

மகாவீரரும் வேதாத்திரி மகரிசியும்

அருள்நிதி மன்னார்குடி பானுகுமார்

விஜயா பதிப்பகம்

20, ராஜ வீதி,

கோயம்புத்தூர் - 641 001.

vijayathippagam2007@gmail.com

© விஜயா பதிப்பகம்

நூலின் பெயர் : மகாவீரரும் வேதாத்திரி மகரிசியும்

ஆசிரியர் : அ.நி. மன்னார்குடி பானுகுமார்

முதல் பதிப்பு : ஏப்ரல் 2015

வெளியீடு : **விஜயா பதிப்பகம்**
20, ராஜ வீதி,
கோயம்புத்தூர் - 641 001.
☎ 0422 - 2382614 / 2385614

ஒளியச்சு / புத்தக

வடிவமைப்பு : ஜரிஸ் கிராபிக்ஸ், கோவை

அட்டை

வடிவமைப்பு : எம்.வி. மணிகண்டன், சென்னை.

அச்சாக்கம் : ஜோதி எண்டர்பிரைசஸ், சென்னை - 5.

பக்கம் : 112

விலை : ரூ.70/

ISBN - 81-8446-682-X

MAHAVEERARUM VEDHATHRI MAGARISHIUM

Author : A.N. Mannarkudi Banukumar

First Edition : April 2015

Published By : **VIJAYA PATHIPPAGAM,**
20, Raja Street, Coimbatore - 641 001.
☎ 0422 - 2382614 / 2385614

Layout & Laser

type set : **IRIS graphics**, Coimbatore.

Cover Design : M.V. Manikandan, Chennai.

Printed At : Jothi Enterprises, Chennai - 5.

Pages : 112

Price : Rs.70/-

புலவருடன் உலக சமுதாய சங்கத் தலைவர் மற்றும்
வேதலோக அன்பு நிலைய செயலர் டி.ஆர். முரளிதரன்

அணிந்துரை

இந்தியாவில் உள்ள பல்வேறு மதங்களில் ஜைன மதமும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஜைன மதத்துறவியாக வாழ்ந்தவர் மகாவீரர். பிற உயிர்களுக்கு தீங்கறியாத நிலையே மகாவீரரின் வாழ்க்கை லட்சியங்களில் மிகவும் முக்கியமானதாகத் திகழ்ந்தது.

மகாவீரரின் போதனைகள் அனைத்தும் வேதாத்திரி மகரிசியின் இரண்டொழுக்கப் பண்பாட்டிலேயே அடங்கியுள்ளது.

1. நான் எனது வாழ்நாளில் யாருடைய உடலுக்கும் உயிருக்கும் துன்பம் தரமாட்டேன்.
2. துன்பப்படும் உயிர்களுக்கு என்னால் முடிந்த உதவிகளைச் செய்வேன்.

மகாவீரரைப் பின்பற்றி அவரது வழியில் நடப்போர் ஜைனர்கள் அல்லது சமணர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

மகாவீரர் ஜெயந்தியை முன்னிட்டாவது அன்று ஒருநாள் மதுக்கடைகள் முடியிருப்பதை எண்ணி நான் பெருமைப்படுவதுண்டு.

மகாவீரரின் போதனைகள் கலந்த மார்க்கம் தான் வேதாத்திரி மகரிசியின் மனவளக்கலை.

மகாவீரருடன் வேதாத்திரி மகரிசியை பொருத்தமான முறையில் ஆசிரியர் பானுகுமார் பதிவு செய்துள்ளார்.

மனவளக்கலைஞர்களுக்க மட்டுமல்ல, மனித சமுதாயம் முழுமைக்கும் இந்நூல் மிகவும் பயனளிக்கும்.

‘மனதை மாற்றும் மந்திர சாவி இந்த “மகாவீரரும் வேதாத்திரி மகரிசியும்”

திருப்பூர் ஆர்.முரளிதரன்
செயலர், வேதலோக அன்பு நிலையம்.

என்னுரை

அருட்தந்தை வேதாத்திரி மகரிசி அருளிய வேதாத்திரியம் பெரிய சமுத்திரம். இதில் பல நதிகள் கலக்கின்றன.

வேதாத்திரியத்தை ஆராய்ச்சி செய்ய அதில் காணப்படும் முத்துக்கள், வடக்கே தோன்றிய சமண, பௌத்த சமயங்களில் இருப்பதைக் காணலாம்.

ஆகையால், நமது ஒப்பாய்வு ஆராய்ச்சி வரிசையில் சமண சமயத்தின் 24 ஆவது தீர்த்தங்கரர் மகாவீரரையும் எடுத்துக் கொண்டுள்ளோம்.

சமண சமயத்துக்கும் வேதாத்திரியத்திற்கும் பல வகைகளில் ஒற்றுமைகள் உண்டு.

மகாவீரர் அகிம்சையின் திருவுருமாகத் திகழ்ந்தவர். அருட்தந்தை வேதாத்திரி மகரிசி மனிதநேயத்தின் திருவுருவமாக விளங்கியவர்.

மகாவீரர் அரசுக் குடும்பத்தில் பிறந்து துறவறம் மேற்கொண்டவர். வேதாத்திரி மகரிசி சாதாரண ஏழை நெசவாளிக் குடும்பத்தில் பிறந்து துறவறம் பூண்டவர்.

மகாவீரர் சமயம் சமணம். வேதாத்திரி மகரிசியின் சமயம் உலகப் பொது அருள்நெறி சமயம்.

இரண்டு சமயங்களுமே கொல்லாமை வலியுறுத்துகின்றன. புலால் மறுப்பை ஆதரிக்கின்றன.

சமண சமயத்தில் அன்னதானம், ஓளடததானம், சாத்திர தானம், அபயதானம் என்னும் நான்கு தானங்கள் முக்கியமாகக் கூறப்பெறுகின்றன. மகரிசியின் வேதாத்திரியத்தில் இந்த நான்கு தானங்களும் உள்ளன.

சமணத்தில் மும்மணி தத்துவம் உண்டு. வேதாத்திரியத்திலும் மும்மணிகள் உண்டு

சமணத்தில் தீவிரமான இல்லற ஒழுக்கம், வேதாத்திரியத்தில் இல்லற அமைதியாய் உருப்பெற்றுள்ளது.

சமணத்தின் கடுமையான உணவுக் கொள்கைகள் வேதாத்திரியத்தில் உடற்கூறுகளின் அடிப்படையில் எளிமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

மகாவீரர் பிறந்த தினம் மகாவீரர் ஜெயந்தி என்று கொண்டாடப்படுகிறது. அன்று அரசு விடுமுறை. அருட்தந்தை பிறந்த தினமான ஆகஸ்டு 14ம் அரசுவிடுமுறை (சுதந்திரதினம்)

எனவே எமது வேதாத்திரிய ஆராய்ச்சியில், மகாவீரரும் வேதாத்திரி மகரிசியும் என்ற ஆய்வினை புத்தகமாக வெளியிடுவதில் பெருமையடைகிறோம்.

இந்நூலை சிறந்தமுறையில் கொண்டு வந்துள்ள கோவை விஜயாபதிப்பகத்திற்கும், ஒளிஅச்சு செய்த கோவை ஐரிஸ் கிராபிக்ஸ்க்கும், அச்சாக்கம் செய்த சென்னை ஜோதி எண்டர் பிரைசஸ்க்கும் நன்றியுடையேன்.

இந்நூலைப் படிக்கும் நீங்கள் அனைவரும் உடல்நலம், நீளாயுள், நிறை செல்வம், உயர் புகழ், மெய்ஞ்ஞானம் ஓங்கி வாழ்க் வளமுடன் என வாழ்த்தி மகிழ்கிறேன்.

வேதாத்திரியம்-ஆராய்ச்சி நிலையம்
பி58- ஏழாவது குறுக்குத் தெரு,
அண்ணாநகர், செங்கற்பட்டு-603 001
Email.id. banukumar.v gmail.com

குருவின் தொண்டில்
-பானுகுமார்

பொருளடக்கம்

அணிந்துரை	4
என்னுரை	5
1. சமண சமய வரலாறு	9
2. சமணம் தமிழகம் வந்த வரலாறு	17
3. தீர்த்தங்கர் வரலாறு	20
4. மகாவீரர் வரலாறு	24
5. வேதாத்திரி மகரிசி வாழ்க்கை வரலாறு	29
6. மகான்களின் மகத்தான போதனைகள்	34
7. கடவுள் கொள்கைகள்	40
8. இல்லற ஒழுக்கம்	45
9. கொலை புலைப் பாவம்	53
10. நான்கு தானங்களும் வேதாத்திரியமும்	59
11. தமிழ்த் தொண்டு	64
12. உணவுக் கொள்கைகள்	71
13. துறவு	80
14. மும்மணிகளும் வேதாத்திரியமும்	96
15. புலால் மறுப்பு	100
16. மானுடத்தை வளர்த்த மகாவீரரும் வேதாத்திரியும்	104

1. சமண சமய வரலாறு

மகாவீரரின் சமயம் சமணம். இந்தியாவில் தோன்றிய பழைய சமயங்களுள் சமண சமயமும் ஒன்று.

கி.மு. 6 ஆம் நூற்றாண்டில் மகாவீரரால் சமண மதம் பிரசித்தப்படுத்தப்பட்டது.

மகாவீரருக்கு முன்பு 23 தீர்த்தங்கரர் என அறியப்படும் சமணப்பெரியார்கள் இருந்துள்ளார்கள்.

இது பொதுவாக ஜைனம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. ஆருகதம் என்ற மற்றொரு பெயரும் உண்டு.

அகிம்சை சமண சமயத்தின் மையக் கோட்பாடுகளில் ஒன்றாகும். இன்று உலகில் சமண சமயத்தை சுமார் ஐந்து மில்லியன் மக்கள் பின்பற்றுகின்றார்கள்.

பல்வேறு வரலாற்று காலகட்டங்களில் தமிழர்களிடம் சமணம் பரவி இருந்தது. இன்றும் குறிப்பிடத்தக்க சமணர்கள் தமிழர்கள் வாழ்கிறார்கள். இவர்கள் தமிழ்ச் சமணர் என்று அறியப்படுவர்.

வடநாட்டினின்று வந்த சமணரும் தமிழ்ச் சமணரும் கலாச்சார ரீதியாகவும், மொழி ரீதியாகவும் வேறுபட்டவர்கள் ஆவர்.

சமணர்கள் இந்தியா, பெல்ஜியம், கனடா, ஹாங்காங், ஜப்பான், சிங்கப்பூர், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு போன்ற நாடுகளிலும் வசித்து வருகின்றனர்.

சமணம் என்ற சொல்லின் பொருள்

திவாகர முனிவரால் கிபி 8 ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்ட திவாகர நிகண்டு எனும் தமிழ் மொழி நிகண்டு, ஜைனர்களை(அருகர்) சமணரின் ஒரு பிரிவினராகக் குறிப்பிடுகிறது.

“சாவகர் அருகர் சமணர் ஆகும்;
ஆசீ வகரும் அத்தவத் தோரே”

- திவாகர நிகண்டு

சமணர் எனும் சொல் சாவகர், அருகர், ஆசீவகர் ஆகியவர்களைச் சேர்த்துக் குறிக்கும் பொதுச்சொல் எனக் குறிப்பிடுகிறது.

திவாகர முனிவரின் மாணாக்கருள் ஒருவரான பிங்கல முனிவர், தான் இயற்றிய பிங்கல நிகண்டு எனும் தமிழ் மொழி நிகண்டில் ஜைனர்களை (அருகர்) சமணரின் ஒரு பிரிவாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

“சாவகர் அருகர் சமணர் அமணர்
ஆசீவகர் தாபதர் அத்தவத் தோரே”

- ஐயர் வகை, பிங்கல நிகண்டு

சமணம் எனும் சொல் ‘ரமணம்’ என்ற வடமொழிச் சொல்லின் பாகத வடிவமே சமணம்.

கடுமையான நோன்புகளினாலும், தவத்தாலும் தங்களைக் கடுமையாக வருத்திக் கொள்பவர் - சிரமப்படுத்திக்கொள்பவர் என்பது சமணர் என்ற சொல்லின் மற்றொரு பொருளாகும்.

எல்லா உயிர்களையும் சமமாகப் பார்க்கும் அருள் உள்ளம் உடையவர் என்றும் இச்சொல்லிற்கு சிறப்பு விளக்கம் செய்வார்.

சமண சமயத்திற்குத் தத்துவப் பெயர்கள் பல உண்டு என்றாலும் சமணம் ஜைனம் என்ற இவ்விரு பெயர்களே பெரிதும் வழங்கி வருகின்றன.

சமணம் - தமிழ்ப்பெயர். ஜைனம் - சமஸ்கிருதப் பெயர். பொது மக்கள் வழக்கில் ஜைனம் சமணம் ஆகிய இரண்டுமே உள்ளது.

ஜைனம் - உலகம் முழுவதிலும் வழங்கும் பெயர். சமணம் தமிழ்நாட்டில் மட்டுமே தமிழில் மட்டுமே வழங்கும் பெயர்.

சமணம் - தமிழ் நெறியில் சொல்விளக்கம்

☐ ஜினன் (ஜினேந்திரன்) என்னும் சொல்லை பழங்காலத் தமிழர் சினன் எனத் தமிழாக்கம் செய்துகொண்டு வழங்கினர்.

☐ சமணமதத் துறவிகள் அம்மணமாக வாழ்ந்தனர். அம்மணனைப் புகழார் மலையிலுள்ள தமிழி (தமிழ்ப்பிராமி) கல்வெட்டு ‘தாஅமணன்’ எனக் குறிப்பிடுகிறது. அம்மணமாகத் திரியும்

துறவிகளின் மதத்தைப் பின்பற்றிய மக்களைப் பெரியபுராணம் போன்ற சைவ நூல்கள் அமணர் என்று குறிப்பிடுகின்றன.

- ஹ அந்தத் துறவிகளின் உருவங்கள் சம்மணம் போட்டு அமர்ந்த நிலையில் காணப்படுகின்றன. சம்மணத் துறவிகளின் மதத்தைச் சமணம் என்றனர்.

சமணசமயத்தின் தொன்மை

இந்து சமயம் போன்றே சமண சமயமும் மிகப் பழமையான சமயம். வேத காலத்திலேயே சமணம் இருந்திருக்கிறது.

வேதங்களிலும் பதினெண் புராணங்களுள் சிலவற்றிலும், இராமாயணத்திலும், பாகவதத்திலும் சமண தீர்த்தங்கரர்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன.

சித்தார்த்தர், திரிசலை ஆகியோருக்குப் பிறந்த மகாவீரரால் இந்த சமயம் வளர்க்கப் பெற்றது.

இவர் யசோதா எனும் பெண்ணை மணந்து இல்லறம் நடத்திக் கொண்டிருந்த பொழுது, யாகம், சாதிக் கொடுமை போன்றவற்றைக் கண்டு மனம்வெறுத்து, துறவறம் பூண்டதாக கூறப்படுகிறது.

அதன்பின் உடைதுறந்து, பிச்சையெடுத்து உண்டு துறவற வாழ்வனை மேற்கொண்டார்.

ரிஜிபாலிகா எனுமிடத்தில், நன்னம்பிக்கை, நல்லறிவு, நன்னடத்தை போன்ற புதிய சிந்னைகளை உணர்ந்து மக்களுக்கு போதித்தார்.

மக்கள் இவரை ஜெயனா என்று அழைத்தனர். இதன் பொருள் வென்றவர் என்பதாகும். இவருடைய கருத்தினை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் ஜெயனர்கள் என்று அழைக்கப்பெற்றனர்.

தமிழில் ஆடையணியாதவர்கள் எனும் பொருள் அமணர்கள் என்ற பொருளில் அழைக்கப்பெற்றனர். அச்சொல் திரிந்து சமணர் என மாறியது.

வைணவ சமய சார்புடைய விஜயநகர அரசும், சைவ சமய சார்புடைய பேஷ்வாக்களின் அரசும் இடிபாடடைந்த சமண கோவில்களைப் புதுப்பித்தன.

தமிழகத்தில் பக்தி இலக்கிய காலத்திற்கு பின்பு ஆண்ட மன்னர்கள் சைவர்களாகவும், வைணவர்களாகவும் இருந்தமையால் சமணம் வளர்ச்சி தடைப்பட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது.

தற்போது, மதுரையைச்சுற்றியுள்ள எட்டுகுன்றுகள், புதுக் கோட்டைப் பகுதியில் உள்ள குடுமியான் மலை போன்ற இடங்கள் சிறப்புற அறியப்பெறுகின்றன

சமண சமயப் பிரிவுகள்:

சமண சமயத்தில் ஆடையணியாமல் உடலில் திருநீறு பூசியபடி இருக்கும் திகம்பரர்களும், வெள்ளை ஆடையினை உடுத்தியிருக்கும் சுவேதம்பரர்களும் இரு ஆதிப்பிரிவினர் ஆவார்கள். இவர்களிலிருந்து கீழ்வரும் பிரிவுகள் பிற்காலத்தில் தோற்றம் பெற்றன.

☐ சுதனக்வாசி - இறைவனுக்கு உருவமில்லை என்பது இவர்கள் கொள்கை.

☐ சுவேதம்பர தேராபந்த் - ஆச்சார்யா பிக்ஷு என்பவரால் தொடங்கப்பெற்றது.

☐ பிசாபந்த

☐ முர்டிபுஜக - உருவவழிபாட்டினை ஏற்றவர்கள்.

சமணத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகள்

சமண சமய இல்லறத்தார்களும் மற்றும் சமணத் துறவிகளும் பின்பற்ற வேண்டிய அறங்களை அனுவிரதம் என்றும் மகாவிரதம் என்று அடைவு செய்துள்ளது.

விரதம் என்பது நோன்பினை குறிக்கும். வாழ்க்கையை ஒரு விரதமாக கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்பது மகாவீரரின் குறிக்கோள் ஆகும்.

இதனால்தான் இல்லறத்தாரைச் சாவகநோன்பிகள் என்றும் துறவறத்தாரை பட்டினி நோன்பிகள் என்றும் சிலப்பதிகாரத்தில் காணப்படுகிறது.

சமண சமய அறிஞர்களும் நூல்களும்

☐ பெளம சரிதம் : மகாவீரரின் நிலையாமை கொள்கை குறித்து பிராகிருத மொழியில் எழுதப்பட்ட நூல்.

☐ பூர்வங்கள் : தொடக்க கால சமணர்களின் புனித இலக்கியம்.

- ▣ சித்தசேனர் : தொடக்ககால சமண சமய தத்துவவாதி.
- ▣ தசவைகாலிக சூத்ரம் : சமண சமய மூல ஆகமம்.
- ▣ உமாஸ்வாதி : கி. பி. முதலாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். சமண சமயத்திற்கு தொடக்க காலத்தில் முறையான வடிவம் கொடுத்தவர்.
- ▣ தத்துவார்த்த அதிகாம சூத்திரம் மற்றும் சர்வார்த்த சித்தி : உமாஸ்வாதி எழுதியது. சமண சமயம் பற்றி தொடக்க காலத்தில் எழுதப்பட்ட முறையான விளக்க நூல். காலம் கி. பி. 100.
- ▣ பிரவசன சாரம், நியமசாரம் மற்றும் பஞ்சாஸ்திகாயம் : நூலாசிரியர், குந்தகுந்தாச்சாரியர், காலம், கி. மு. 50 - கி. பி. 50
- ▣ மூலசாரம் : நூலை பலர் எழுதியுள்ளனர். காலம் கி. பி. 100 முதல் 400 முடிய.
- ▣ சேத சூத்திரங்கள், உபாங்கம் மற்றும் பிரகீர்ணம் : இந்நூலைகளை பலர் எழுதியுள்ளனர். காலம் கி. பி. 400.
- ▣ பக்தப் பிரஞ்ஞா : நூலின் ஆசிரியர் மற்றும் காலம் தெரிய வரவில்லை.
- ▣ அகலங்கர் : கி. பி. 750 இல் வாழ்ந்த சமண தத்துவவாதி. தர்க்கவியல் குறித்த அடிப்படை சமண விளக்கங்களுக்கு முதன்முதலில் இறுதி வடிவம் தந்தவர்.
- ▣ திரவிய சங்கிரகம் : திகம்பர பிரிவை சார்ந்த நேமி சந்திரர் எழுதியது. காலம் கி. பி. 1000. இதில் உத்தராத் தியான சூத்திரம், தசாங்க சூத்திரம், பகவதி சூத்திரம் என்ற அங்கங்கள் கொண்டுள்ளது.
- ▣ தத்துவ தீபிகை : நூலாசிரியர் அமிர்த சந்திரசூரி, திகம்பரர்.
- ▣ சிலப்பதிகார உரை : சமணரான அடியார்க்கு நல்லார். காலம் கி.பி., 1200.
- ▣ குணரத்ன : கி. பி. 15வது நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சமண தத்துவவாதி. தர்க்க-ரகசிய-தீபிகா என்ற விமர்சன நூலை எழுதியவர். இந்நூல் ஹரிபத்ரரின் இந்திய தத்துவ விளக்கத் தொகுப்பான சத் தர்சன சமுக்காயம் என்ற நூலின் விமர்சனம் ஆகும்.
- ▣ ஹரிபத்ரர் : கி. பி. 8வது நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சமண தத்துவவாதி. இந்திய தத்துவ விளக்கத் தொகுப்பான சத் தர்சன முக்காயம் என்ற நூலை எழுதியவர்.

- ▣ ஹேமச்சந்திரர் : இவரது காலம் கி. பி., 1018 - 1172. புகழ்பெற்ற சமண சமய தத்துவ அறிஞர். தத்துவம் மற்றும் தர்க்க நூல்களை எழுதியவர்.
- ▣ பிரபாசந்திரர் : கி. பி. 9வது நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சமண சமய தர்க்கவாதி.
- ▣ ராஜசேகர சூரி : சமண சமய தத்துவ ஆசிரியர். கி. பி. 1340ல் வாழ்ந்தவர்.
- ▣ வித்யானந்தா : சமண சமய தர்க்கவியல்வாதி.
- ▣ யசோவிஜயா : சமண சமய தர்க்கவியல்வாதி

சமணத்தின் பிற கொள்கைகள்

நிலையாமை

தோன்றும் பொருட்கள் யாவும் ஒருநாள் அழியக்கூடியதே. எனவே உடல்நலமாக உள்ளபோதே வீட்டிற்கும் நாட்டிற்கும் நன்மை தரும் அறச்செயல்களை ஆற்றுதல் வேண்டும்.

வினைக்கோட்பாடு

ஒருவனின் செயல்களின் நுண்ணிய அணுக்களும் உயிருடன் ஒட்டியுள்ளன என்பதும், அது இப்பிறவியிலோ அல்லது மறு பிறவியிலோ விளைவினைத் தருவதற்குரிய காலம் வரும் போது அவை வெளிப்பட்டு இன்ப துன்பங்களை உண்டாக்கும்.

வினைக்கோட்பாட்டை, “ஊழ்வினை உருத்துவந்தூட்டும் என்பது உம்” எனச்சிலப்பதிகாரம் செப்புதல் நோக்குதல் வேண்டும்.

சுபாவவாதக் கொள்கை

ஒருவர் செய்த பாவத்திற்கு பரிகாரம் உண்டு என வைதீக மதங்கள் கூறின.

ஆனால் சமண சமயம், ஒருவர் மனதாலும், சொல்லாலும், செயலாலும் செய்த பாவத்தை இப்பிறவியிலோ அல்லது மறு பிறவியிலோ அனுபவித்து தீர்ப்பது தவிர வேறு வழியில்லை எனக் கூறுகிறது. இதைத்தான் வேதாத்திரி மகரிசியும் கூறுகிறார்.

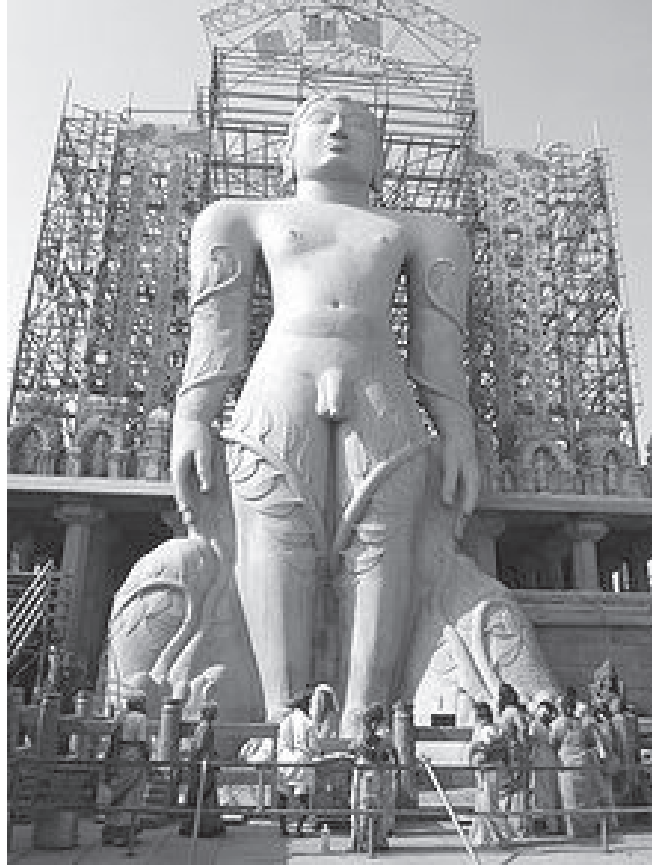
எனவே மனவடக்கம், சொல்லடக்கம் மற்றும் புலனடக்கத்துடன் வாழவேண்டும் என்று சமணம் அறிவுறுத்துகிறது.

நவபதார்த்தங்கள் (ஒன்பது பொருட்கள்)

கண்ணால் காணவும் கருத்தால் அறியப்படுகின்ற எல்லாப் பொருள்களையும் சீவன் என்றும் அசீவன் என்று இரு பெரும் பாகுபாட்டில் அடைவு செய்து ஆராய்ந்து உணர்த்திய சிறப்பு மகாவீரர்க்கு உண்டு.

ஒரு அறிவு படைத்த உயிர்முதல் ஆறு அறிவு படைத்த மனிதன் வரை 1.சீவன் என்றும் மற்றவற்றை 2. அசீவன் பிரித்துக் கூறியவர். மற்ற ஏழு பதார்த்தங்களான 3.புண்ணியம், 4.பாவம், 5.ஊற்று எனும் ஆஸ்வரம், (உயிரில் வினைகள் ஊற்றெடுக்கும் என்றும் மனம், மொழி, செயல் ஆகிய மூன்றின் வாயிலாக உயிரிடம் வினைகள் ஊற்றுக்கள் சென்று சேருவது), 6.செறிப்பு (சம்வரை) எனும் தத்துவம் (இன்ப-துன்பங்களுக்கு காரணமான ஊற்றின் வழியை மூடுதல்), 7.உதிர்ப்பு எனும் நிர்ஜரை (வாழ்க்கையை கடுத்தவம், தருமத்தியானத்தினால் கழிப்பது), 8.கட்டு (பந்தபாசத்திலிருந்து விடுபடுதல்), 9.வீடுபேறு.

கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை

சரவணபெலகுளாவில் பாகுபலியின் சிற்பம்

வெண்தாமரைக்குளம் எனும் சரவணபெலகுளாவில் அமைந்துள்ள சமணத்துறவியான பாகுபலியின் சிற்பம் சமணர்களின் கலைக்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக திகழ்கின்றது.

இச்சிலை 57 அடி உயரமானதாக உள்ளது. தமிழகத்தில் பல இடங்களில் சமணர்களில் பள்ளிகள் என்று அழைக்கப்பெறும் குகைகள் காணப்பெறுகின்றன.

இவற்றில் சமணர்களின் கல் படுக்கைகள் உள்ளன. அத்துடன் இந்தியா முழுமையும் உருவ வழிபாட்டிற்காக அமைக்கப்பெற்ற கோவில்களும் சமணர்களின் கலையை உலகிற்கு பறைசாற்றுவதாக அமைந்துள்ளன.

சமண சமயத்தின் இன்றைய நிலை

சமண சமயம் மிகக் குறைந்த மக்கள் தொகையைக் கொண்டது. சமணர்களின் எண்ணிக்கை 50 லட்சத்திற்கும் குறைவு. தமிழகத்தில் 10 ஆண்களுக்கு ஒரு பெண் விகிதத்தில் உள்ளனர். இதனால் அவர்களுக்கு பெண் எடுப்பதில் பெரும் போட்டியே நிகழ்கிறது.

தமிழ்நாட்டில் தமிழ்ச் சமணர்களுக்குரிய தலைமை மடம் விழுப்புரம் மாவட்டம் மேல சித்தாமூரில் உள்ளது.

2. சமண சமயம் தமிழ்நாடு

வந்த வரலாறு

சமணர்களின் கடைசித் தீர்த்தங்கரராகிய வர்த்தமான மகாவீரர் தமது 72 ஆவது வயதிலே கி.மு. 527 இல் மோட்சம் அடைந்தார்.

மகாவீரர் வீடுபேறடைந்தபின் அவரது சீட பரம்பரையினர் தலைமையில் சமண சமயம் வளர்ந்தது.

மகாவீரரின் சீடர்களில் ஒன்பதின்மர், கேவல ஞானம் வாய்க்கப் பெற்று மகாவீரர் காலத்திலேயே இராசக்கிருக நகரில் வடக்கிருத்தல் என்னும் சல்லேகனை நோன்பிருந்து வீடுபேறடைந்தனர்.

கௌதம இந்திரபூதி, சுதர்மர் என்னும் இரண்டு சுணாதரர்கள், மகாவீரர் வீடுபேறடைந்த பின்னரும் உயிர் வாழ்ந்திருந்தார்கள்.

மகாவீரர் வீடுபேறடையும் வரையில் தாமே சமண சமயத் தலைவராக இருந்தார்.

அவருக்குப் பின்னர், அவர் சீடர் கௌதம இந்திரபூதி என்பவர் சமயத் தலைவராக இருந்தார்.

அவருக்குப் பிறகு, மகாவீரரின் மற்றொரு சீடராகிய சுதர்மர் என்பவர் சமயக்குரவராக இருந்தார்.

அவருக்குப் பின்னர் அவரின் (சுதர்மரது) சீடராகிய சம்பு சுவாமி சமய குரவராக இருந்தார்.

அவருக்குப் பிறகு விட்ணுநந்தி என்னும் விட்ணுதேவர் சமயத் தலைவர் ஆனார்.

அவருக்குப் பிறகு நந்திமித்திரரும், அவருக்குப் பின்னர் அபராசிதரும், அவருக்குப் பிறகு கோவர்த்தனரும், அவருக்குப் பின்னர் பத்திரபாகு முனிவரும் சமய குரவராக இருந்தனர்.

பத்திரபாகு முனிவர் காலத்திலேதான் சமண சமயம் தமிழ் நாட்டிற்கு வந்தது என்பர். பத்திரபாகு முனிவர் கி.மு. 317 முதல் கி.மு. 297 வரையில் சமண சமயத் தலைவராக இருந்தார்.

இவர், சமணசமயத் தலைவராக இருந்ததோடல்லாமல், பேர்பெற்ற சந்திரகுப்தன் (கி.மு. 322 - 298) என்னும் மௌரிய அரசனுக்கு மத குருவாகவும் இருந்தார்.

இந்தச் சந்திரகுப்த மௌரியன் கிரேக்க அரசனாகிய மகா அலெக்சாந்தர் காலத்தவன்; இந்தியாவை அரசாண்ட சக்கரவர்த்தி; அசோக சக்கரவர்த்தியின் பாட்டன்.

சந்திரகுப்த அரசனுக்குச் சமய குருவாக இருந்த பத்திரபாகு முனிவர், மகத நாட்டில் பன்னிரண்டு யாண்டு பஞ்சம் வரப்போவதையறிந்து அச் செய்தியை அரசனுக்கு அறிவித்து, வரப்போகும் பஞ்சம் கொடுமையினின்றும் தப்பிக்கக் கருதித் தம்மைச் சார்ந்திருந்த பன்னிராயிரம் சமண முனிவர்களை அழைத்துக்கொண்டு தென்திசை நோக்கிப் புறப்பட்டு வந்தார்.

சந்திரகுப்த அரசனும், அரசைத் துறந்து துறவு பூண்டு பத்திரபாகு முனிவரின் சீடனாகி அவருடன் வந்தான்.

தென்திசை நோக்கி வந்த பத்திரபாகு முனிவர், மைசூர் நாட்டில் வந்து, சமணர் வெள்ளைக் குளம் என்னும் பொருள்படும் சிரவண பெளகொள என்று இப்போது பெயர் வழங்கப்படுகிற இடத்தில் தம்முடன் வந்த முனிவர்களுடன் தங்கினார்.

தங்கின பிறகு, தம் சீடர்களில் ஒருவரான விசாக முனிவர் என்பவரை அனுப்பிச் சோழ பாண்டிய நாடுகளில் சமண சமயக் கொள்கைகளைப் பரவச் செய்தார்.

பின்னர், கி.மு. 297 இல் வடக்கிருத்தல் என்னும் சல்லேகனையிருந்து வீடுபெற்றார்.

இவர் சீடராக இருந்த சந்திரகுப்தரும் அவ்விடத்திலேயே சல்லேகனை நோன்பிருந்து உயிர் நீத்தார்.

இச்செய்திகள் சமணசமய வரலாறுகளினால் அறியப்படும். அரிசேனர் என்பவர் (கி.மு. 931 இல்) இயற்றிய பிருகத் கதா கோசம் என்னும் நூலிலும், தேவசந்திரர் கன்னட மொழியில் (கி.பி. 1838 இல்) இயற்றிய “ராஜாவளி கதெ” என்னும் நூலிலும் சமணர்களின் கர்ணபரம்பரைச் செய்திகளிலும் இவ்வரலாறுகள் கூறப்படுகின்றன.

அன்றியும், மைசூரில் உள்ள சந்திரகிரி மலையில் பத்திரபாகு குகை என்னும் குகையும் சந்திரகுப்த பஸ்தி என்னும் சமாதிக் கட்டிடமும் இன்னும் உள்ளன.

சந்திரகுப்த பஸ்தியில், சந்திரகுப்த பத்திரபாகு வரலாறுகள் சிற்ப உருவங்களாகவும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் அங்குள்ள சாசன எழுத்துக்களும் இச் செய்திகளை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

எனவே, கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டில் பத்திரபாகு முனிவரின் சீடராகிய வைசாக முனிவரால் தமிழ் நாட்டிலே சமணசமயம் பரவச்செய்யப்பட்டது என்று அறிகிறோம்.

பாண்டிய நாட்டிலே மதுரை மாவட்டத்தில் காணப்படுகிற பிராமி கல்வெட்டெழுத்துக்கள் சமணரால் எழுதப்பட்டவை என்றும், அவை கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டவை என்றும் அரசாங்க ஆர்க்கியாலஜி ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகிறபடியால், சமண சமயம் கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் நாட்டில் வந்திருக்க வேண்டும் என்று துணியப்படும்.

இவர்கள் கூறும் காலமும் பத்திரபாகு முனிவர் தென்திசை நோக்கிவந்த காலமும் ஒத்திருப்பதும் கருதத் தக்கது.

வட நாட்டினின்றும் தென்னாடு வந்த பன்னீராயிரம் சமணத் துறவிகளும், மைசூரில் தங்கி வீணாக காலங் கழித்திருக்கமாட்டார்கள்.

தமது மதக் கொள்கையைப் பரப்புவதையே தமது நோக்கமாகக் கொண்ட அவர்கள், மைசூருக்கு அடுத்திருக்கும் தமிழ்நாட்டிலும் வந்து தமது சமணசமயத்தைப் பரவச் செய்திருப்பர் என்பது தவறாகாது.

3. தீர்த்தங்கர் வரலாறு

தீர்த்தம் என்பது நீர்நிலை. கரர் என்பதற்குக் கரை ஏறியவர், கரை ஏற்றுபவர் என்று பொருள்.

தீர்த்தங்கரர்' என்றால் வழிகாட்டிகள், பாலங்கள் என்று சொல்லலாம். அதாவது ஜீவனை அஞ்ஞானத்தில் இருந்து ஞானத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும் பாலங்கள், அல்லது வழிகாட்டிகள் தீர்த்தங்கரர்கள்

தீர்த்தங்கரர்கள் பிறவிப் பெருங்கடலை நீந்திக் கரையேறியவர்கள். மக்களைக் கரையேற்ற வந்தவர்கள்.

சமண சமயக் கொள்கைகளை உலகில் பரவச் செய்வதற்காகத் தோன்றியவர்கள் தீர்த்தங்கரர்கள் என்னும் சமணப் பெரியார்கள்.

இதுவரை 24 தீர்த்தங்கரர்கள் தோன்றியுள்ளனர்; இனியும் 24 தீர்த்தங்கரர்கள் தோன்றுவர் என்பது சமண சமயத்தாரின் நம்பிக்கையாகும்.

தீர்த்தங்கரர்கள்

சமண சமயத்தின் கொள்கைகளைப் பரவச் செய்யும் வகையில் இதுவரையில் தோன்றிய 24 தீர்த்தங்கரர்களின் பெயர்கள் வருமாறு:

1. ஆதிபகவன் அல்லது விருஷப தேவர்
2. அஜிதநாதர்
3. சம்பவநாதர்
4. அபிநந்தனர்
5. சுமதிநாதர்
6. பதுமநாபர்

7. சுபார்சவ நாதர்
8. சந்திரப் பிரபர்
9. புஷ்ப தந்தர் அல்லது சுவிதிநாதர்
10. சீதளநாதர் அல்லது சித்தி பட்டாரகர்
11. சீறியாம்ச நாதர்
12. வாசு பூஜ்யர்
13. விமலநாதர்
14. அநந்தநாதர் அல்லது அநந்தஜித் பட்டாரகர்
15. தருமநாதர்
16. சாந்திநாதர்
17. குந்துநாதர் அல்லது குந்து பட்டாரகர்
18. அரநாதர்
19. மல்லிநாதர்
20. முனிசுவர்த்தர்
21. நமிநாதர் அல்லது நமிபட்டாரகர்
22. நேமிநாதர் அல்லது அரிஷ்டநேமி
23. பார்க்வநாதர்
24. வர்த்தமான மகாவீரர்

சமண சமயக் கடவுளான அருகக் கடவுள் போன்றே தீர்த்தங்கரர் களையும் தெய்வமாகச் சமணர்கள் போற்றி வழிபடுகின்றனர்.

மேற்கூறிய 24 தீர்த்தங்கரர்களில் முதல் இருபத்திரண்டு தீர்த்தங்கரர்களும் கற்பனைப் பெரியார்கள் என்றும் பார்க்வநாதர் மற்றும் வர்த்தமான மகாவீரர் ஆகிய இரண்டு பெரியார்கள் மட்டுமே உண்மையில் வாழ்ந்தவர்கள் என்றும் சில ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

23-வது தீர்த்தங்கரரான பார்க்வ நாதர் கி.மு. 817 முதல் 717 வரையில் 100 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தவர்.

அவர் வீடுபேறடைந்து 118 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு 24-வது தீர்த்தங்கரர் வர்த்தமான மகாவீரர் கி.மு. 599 முதல் கி.மு. 527 வரையில் 72 ஆண்டு காலம் வாழ்ந்தவர்.

பெய்த மதத்தைத் தோற்றுவித்த புத்தரும் (கி.மு. 563 - கி.மு.483) ஆசிவக மதத்தைத் தோற்றுவித்த மற்கலியும் இவரது சம காலத்தவர்கள்.

மற்கலி மகாவீரருடன் சேர்ந்து இருந்து, பின்னர்கருத்து மாறுபட்டு ஆசிவக மதத்தை ஏற்படுத்தினார். இவர்கள் இருவரையும் விட வயதில் மூத்தவர் மகாவீரர். சமண மதமும் இரண்டு மதங்களையும் விட காலத்தால் முற்பட்டது.

சமண சமயத் தீர்த்தங்கரர்கள் ஒவ்வொருவரும் காளை, யானை, குதிரை, வாலில்லா குரங்கு போன்ற இனச் சின்னங்களுடன் (totemic emblem) தொடர்புப் படுத்தப்படுகிறார்கள்.

தொன்மைக்கால கருத்துகள், சமய அறநெறிச் சாரங்கள் ஆகியவற்றின் கலவையாக சமணம் இருப்பதாக தேவி பிரசாத் சட்டோபாத்யாயா கணிக்கிறார்.

பவுத்தம் பல்வேறு பிரிவாக பிரிந்தது போல் சமணத்திலும் சுவேதாம்பரர், திகம்பரர், ஸ்தானகவாசிகள் போன்ற பிரிவுகள் ஏற்பட்டன.

சுவேதாம்பரர் வெண்ணிற ஆடைகளை அணிபவர்கள். திகம்பரர் (திக்+அம்பரம் = திகம்பரம்) என்றால் திசைகளை ஆடையாக உடுத்துபவர் என்று பொருள்.

இவர்கள் ஆடைகளை உடுத்தாத நிர்வாணிகள்; அமணர் என்றும் அழைக்கப்படுவர். ஸ்தானகவாசிகள் உருவ வழிபாட்டு எதிர்ப்பாளர்கள். இவர்கள் தமது பள்ளியில் சமண ஆகமங்களை வைத்து வணங்கக் கூடியவர்கள்.

பெண்கள் தாழ்ந்த, இழிந்த பிறவிகள்; பாவம் செய்தவர்கள் பெண்ணாகப் பிறக்கிறார்கள் என்பது சமண மத நம்பிக்கை. பெண்ணாகப் பிறந்தவர்கள் மோட்சம் (வீடுபேறு) அடைய முடியாது என்று நம்புகிறார்கள்.

ஆனால் சுவேதாம்பரர்கள் பெண்களும் துறவு பூண்டு வீடுபேறு அடையலாம் என்று கூறுகின்றார்கள்.

திகம்பரர்கள் இதை மறுத்து பெண் அடுத்த பிறவியில் ஆணாகப் பிறந்தால்தான் மோட்சம் என்பதை வலியுறுத்துகின்றனர்.

சைவக் கடவுள் சடைமுடி உடையவன்; எனவே சடையன் என்று கூட அழைக்கப்பட்டான்.

முதல் தீர்த்தங்கரரான ஆதி நாதர் (ரிஷப தீர்த்தங்கரர்) தவிர எஞ்சிய தீர்த்தங்கரர்கள் சடை முடியற்றவர்கள்.

இவர்களது உருவங்களும் அவ்வாறே காணப்படுகின்றன. காரணம் சமணத் துறவொழுக்கத்தில் லோசம் என்ற தலைமயிர் வளர வளர கைகளால் பிய்த்துக் கொள்ளும் வழக்கம் உண்டு.

இந்திரன் வேண்டுகோளை ஏற்று ஆதிபகவன் தலை மயிரை பிய்த்துக் கொள்ளாமல் பாதியில் நிறுத்தி சடை முடியுடன் இருந்ததாக புராணக் கதை ஒன்றுண்டு.

4. மகாவீரர் வரலாறு

(கி.மு. 599 – 527)

மகாவீரர் என்று குறிப்பிடப்படுபவர் சமண சமயத்தின் மையக் கருத்துக்களை நிறுவிய வர்த்தமானர் என்ற இந்திய துறவியாவார்.

சமண மத வழக்கில் அவர் 24வது மற்றும் கடைசி அருகன் ஆவார்.

சமண சமயப் புத்தகங்களில் இவர் வீரா, வீரப்பிரபு, சன்மதி, அதிவீரர் மற்றும் ஞானபுத்திரர் என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

வர்த்தமானாக இளவரசர் பிறப்பு

இந்திய மாநிலம் பீகாரில் ஜமுயி மாவட்டத்தில் இருந்த லச்சுவார் என்ற முன்னாள் அரசாட்சியின் சத்திரியகுண்டா என்ற விடத்தில் மகாவீரர் அரச வம்சத்தில் பிறந்தார்.

அரச வம்சத்தில் பிறந்த மகாவீரரும் புத்தரும் அரசபோகத்தைத் துறந்து, அனைத்தையுமே துறந்து துறவிகளாகி இரு பெரும் சமயங்களை நிறுவினர்.

மகாவீரர் தோன்றிய மாநிலத்தை இன்று பீகார் என்று அழைக்கிறோம். பிகார் என்பதே சரியான பெயராகும்.

புத்த விகாரங்கள் (விகார்) நிறைந்த பகுதியாதலின் விகார் என்ற பெயர் ஏற்பட்டு, விகார், பிகார் என்று மாறி, அதுவும் பீகார் என்று இன்று வழக்கில் இருக்கிறது. பிகார் மாநிலத்தில்தான் பௌத்தத் தலங்கள் மிகுதி.

சித்தார்த்தன் என்னும் அரசனுக்கும் திரிசாலா என்ற அரசிக்கும் இந்திய நாட்காட்டியில் சைத்ர மாதம் வளர்பிறை பதினமூன்றாம் நாள் (கிரெகொரியின் நாட்காட்டியில் ஏப்ரல் 12) அன்று மகாவீரர் அவதரித்தார்.

அவர் அன்னையின் கருவில் இருக்கும்போதே அரசருக்கும் அரசாட்சிக்கும் செல்வம் மற்றும் பிற வளங்கள் பெருகியதாக நம்பப்படுகிறது எடுத்துக்காட்டாக அபரிமிதமான பூக்களின் மலர்ச்சி.

எனவே அவருக்கு வளர்ப்பவர் என்ற பொருளுடைய வர்த்தமானன் என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது.

அரசி திரிசாலாவும், மாமனிதர் ஒருவர் பிறப்பதை அறிவிக்கும் வகையில், கருவுற்றிருக்கையில் சுப கனவுகளைக் கண்டதாகவும் கூறப்படுகிறது.

சமண சமய நம்பிக்கைகளின்படி, பிறப்பினையடுத்து தேவலோக அரசன் இந்திரன் ஓர் எதிர்கால தீர்த்தங்கரருக்கு உரித்தான பால் அபிசேகம் உற்பட சடங்குகளைச் செய்வித்து அன்னையிடம் கொடுத்தான்.

உலகெங்கும் உள்ள சமணர்கள் (ஜைனர்கள்) அவரது பிறந்த நாளை மகாவீர் ஜெயந்தி எனக் கொண்டாடுகின்றனர்.

குழந்தைப் பருவம்

சித்தார்த்தனின் மகனாக இளவரசனாக வாழ்ந்தார் வர்த்தமானன். இருப்பினும் அச்சிறுவயதிலும் ஆன்மீகத்தில் நாட்டம் கொண்டிருந்தார்.

தியானத்திலும் தன்னை அறிவதிலும் கூடுதல் நாட்டமுடைய வராக விளங்கினார். மெதுவாக உலக சிற்றின்பங்களிலிருந்து விலகி சமண சமய கொள்கைகளில் ஈடுபாடு கொண்டார்.

பன்னிரண்டாண்டுகள் ஆன்மீகத் தேடல்

தமது முப்பதாவது வயதில் அரசாட்சி மற்றும் குடும்பத்தைத் துறந்து துறவறம் மேற்கொண்டார்.

துறவியாக 12 ஆண்டுகள் தியானம் செய்து ஆன்மீகத்தேடலில் ஈடுபட்டார்.

பிற உயிரினங்களுக்கு, மனிதர்கள், தாவரங்கள் மற்றும் விலங்குகள், மதிப்பளித்தார். அவற்றிற்கு ஊறு விளைவிக்காமல் வாழ்ந்து வந்தார்.

இவ்வாண்டுகளில் தமது உணர்ச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்தி மிக எளிய வாழ்க்கை வாழ்ந்தார். அவரது பொறுமையும் வீரமுமே அவர் மகாவீரர் என அழைக்கப்பட காரணமாயிற்று.

இந்த ஆன்மீகத் தேடலின் விளைவாக கைவல்ய ஞானம் கிடைக்கப்பெற்றார். அச்சமயம் அவர் அளவற்ற சமசீர்மை, அறிவு மற்றும் கட்டுப்பாடு கொண்டவராக இருந்தார்.

வாழ்க்கை

மகாவீரர் தமது எஞ்சிய நாட்களில் இந்தியா முழுவதும் உள்ள மக்களிடையே தாமறிந்த ஆன்மீக விடுதலையின் வரையற்ற உண்மையை பரப்பத் துவங்கினார்.

வெறும் கால்களில் துணிகள் எதுவுமின்றி கடுமையான காலநிலைகளில் பயணம் செய்த அவரின் பேச்சைக் கேட்க அனைத்துத் தரப்பு மக்களும் திரண்டனர்.

அவரது முயற்சியால் சமண சமயம் இந்தியாவெங்கும் பரவியது. தமது 72ஆவது வயதில் பாவபுரி என்னுமிடத்தில் இந்திய நாட்காட்டியில் தீபாவளியின் கடைசி நாளன்று நிர்வாணம் எய்தினார்.

அவர் பேறு பெற்ற இந்நாளை சமணர்கள் கொண்டாடுகிறார்கள். அவர் கி.மு 599 முதல் 527 வரை வாழ்ந்ததாக ஜைனர்கள் நம்பினாலும் சில வரலாற்றாசிரியர்கள் கி.மு 549-477 காலத்தவராக கருதுகிறார்கள்.

மகாவீரரின் மெய்யியல்

மகாவீரரின் மெய்யியலில் முதன்மையாக எட்டு கொள்கைகள் உள்ளன - மூன்று கருத்துமயமானவை மற்றும் ஐந்து நெறிவழிப்பட்டவை.

குறிக்கோள் வாழ்வின் தரத்தை உயர்த்துவதேயாகும். இந்த தனிப்பட்ட எட்டு கொள்கைகளும் குறிக்கோளை நோக்கிய ஓர்மையும் நெறிவழிப்பட்ட வாழ்வின்மூலம் ஆன்மீக வளமை பெற்றிடும் வழியையும் காட்டுவனவாக உள்ளன.

அவரது கருத்தியலில் மூன்று கொள்கைகள் உள்ளன: அநேகாந்தவடா, சியாத்வடா மற்றும் கர்மா.

ஐந்து நெறிவழிகளாவன: அகிம்சை, சத்தியம், அஸ்தேயம், பிரமச்சரியம், அபரிசுருகம்.

மகாவீரர் ஒவ்வொரு உயிரினத்திற்கும் ஓர் ஆத்மா உண்டென்றும் அது தனது நல்ல அல்லது கெடுதல் செயல்களின் விளைவாக கர்மா எனப்படும் வினைப்பயன்களை சேர்த்துக் கொள்கிறது என்றும் கூறுகிறார்.

கர்மாவின் மாயையால் ஒருவர் தற்காலிக மற்றும் மெய்ப்போன்ற இன்பங்களிலும் பொருள் சேர்க்கையிலும் கவரப்படுகிறான்.

இவற்றின் தேடலில் அவனுக்கு சுயநலமுள்ள வன்முறை எண்ணங்களும் செயல்களும் கோபம், வெறுப்பு, பொறாமை மற்றும் பிற பாவச்செயல்களில் ஈடுபாடும் ஏற்படுகின்றன. இவற்றால் அவனது கர்மா பளு கூடுதலாகிறது.

இதனிலிருந்து விடுபட, மகாவீரர் சரியான நம்பிக்கை (சம்யக்-தர்சனம்), சரியான அறிவு (சம்யக்-ஞானம்), மற்றும் சரியான நடத்தை ('சம்யக்-சரித்திரம்') தேவை என்பதை வலியுறுத்தினார். நன்னடத்தைக்கு துணைநிற்க ஜைன மதத்தில் ஐந்து உறுதிமொழிகள் எடுக்க வேண்டும்:

- ☐ **வன்முறை தவிர்த்தல்** (அகிம்சை) - எந்தவொரு உயிரினத்திற்கும் தீங்கு விளைவிக்காதிருத்தல்;
- ☐ **வாய்மை** (சத்தியம்) - தீங்கில்லாத உண்மையை மட்டுமே பேசுதல்;
- ☐ **திருடாமை** (அஸ்தேயம்) - தனக்கு கொடுக்கப்படாதது எதையும் எடுத்துக் கொள்ளாதிருத்தல்;
- ☐ **பாலுறவு துறவு** (பிரமச்சரியம்) - பாலுணர்வு இன்பம் துய்க்கா திருத்தல்;
- ☐ **உரிமை மறுத்தல்/பற்றற்றிருத்தல்** (அபாரிகிருகம்) - மக்கள், இடங்கள் மற்றும் பொருளியலில் பற்று அற்று இருத்தல்.

கருத்தியல் கொள்கைகளான உண்மை ஒரே ஒன்றல்ல என்ற அநேகாந்தவடா மற்றும் சார்நிலைக் கொள்கையான சியாதவடா இவற்றை கொள்ளாமல் இந்த உறுதிமொழிகளை முழுமையாக கடைபிடிக்கவியலாது.

இவற்றை ஆண் மற்றும் பெண் துறவிகள் நிச்சயமாகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்; பிறர் அவர்களால் எந்தளவு இயலுமோ அந்தளவு கடைப்பிடித்தால் போதுமானது.

அவரை அனைத்து தரப்பு மக்களும், சமூகத்தின் கடைநிலையில் இருந்தவர்கள் உட்பட, பின்பற்றினர். வருணாசிரம முறையை விலக்கி புதிய நான்கு நிலைகளை உருவாக்கினார்;

ஆண்துறவி (சாது), பெண்துறவி (சாத்வி), பொதுமகன் (ஷ்ராவிக்) மற்றும் பொதுமகள் (ஷ்ராவிக்). இதனை சதுர்வித ஜைன சங் என்று அழைக்கலாயினர்.

மகாவீரரின் பிரசங்கங்கள் அவரது உடனடி சீடர்களால் அகம் சூத்திரங்கள் என வாய்மொழியாக பாதுகாக்கப்பட்டன.

காலப்போக்கில் பல அகம் சூத்திரங்கள் இழக்கப்பட்டும், அழிக்கப்பட்டும், மாற்றப்பட்டும் சிலவே மிஞ்சின.

ஏறத்தாழ ஆயிரம் ஆண்டுகள் கழித்து இவை பனையோலைகளில் பதியப்பட்டன.

சமணர்களின் ஒரு பிரிவினரான சுவேதம்பர்கள் இவற்றை அப்படியே உண்மையான போதனைகளாக ஏற்றுக் கொள்கின்றனர்,

ஆயின் மற்றொரு பிரிவினராகிய திகம்பரர்கள் இதனை ஓர் உசாத்துணையளவிலேயே ஏற்கின்றனர்.

சமண சமயம் மகாவீரரின் காலத்திற்கு முன்னரும் கடைப்பிடிக்கப் பட்டது. மகாவீரரின் போதனைகள் அவரது முன்னோரின் போதனைகளைப் பின்பற்றியதே.

எனவே மகாவீரர் ஓர் நிகழ் மதத்தின் சீர்திருத்தவாதியே தவிர புதிய சமயத்தை உருவாக்கியவர் அல்லர்.

இவரது குருவான பரசுவந்த் தீர்த்தங்கரரின் வழிகளைப் பின்பற்றியவர். ஆயினும் தமது காலத்திற்கேற்ப சமண மத கொள்கைகளை சீர்திருத்தம் செய்தார்.

மகாவீரரின் நிர்வாணத்திற்குப் பிறகு சில நூற்றாண்டுகளில் சமண சமயம் சடங்குகள் மற்றும் பிற குழப்பங்களை உட்கொள்ள துவங்கியது.

5. வேதாத்திரி மகரிசி வாழ்க்கை வரலாறு

சிந்திப்பவர்கள் ஞானிகளாகிறார்கள். சிந்தனையாளர்கள் உள்ளத்தில் இயற்கை தன் இரகசியங்களை விடுவிக்கின்றது.

தம் சீரிய சிந்தனைகளில் இயற்கை இரகசியங்களை வெளிக் கொணர்ந்த உலக சிந்தனையாளர்கள் வரிசையில் வேதாத்திரியும் இடம் பெறுகிறார்.

பிறப்பும் இளமையும்

வேதாத்திரி மகரிஷி கூடுவாஞ்சேரி என்னும் கிராமத்தில் நெசவுத் தொழில் செய்யும் வரதப்பன், முருகம்மாள் (சின்னம்மாள்) தம்பதியர் களுக்கு எட்டாவது குழந்தையாகப் 14.8.1911 ஆம் நாள் பிறந்தார்.

சிறுவயது முதலே வேதாத்திரி மகரிஷி அவரது தாயார் சின்னம்மாளிடம் நிறைய பக்தி கதைகளையும், புராணக்கதைகளையும் அறிந்து கொண்டார்.

இவரது குடும்பச்சூழல் இவருக்கு அதிகம் படிக்க வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விட்டது.

தன்னுடைய சொந்த ஊரில் மூன்றாவது வகுப்பு வரை படித்த இவர், பின்னர் தங்கள் குடும்பத் தொழிலான தறி நெய்தலை செய்யத் தொடங்கினார்.

18வது வயதில் சென்னையில் தனியார் நிறுவனம் ஒன்றில் பணியாற்றும் வாய்ப்பு இவருக்கு ஏற்பட்டது.

சென்னையில் இவருக்கு ஆயுர்வேத மருத்துவர் எஸ். கிருஷ்ணாராவின் நட்பு கிடைக்க, அவர் மூலமாக தியானம், யோகா போன்றவைகளை கற்றார்.

தனது வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாகிய முழுமையை உணரும் நோக்கத்தால் உந்தப்பட்டு சித்த, ஆயுர்வேத மற்றும் ஹோமியோபதி போன்ற மருத்துவத்துறைகளைக் கற்று தேர்ச்சிப் பெற்றார்.

மேலும் இரண்டாவது உலகப் போரின் போது முதலுதவிப் பயிற்சியாளராகவும் பணிபுரிந்தார்.

பின்பு பொருளாதாரத் தன்னிறைவு பெற வேண்டும் என்று, தனது சுய முயற்சியினால் பல்லாயிரம் நபர்களுக்கு வேலை அளிக்கக் கூடிய அளவிற்கு ஒரு பெரிய நெசவுத் தொழிற்சாலையை உருவாக்கினார்

இவரின் சொத்து இவர் சந்தித்த சாதுக்களே! பாதை காட்டிய பாலகிருஷ்ண நாயக்கர், வைரமாக்கிய வைத்திய பூபதி எஸ். கிருஷ்ணராவ், பட்டை தீட்டிய பரஞ்சோதி மகான், இராமலிங்க வள்ளலார் என்று பல குருமார்கள் இவருக்கு கிடைத்தார்கள்.

ஆன்மீகத் தேடல்

தனது சகோதரியின் மகளை (லோகாம்பாள்) மணந்து இல்லற வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார்.

இல்லறத்திலும், நெசவுத் தொழிலிலும் ஈடுபாடு அதிக மிருந்த போதிலும் தனது ஆன்மீகத்தேடலில் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் நாட்டம் கொண்டிருந்தார்.

சித்தர்களின் நூல்களைக் கற்று, தியானத்தில் வெகுவாக ஈடுபட்டு தன்னை அறிதல் என்ற அகத்தாய்வு முறையில் விடா முயற்சியுடன் ஈடுபட்டார்.

இவரது ஆழ்ந்த ஆன்மீகத் தேடலின் விளைவாக தனது 35வது வயதில் ஞானம் பெற்றார்.

அதிலிருந்து அடுத்த 15 ஆண்டுகளில் பல உன்னதமான ஆன்மீகக் கருத்துக்களை தனது எழுத்துக்களின் மூலமாகவும், உரைகளின் மூலமாகவும் மக்களுக்கு எடுத்துரைத்தார்.

பின்னர் தனது நெசவு தொழிலை முற்றிலும் விட்டு விட்டு தன்னை முழுமையாக ஆன்மீகத் துறையில் ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்.

மகரிசி 22 முறை உலக நாடுகளை சுற்றி வந்தார். மேற்கத்திய கலாச்சாரத்திற்கும் நமது கலாச்சாரத்திற்கும் ஒத்ததாக மனவளக் கலையை வகுத்தார்.

மனவளக்கலையில் ஜாதி,மத, மன, மொழியில்லை. உடலும் உயிரும் உள்ள மனிதன் அனைவருக்கும் பொருத்தமானதாக வடிவமைத்தார்.

அதற்கு உலக சமுதாய சேவா சங்கம் என்று பெயரிட்டார். அவருடைய வாழ்க்கை அனுபவங்களே அகத்தாய்வாக மாறின.

மனவளக்கலை மன்றங்கள்

தான் கண்டுணர்ந்ததை மனவளக் கல்வியை பாடத்திட்டமாக வடிவமைத்தார்கள்.

“மனவளக்கலை” என்னும் வாழ்க்கை வளக் கல்வியானது ஐந்து படித்தளங்களைக் கொண்டதாகும். அவை :

- 1) உடல்நலம் காத்தல்,
- 2) மன இயக்கத்தை, எண்ணங்களைச் சீர் அமைத்து மனவளம் காத்தல்,
- 3) கூடி வாழும் மக்களிடையே ஒத்தும் உதவியும் இனிமைகாத்து வாழும் நட்புநலம் காத்தல்,
- 4) பழைய வினைப் பதிவுகளால் தரம் குறைந்துள்ள கருமையத்தை நலம் பயக்கும் செயல் முறைகளைத் திட்டமிட்டுச் செய்து, தூய்மை செய்தல்,
- 5) பேரியக்க மண்டலத்தின் உற்பத்தி, இயக்கம், விளைவுகள் அனைத்துக்கும் மூல ஆற்றலான இறைநிலையையும் அறிவையும் உணர்தல், என்பனவாகும்.

இதனை பருவமடைந்த 14 வயதுக்கு மேற்பட்ட ஆண்-பெண் இருபாலரும் கற்கலாம்.

இந்தக் கல்வியானது உரை விளக்கங்களோடு செயல் முறை திட்டங்களும் அடங்கியதாகும்.

இந்த ஐந்திணைப்பு வாழ்க்கை வளக் கல்வியானது குடும்ப வாழ்வை ஏற்றுள்ள கணவன் மனைவி இருவருக்கும் மிக்க நலமளிக்கும்.

குடும்ப வாழ்வைத் தவிர்த்து சமுதாயத் தொண்டிற்கே தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்டு வாழும் இருபால் பிரம்மச்சாரிகளுக்கும் நலமளிக்கும்.

கல்வி கற்கும் இளைஞர்களுக்கும், நிர்வாகத்துறைகளில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கும் மன அமைதியையும், திறனையும் அளிக்கும்.

இந்த ஆன்மீகக் கல்வி மனித குலத்திற்கு வாழ்க்கை விளக்கமாகும்.

இன்று பட்டிதொட்டியெல்லாம் மனவளக்கலை மன்றங்கள் சிறப்பாக செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

அறிவுத்திருக்கோயில்கள்

மக்கள் நல்ல அறிவாட்சித் தரம் பெற்றதால் உலகில் அரசியல், பொருளாதார, மதம் இவை மூன்றும் ஒழுங்குபடும். இந்த மூன்றும் ஒழுங்கு பெற்றால், மனித குலம் அமைதி அடையும்.

அத்தகைய முறையில் உலகை முழுமையாக மாற்றியமைக்கும் பணி இறைநிலை உணர்வில் இருந்து தான் வரவேண்டுமே தவிர, இடையில் இருந்து இல்லை.

அப்பணியைத் தொடங்கவும், நடத்தவும் உதவுவதற்குரிய இடம் தான் வேதாத்திரி தொடங்கிய அறிவுத்திருக்கோயில். அறிவுக்குத் திருக்கோயில் அமைத்த முதல் மகான்.

இன்று நூற்றுக்கு மேற்பட்ட அறிவுத்திருக்கோயில்கள் சிறப்பாக செயல்பட்டு வருகின்றன.

இறைநிலைப்பயணம்

வேதத்தை விளக்கிய வேதாத்திரியை இறையாற்றல் 28.03-2006 செவ்வாய்கிழமை பிற்பகல் 12.20க்கு தன்னிடம் இணைத்துக் கொண்டது. 95 வயதில் முக்தியடைந்தார்.

வேதாத்திரி, சிறுவயதில் தறியில் அமர்ந்து அன்றாடம் வயிற்றுப்பிழைப்புக்கு வழி தேடியதும் உண்டு. ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் அறிஞர்களிடையே உரை நிகழ்த்தியதும் உண்டு.

இரண்டு கார்களுடன் வசதியாக வாழ்ந்ததும் உண்டு. அடுத்த வேளைச் சாப்பாட்டிற்கு தவித்ததுமுண்டு.

சுத்தவெளியே ஆதி, கடவுள், இறையென்று கண்டு கொண்டதும் உண்டு. அந்த வெளியே சிவமென்றும், பிரம்மமென்றும் உலகுக்கு உணர்த்திய பெருமையுமுண்டு.

வாழ்வின் வசதிகளை எல்லாம் இழந்து, புட்டுச் சுட்டு விற்று, தன் வயிற்றைக் கழுவியதும் உண்டு. உலக முழுவதும் பலமுறை சுற்றியதுமுண்டு.

அமெரிக்க ரக்கட்ஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் வேதாத்திரி சொற்பொழிவு செய்கிறார். பல்துறை விஞ்ஞானிகளும் மகரிசியின் தத்துவங்களில் நிறைவு பெற்று மெய்மறந்திருக்கின்றனர்.

இளம் விஞ்ஞானி ஒருவர் Swamiji Which University you have Studied? (தாங்கள் எந்தப் பல்கலைக் கழகத்தில் படித்தீர்கள்?)

I have Studied in the city of Universe (நான் பிரபஞ்சத்திலிருந்து அனைத்தையும் படித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.)

இந்தப் பிரபஞ்சத்தை எடுத்துக் கொண்டு அதில் உள்ள ஒவ்வொரு பொருளாக ஆராய்ந்து படித்தேன். அந்தப்படிப்புத்தான் எனக்குண்டு.

வள்ளலாருக்கும், ஸ்ரீராமகிருஷ்ணருக்கும் வேதாத்திரிக்கும் இயற்கையே ஆசான். பிரபஞ்சமே பள்ளிக்கூடம்.

இவரது வாழ்க்கை வெறும் நிகழ்ச்சிகளின் தொகுப்பு அன்று. மானுடம் வியக்கும் ஓர் இனிய காவியமே.

6. மகான்களின் மகத்தான போதுனைகள்!

இந்தியாவில் பக்தி மார்க்கம் செழிக்க ஆரம்பித்த ஏழாம் நூற்றாண்டு வரை ஜைன மதம் என்னும் சமண சமயம் பெரும் ஆதிக்கம் செலுத்தியது.

சமண சமயம் தீர்த்தங்கரர் என்று அழைக்கப்பட்ட 24 சமய வழிகாட்டிகளால் உருவாக்கப்பட்டும், வளர்க்கப்பட்டும் வந்தது.

அந்த 24 தீர்த்தங்கரர்களில் கடைசி தீர்த்தங்கரர் மகாவீரர் என்ற மகாஞானி.

மகாவீரர் ஒவ்வொரு உயிரினத்திற்கும் ஓர் ஆத்மா உண்டென்றும் அது தனது நல்ல அல்லது தீய செயல்களின் விளைவாக 'கர்மா' எனப்படும் வினைப்பயன்களை சேர்த்துக் கொள்கிறது என்றும் கூறுகிறார்.

கர்மாவின் மாயையால் ஒருவர் தற்காலிகமான, உண்மை போல தோன்றுகின்ற இன்பங்களிலும், பொருள்களை சேர்ப்பதிலும் கவரப்படுகிறான்.

இவற்றின் தேடலில் அவனுக்குத் தவறான எண்ணங்கள் ஏற்படுகின்றன, பாவச் செயல்களில் ஈடுபாடு கூடுகிறது. இதனால் அவன் கர்மாவின் சுமை கூடி துன்பப்படுகின்றான்.

இந்தத் துன்பங்களில் இருந்து விடுபட மகாவீரர் சரியான நம்பிக்கை (சம்யக்தர்சனம்), சரியான அறிவு (சம்யக் ஞானம்), மற்றும் சரியான நடத்தை (சம்யக்சரித்திரம்) ஆகிய மூன்றும் தேவை என்பதை வலியுறுத்தினார்.

இவை திரிரத்தினங்கள் அல்லது மூன்று ரத்தினங்கள் என்று அழைக்கப்பட்டன.

சரியான நம்பிக்கை இல்லாவிட்டால் சரியான அறிவு வாய்க்காது. சரியான அறிவு இல்லா விட்டாலோ நன்னடத்தை சாத்தியப்படாது. சரியான ஞானம் இருந்து நன்னடத்தை சாத்தியப்பட ஒரு மனிதன் ஐந்து உறுதிமொழிகள் எடுக்க வேண்டும்:

அகிம்சை அல்லது வன்முறை தவிர்த்தல்: எந்தவொரு உயிரினத்திற்கும் எந்த விதத்திலும் தீங்கு விளைவிக்காதிருத்தல், சத்தியம் அல்லது வாய்மை, தீங்கில்லாத உண்மையை மட்டுமே பேச்சிலும் செயலிலும் பின்பற்றுதல்.

அஸ்தேயம் அல்லது திருடாமை: தனக்கு உரிமையில்லாததையும், கொடுக்கப்படாததையும் தனக்கு எடுத்துக் கொள்ளாதிருத்தல்.

பிரம்மச்சரியம் அல்லது பாலுறவு துறத்தல்: பாலுணர்வு இன்பம் துய்க்காதிருத்தல் என்ற இந்த உறுதிமொழி துறவிகளுக்கு முக்கியமாய் சொல்லப்பட்டது என்றாலும் மற்றவர்களுக்கும் முறையான அளவான பாலுறவு வலியுறுத்தப்படுகிறது.

அபரிசுருகம் அல்லது பற்றற்றிருத்தல்: மனிதர்களிடத்தும், பொருள்களிடத்தும், மற்ற உடைகளிடத்தும் பற்றில்லாமல் இருத்தல்.

மகாவீரர் ஆண்களும் பெண்களும் ஆன்மீக நோக்கில் சரிசமனானவர்கள் என்றும் இருவருமே துறவறம் மூலம் வீடுபேறு (மோட்சம்) அடைய முடியுமென்றும் கூறினார்.

பெண்களை ஆத்மஞானத்திற்கு எதிராக நினைத்துக் கொண்டிருந்த கால கட்டத்தில் மகாவீரர் இப்படி சம அந்தஸ்து தந்தது அக்காலத்தில் புரட்சிகரமாக இருந்தது.

மேலும் அவரை சமூகத்தின் கடைநிலையில் இருந்தவர்கள் உட்பட அனைத்து தரப்பு மக்களும் பின்பற்றினர். அவர் போதனைகளில் எளிமையும் தெளிவும் இருந்ததால் அடித்தள மக்கள் கூட அவரால் ஈர்க்கப்பட்டனர்.

மகாவீரர் மனிதன் தன் கர்ம பலனை அனுபவித்தே ஆக வேண்டும் என்று உறுதியாகச் சொன்னார். நம் இன்ப துன்பங்களுக்கு நாமே பொறுப்பு. நம் கருமங்கள் நம்முடைய முயற்சியினால் நாமே களைந்து விடுதலை பெறவேண்டும் என்று கூறினார்.

தனிப்பட்ட கடவுள், சடங்குகள், வேள்விகள் ஆகியவற்றை அவர் மறுத்தார்.

மகாவீரர் கொல்லாமைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். கல், மண், உலோகம் போன்றவற்றிற்கும் உயிர் உண்டு என்று கருதினார்.

தண்ணீரைக் காய்ச்சினால் அதிலுள்ள உயிரினங்கள் இறந்து விடும். எனவே தண்ணீரைக் காய்ச்சக் கூடாது. சுவாசிக்கும் போது உயிரினங்கள் மூக்கு வழியே சென்று இறந்து விடும். எனவே மூக்கை திரையிட்டு மூட வேண்டும்.

நடக்கும்போது பாதம் பட்டு எறும்பு போன்றவை இறந்து விடும். எனவே தரையைச் சுத்தம் செய்து உயிரினங்களை அகற்றி விட்டே நடக்க வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தினார். அந்த அளவுக்கு பிற உயிர்களுக்கு துன்பம் விளைவிப்பதை அவர் மறுத்தார்

அதே போல ஆசைகளை நிறைவேற்றிக் கொண்டே சென்று திருப்தி அடைவது மனிதனால் முடியாத காரியம் என்று அவர் உறுதியாகக் கூறினார்.

‘தங்கமும், வெள்ளியும் கைலாச மலையளவு கிடைத்தாலும் அவன் போதும் என்று திருப்தியடைய மாட்டான். மேலும் மேலும் தேடி அலைந்து துன்பப்படுவான்’ என்று அவர் கூறுகிறார்.

அவருடைய போதனைகள் மனிதனின் வாழ்வை ஒட்டி இருப்பது அவரது தனித்தன்மை. பெரிய சித்தாந்தங்கள் பேசி சர்ச்சைகளை எழுப்பி குழப்பாமல் இப்படி வாழ்ந்தால் துன்பங்களில் இருந்து விடுதலை அடையலாம், ஞானம் பெறலாம் என்ற வழிகாட்டுதலாக அவருடைய போதனைகள் அமைந்தன.

பிறப்பினாலும் சமூக அமைப்பினாலும் வரும் வேற்றுமைகளை அவர் பொருட்படுத்தவில்லை. யாரும் முறையான சரியான வாழ்க்கை முறையில் ஞானம் பெற்று தேறலாம் என்ற நம்பிக்கையை அவருடைய போதனைகள் ஊட்டின.

இந்தியா முழுவதும் பரவிய அவருடைய போதனைகள் தமிழகத்திலோ இலக்கியங்களில் இடம் பெறும் அளவுக்கு வேரூன்றின.

அவர் கூறிய அறநெறிகளும், சிந்தனைகளும் திருக்குறள், நாலடியார், நான்மணிக்கடிகை போன்ற நீதி நூல்களிலும் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவகசிந்தாமணி, வளையாபதி, குண்டலகேசி முதலான காப்பியங்களிலும் இடம் பெற்று இருக்கின்றன.

பேராசையும், சுயநலமும் அதிகமாகி, பிறர் நலத்தில் அலட்சியம் பெருகி அதன் விளைவுகளை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் இன்றைய காலகட்டத்தில் மகாவீரரின் போதனைகளை அனைவரும் ஓரளவாவது பின்பற்ற முடிந்தால் நாம் வாழும் உலகம் சொர்க்கமாக அல்லவா மாறி விடும்

வேதாத்திரி மகரிசியின் போதனைகள்

மகரிசி இப்புவனம் பெற்றடுத்த தலைசிறந்த ஞானிகளுள் ஒருவர். மனிதனின் ஆளுமை வளர்ச்சிக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் எவையெல்லாம் தடையாக இருந்ததோ அவற்றையெல்லாம் களைய பல வழிமுறைகளைக் கூறியுள்ளார்.

- ✦ நல்லதையே செய்யச் செய்ய நல்ல எண்ணங்கள், நல்ல செயல்கள், நல்ல வாழ்க்கை வந்து விடும்.
- ✦ மனம் என்ற நிலத்தில் எதைப்போட்டாலும் விளையும். ஆனால் எதைப் போட வேண்டும் என்று சிந்தித்து போட வேண்டும்.
- ✦ ஒழுக்கத்தை எந்த அளவு கடைப்பிடிக்கிறோமோ அந்த அளவுக்குச் சிறப்பாக வாழ்வு அமையும். துன்பம் இல்லாமல் அமைதியாகவும், இன்பமாகவும் வாழ்க்கை இருக்கும்.
- ✦ எல்லா இயக்கத்திலும் ஊடுருவி இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது ஓர் ஆற்றல். அதைத்தான் பெரியவர்கள் அந்தக் காலத்தில் "கடவுள்" என்று சொன்னார்கள்.
- ✦ ஆசையை அடியோடு ஒழிப்பது என்பது இயலாத செயலாகும். அதற்குத் தேவையும் இல்லை. ஆகையால் சீரமைக்க வேண்டும்.
- ✦ ஆண்களைப் போல் பெண்களுக்கும் எல்லாத் துறைகளிலும் சம உரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும்.
- ✦ உணவு, உழைப்பு, உறக்கம், உடலுறவு, எண்ணம் என்ற ஐந்திலும் அளவு முறை வேண்டும்.
- ✦ உனக்கும் நல்லதாய் ஊருக்கும் நல்லதாய் நினைப்பதும் செய்வதும் நித்தியக் கடன்.
- ✦ ஆண்டவனைக் கேட்டு எதுவும் வாங்கிவிட முடியாது. அவன் ஏமாந்தவன் அல்லன்! நீங்கள் என்ன செய்தீர்களோ அந்தச் செயலின் விளைவாக, நல்லதையோ கெட்டதையோ உங்கள் நோக்கத்திற்குத் தக்கவாறு, அவன் விளைவைத் தருவான்.

- ✦ நீ சீரணிக்கும் அளவிற்குள்ளாக உணவு உட்கொண்டால் உணவை நீ சீரணிக்கிறாய். அதிகமாக உட்கொண்டால் உணவு உன்னைச் சீரணிக்கும்.
- ✦ செயலுக்குரிய விளைவு வரும். செயல்விளைவுத் தத்துவம்தான் தெய்வநீதி.
- ✦ ஆறாவது அறிவு போதிய வளர்ச்சி பெற்றால் தான் மனிதனுக்கு பிறரை மதித்து ஒத்தும் உதவியும் வாழும் பண்பு அமையும்.
- ✦ மூன்று களங்கங்களோடு உள்ளவன்தான் "மனிதன்". அவை 1. தன் முனைப்பு. 2. பாவப்பதிவுகள். 3. மயக்கம் என்பவனவாகும். இம்மூன்று களங்கங்களை ஆணவம், கன்மம், மாயை என்றும் சொல்வர். மனிதன் படுகின்ற துன்பங்கள் அத்தனையும் உற்பத்தி யாகும் இடம் இம்மூன்றில்தான்.
- ✦ அவரவர் வாழ்க்கையை சீரமைக்கும் அற்புத சிற்பி அவரவர் எண்ணமே.
- ✦ கற்பு, அன்பு, பொறுமை, சகிப்புத்தன்மை, தியாகம், தூய்மை ஒற்றுமை ஆகிய குணங்களின் மொத்த உருவம் தான் பெண்.
- ✦ ஒருவர் பெற்ற ஞானத்தைப் பரிசோதிக்க உதவும் கருவி அவரது குடும்பத்தின் அமைதி.
- ✦ விட்டுக் கொடுத்து மற்றவர்களுக்காக வாழும் வாழ்க்கை தான் தன்னையும் வாழ வைக்கும், பிறரையும் வாழ வைக்கும்.
- ✦ எவரும் எதுவும் பிறக்கும்போது கொண்டு வந்ததில்லை. இறக்கும் போது கொண்டு போதுமில்லை.
- ✦ மனதிலும் உடலிலும் நோய் தோன்றி பின் நிலைத்தும் இருப்பதே வினைப்பதிவாகும்.
- ✦ தம் குழந்தைகளுக்கு உயர்கல்வி, நல்ஒழுக்கம், நற்பண்பு, பக்தி, பிறரை மதிக்கக் கற்றுக் கொடுப்பது ஆகியவையே உண்மையான செல்வமாகும்.
- ✦ பிறர் பொருள், பிறர் மனை மதித்து வாழும் பேரொழுக்கம் அன்பு அருள் பெருகச் செய்யும்.
- ✦ பிறர் பொருள், பிறர் மனை, ஆசை கொள்ளார் பிறவியிலேயே தூய்மை அமையப் பெற்றோர் ஆவர்.

- ✦ சிந்தனையுடன் செயலும் செயலுடன் சிந்தனையும் பணிந்து நிற்கப் பழகுதல் நற்பண்பு.
- ✦ குடும்ப அமைதியைப் பெற சலனமில்லாததும், விசாலமானது மான மனம் வேண்டும்.
- ✦ உலக சமாதானம் வேண்டுமானால் முதலில் ஒவ்வொரு தனிமனிதன் மனதில் அமைதி வரவேண்டும்.

மகாவீரர் மற்றும் மகரிசியின் மகத்தான போதனைகள் மானுடத்தை என்றென்றும் வழிநடத்திச் செல்லும் என்பதில் ஐயமில்லை.

7. கடவுள் கொள்கைகள்

ஆங்கிலத்தில் கடவுளை God என்று அழைப்பார்கள். ஜெர்மன் மொழியில் Gott. இரண்டுமே இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பத்தை சேர்ந்தவை.

ஆகவே, “கடா” என்ற பண்டைய ஈரானிய சொல் அதன் மூலமாக இருக்கலாம். நவீன பார்சி மொழியிலும், உருது மொழியிலும் “ஹுடா” என்று அழைக்கிறார்கள்.

கடவுள் என்பவர் அண்டம் முழுவதையும் படைத்துக் காப்பவர் என்றும், அவர் எல்லாச் சக்திகளும் பொருந்தியவர் என்றும், இறப்பு, பிறப்பு, இரவு, பகல், இன்பம், துன்பம் போன்ற உலக வாழ்வில் தொடர்புடைய அனைத்தையும் கடந்து நிற்கும் ஏகாந்த (மறைபொருள்) நிலை என்றும் கடவுள் இருப்பதை நம்புபவர்கள் கருதுகின்றனர்.

உலகம் முழுவதிலும் பரந்திருக்கின்ற பல்வேறு மதங்களைச் சார்ந்தவர்கள் கடவுள் பற்றிப் பல விதமான கருத்துக்களைக் கொண்டவர்களாக இருக்கின்றனர்.

அன்பு, புனிதம், கருணை என்பவற்றின் மறு பொருள் கடவுள் என கூறுகின்றனர். சில மதங்கள் கடவுள் ஒருவரே என்று நம்புகின்றன.

வேறு சில மதங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் பல கடவுள்களை வணங்குகின்றனர்.

சில மதங்களில் கடவுளைப் பல்வேறு வடிவங்களாக உருவகப்படுத்திச் சிலைகளை அமைத்து வழிபடுகின்றனர்.

வேறு சில சமயங்கள் சிலை வணக்கத்தை முற்றாக எதிர்க்கின்றன. கடவுளை இறைவன் அல்லது ஆண்டவன் எனவும் அழைக்கிறார்கள்.

இந்து சமயத்தில் கடவுள் ஒருவர் இருப்பது போல் சமண சமயத்தில் தனியாகக் கடவுள் என்று ஒருவர் கிடையாது.

ஆத்ம சாதனை செய்து பிறப்பு இறப்பு ஆகிய கட்டுகளிலிருந்து விடுபட்டு வீடுபேறு பெற்ற தீர்த்தங்கரர்களையே கடவுள் நிலையில் வைத்து வழிபடுவது சமணரது கொள்கையாகும்.

அருகர், சித்தர், ஆசாரியர், உபாத்தியாயர், சாதுக்கள் ஆகிய ஐவகையினரையும் பஞ்சபரமேட்டிகள் என்று சமணர்கள் வழிபடுவார்கள்.

இந்த ஐவர்களையும் வழிபடுவதே பஞ்ச நமஸ்கார மந்திரம். அம்மந்திரம்.....

“ணமோ அரஉறந்தாணம்
ணமோ ஜித்தாணம்
ணமோ ஆஇரீயாணம்
ணமோ உவஜ்ஜாயாணம்
ணமோ லோ ஏஸவ்வ ஸாஉறீணம்”

பஞ்சபரமேட்டிகளது பெயர்களின் முதலெழுத்துகளே சமணர்களின் (பஞ்சாக்கரமாக) பஞ்ச மந்திரமாக அமைந்துள்ளது.

1. அருகர் - முதலெழுத்து அ
2. சித்தர் - முதலெழுத்து சி
3. ஆசாரியர் - முதலெழுத்து ஆ
4. உபாத்தியாயர் - முதலெழுத்து உ
5. சாதுக்கள் - முதலெழுத்து சா

ஐம்பெருங்காப்பியமான சிலப்பதிகாரத்தில் “மொழிப் பொருள் தெய்வம் வழித்துணை ஆகென” என்று வருவது பஞ்ச நமஸ்கார மந்திரத்தைக் குறிப்பதாகும்.

மொழிப்பொருட்டெய்வம் - மொழியாகிய தெய்வம்.

பொருண்மொழி - உபதேச மந்திரம்-பஞ்சமந்திரம் என்பது இதன் பதவுரையாகும்.

மொழிப்பொருட்டெய்வம் - பொருண் மொழியாகிய தெய்வம். ஆவது பஞ்ச மந்திரம்..அ ஸி ஆ உ ஸா = அ சி ஆ உ சா என்பது அறிஞர்கள் உரையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

‘கடவுள் உண்டு’ என்பதை மகாவீரர் ஏற்கவில்லை. உலகில் உள்ள அனைத்துப் பொருள்களையும் அவர்தான் படைத்தார் என்பதையும் அவர் ஏற்கவில்லை.

உயிருக்கும் கடவுளுக்கும் சம்பந்தமில்லை என்பது இவரின் கருத்து. உலகின் மிகச் சிறந்த சக்திகளுக்கு மேலான சக்தியாக இருக்கும் ஒன்றையே கடவுள் என்கிறார்.

அது மாந்தரின் ஆத்ம சக்திதானே தவிர தனியாகக் கடவுள் என்பவர் இல்லை என்பது மகாவீரரின் வாதமாகும்.

வேதாத்திரி மகரிசியின் கடவுட் கொள்கை

அருட்தந்தை வேதாத்திரி மகரிசியின் கடவுட் கொள்கை அறிவியல் பூர்வமானது. அற்புதமானது. ஆனந்தமானது.

தற்காலத்திற்கும் ஏன் எதிர்காலத்திற்கும் பொருத்தமான சிந்தனையாக அமைந்துள்ளது.

மகரிசி, கடவுள் நிலையை மிகத் தெளிவாக இறை வணக்கப் பாடலிலேயே எடுத்துரைக்கிறார்.

“எல்லாம் வல்ல தெய்வம் அது எங்கும் உள்ளது நீக்கமற
சொல்லால் மட்டும் நம்பாதே சுயமாய் சிந்தித்தே தெளிவாய்
வல்லாய் உடலில் இயக்கம் அவன் வாழ்வில் உயிரில் அறிவும்
அவன்
கல்லார் சுற்றார் செயல் விளைவாய்க் காணும் இன்பத் துன்பம்
அவன்”

(ஞா.க.1)

“அவனின் இயக்கம் அணு ஆற்றல் அணுவின் கூட்டுப் பக்குவம் நீ
அவனில் தான் நீ, உன்னில் அவன் அவன் யார், நீ யார் பிரிவேது
அவனை மறந்தால் நீ சிறியோன் அவனை அறிந்தால் நீ
பெரியோன்
அவன் நீ ஒன்றாய் அறிந்த இடம் அறிவு முழுமை அது முக்தி”

(ஞா.க.2)

வற்றாயிருப்பு, பேராற்றல், பேரறிவு, காலம் எனும் வளம் நான்கும் ஒன்றிணைந்த பெருவெளியே தெய்வம் என்பது வேதாத்திரி மகரிசியின் கடவுள் கோட்பாடாகும்.

ஒரு முழுமையான கடவுள் தத்துவத்தை மகரிசி நமக்குத் தருகிறார். அதன் இறைத் தத்துவம் பரமாத்மாவே ஜீவாத்மாவாக வருகிறது என்ற உபநிடதக் கருத்தும் ஒன்றே.

மூலமாகிய இறைவளிக்கு தன்னைத் தானே இறுக்கிக் கொள்ளும் இயல்பு உண்டு. இறைவளியின் இந்தத் தன்னிறுக்கம் தான் அதன் தன்மாற்றத்திற்கான முழுமுதற் காரணம்.

எனவே, இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் நாம் பார்க்கிற அனைத்தும் வெளியின் தன்மாற்ற வடிவங்களே என்கிறார் வேதாத்திரியார்.

மூலமாகிய வெளி ஞாலமானதின் விரிவான விளக்கமே வேதாத்திரியார் கூறும் விஞ்ஞானம்.

ஞாலத்தின் மூலத்தின் தன்மாற்றமாக உணர்வது தத்துவம். வெளி அருபமானது. எல்லையற்றது.

**“அவனின் இயக்கம் அணு ஆற்றல்
அணுவின் கூட்டுப் பக்குவம் நீ”** (ஞா.க.2)

என்ற வரிகள் மூலமாகவும்,

**“பழுத்த நிலை வரும் வரையில் நீ, நான் என்போம்
பதமடைந்தோம் ஒன்றானோம் பரமானந்தம்”** (ஞா.க.)

என்ற வரிகள் மூலமாகவும் அணு முதல் அண்டம் வரை அனைத்தும் வெளியின் இயக்க நிலைகள்.

இத்தகைய ஒன்றாகக் காணுகின்ற அத்வைதக் காட்சியைத் தருகிறார் வேதாத்திரியார்.

**“ஆதியென்ற பிரம்மமது கடல் போல் ஒன்று
அதிலெழுந்த ஜீவனெல்லாம் அலைபோல் ஆகும்
பேதமுடன் அலைகளவை விரிந்த போதும்
பிரியாது கடலைவிட்டுக் கடல் ஒன்றேனும்”**
(ஞா.க.1084)

கடலும் அதன் அலையும் போன்றதே பிரம்மமாகிய வெளியும் உயிர்களும் என்று மகரிசி மிகவும் எளிமையாகக் கூறியுள்ளார்.

வெளியாகிய கடவுளுக்கு ஆயிரம் பெயர்கள் உண்டு. ஒவ்வொரு பெயரும் ஒரு தெய்வமென்று கருதுவது அஞ்ஞானம். தெய்வம் ஒன்று என்ற அத்வைத தத்துவத்தை உணர்வது மெய்ஞ்ஞானம்.

பிற மதங்களில் பலவாறாகக் கூறப்பட்ட மூலத்தை தூய தமிழில் ஆதி, அநாதி, தெய்வம், சிவம், ஏகம், பிரம்மம், கிராவிட்டி என்று அழைக்கிறார் வேதாத்திரியார்.

எல்லையற்ற வெளிதான் கடவுள். வெளியின் வெளிப்பாடே இப்பிரபஞ்சம். வெளிப்பாட்டின் முழு முதற் இயக்க விசை வெளியின் தன்னிறுக்கமே எனப் பலப்பல செய்திகளைத் தருகிறார் வேதாத்திரி மகரிசி.

“இறைநிலை தன்னிறுக்கத்தால் எழுந்த முதன் தன்மாற்றம் இறைத்துகளாம்”

**“இறைத்துகள்கள் கூடியதோர் தொகுப்பே விண்
நிறைவெளியில் விண் சுழல வெளியழுத்த விளைவாக
விண்கரைய அக்கரைசல் வெளியேற
அனைத்து அலைகள் காந்தமாச்சு”** - மகரிசி.

ஒன்றே பலவானது என்று வேத காலத்திலிருந்து சொல்லப்பட்டு வந்தாலும், அந்த ஒன்று பெருவெளியே என்று அனைவரையும் அறியச் செய்தவர், உணரச் செய்தவர் வேதாத்திரி மகரிசியே.

கடவுள் வழிபாடு

**“கடவுளை வணங்கும் போது, கருத்தினை உற்றுப் பார் நீ!
கடவுளாய்க் கருத்தே நிற்கும் காட்சியைக் காண்பாய் ஆங்கே”**

என்று கடவுள் வழிபாட்டிற்கு அறிவியல் பார்வை தந்தவர் நமது அருட்தந்தை வேதாத்திரி மகரிசியே.

8. இல்ஹ ஒழுக்கம்

ஈமணர்களில் இல்ஹத்தார் திராவகர் எனப்படுவர். அவர் களுக்குரிய தருமமும் சிராவக தருமம் எனப்படும். யதிகளாகிய துறவிகளுக்குரிய தருமம் யதிதருமமாகும்.

சமண இல்ஹத்தார் (சாவகர்) தரிசனிகன், விரதிகன், சாமாயிகன், புரோஷதோபவாசன். ஸச்சித்தவிரதி, இராத்திரி அபுத்தன், பிரமசாரி, அநாரம்பன், அபரிக்கிரகன், அன்னுமதன், உத்திண்டபிண்டன் எனப் பதினொரு வகையினர் உண்டு.

ஐந்து அணுவிரதங்கள்

1. அகிம்சை (கொல்லாமை)
2. வாய்மை
3. கள்ளாமை
4. பிறனில் விழையாமை
5. அவாவறுத்தல் (மிகு பொருள் விரும்பாமை)

மூன்று குணவிரதங்கள்

1. திசைவிரதம்
2. அனர்த்த தண்டவிரதம்.
3. போகோபபோக பரிமாண விரதம்

நான்கு சிட்சா விரதங்கள்

1. சாமாயிகம்
2. புரோஷதோபவாசம்

3. தேசாவகாசிக விரதம்

4. அதிதி சம்விபாக விரதம்.

1. அகிம்சை (கொல்லாமை)

இன்னா செய்யாமை, அருளுடைமை, கொல்லாமை, புலால் மறுத்தல் என்ற நான்கு கொள்கைகளையும் சேர்த்து அகிம்சை என்கின்றனர். 'அஹிம்சோ பரமொ தர்ம' என்பது மகாவீரரின் பொன்மொழியாகும்.

'கொல்லாமையே மேலான அறம்' என்பது இதன் பொருள். எந்த உயிருக்கும் எந்த வகையிலும் இம்சை செய்யாமையே அகிம்சை எனப்படும்.

சமண சமயத்தின் பன்னிரண்டு அங்க ஆகமங்களில் முதல் ஆகமம் ஆகிய ஆயாரங்க சுத்தத்தில் அகிம்சை எனப்படும் அறத்தினை மகாவீரர் போதித்துள்ளார்.

அதன் ஒரு பகுதியில் மனிதர்களே, "எந்த ஒரு உயிரையும் துன்புறுத்தவோ, வதைக்கவோ, கொல்லவோ கூடாது. பிறரை அவமதிப்பது கூட இம்சையாகும்.

ஆகவே அகிம்சை என்பது உயிர்க்கொலை புரியாமை மட்டும் அன்று; மன்னுயிர்க்கும் இன்னா செய்யாமையும், பிறரை அவமதிக்காமையும் அகிம்சை ஆகும்.

மனிதர்களே, நீங்கள் எடுத்துவரும் பல்வேறு பிறவிகளில், உங்களால் இம்சிக்கப்பெறும் உயிராகவும் நீங்களே பிறப்பெடுத்து இருப்பீர்கள்;

ஆகவே, எல்லா உயிர்களையும் உங்கள் உயிர் போல மதித்து நடப்பதே அகிம்சையாகும்" என்று மகாவீரர் அறிவுறுத்தியுள்ளார்.

எவ்வகை அறங்களுக்கும் மூலமாகவும் முதலாகவும் கூடர்விடுவது தயா எனப்படும் பெருங்கருணை ஆகும். இப்பேரருள் வாய்க்கப் பெற்றவர்கள் மனிதர்களை வேறுபடுத்திப் பார்க்க மாட்டான். அனைத்துயிர்களையும் சம நோக்குடன் பார்ப்பான்.

2. வாய்மை (அசத்திய தியாகம்)

மகாவீரரின் இரண்டாவது பேரறமாகத் திகழ்வது பொய் பேசாமை எனப்படும்.

இதனை அசத்தியத் தியாகம் என்பர். சத்தியம் என்பது உண்மை. அசத்தியம் என்பது உண்மைக்குப் புறம்பாகிய பொய். தியாகம் என்பதற்கு கைவிட்டுவிடுதல் என்பது பொருள்.

எனவே அசத்தியத்தியாகம் எனில் பொய் பேசுவதை அறவே கைவிட்டுவிடுதல் என்று பொருள். மகாவீரர் வாய்மை அறத்தினை முழுமையாகப் பின்பற்றுவதற்கு ஐந்து வழிகள் அறிவித்துள்ளார்.

- எந்த ஒரு கருத்தையும் ஆராயாது பேசுதல் கூடாது.
- சீற்றத்துடன் பேசுதல் கூடாது.
- ஆசைகாட்டி பேசுதல் கூடாது.
- அச்சம் ஏற்படும்படி பேசுதல் கூடாது.
- பிறர் சிரிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவோ, விளையாட்டிற்காகவோ கூட பொய் பேசுதல் கூடாது.

அகிம்சையும் சத்தியமும் அறமாகக் கொண்டு செயல் புரிவோர் பல்வேறு சித்திகளைப் பெறுவர் என்பது சமண சமயத்தின் நம்பிக்கை.

காந்தியடிகளின் அறப்போராட்டத்திற்கு மகாவீரர் போதித்த அகிம்சையும் சத்தியமுமே இரு பெரும் ஆயுதங்களாக பயன்பட்டு வெற்றி தேடித் தந்தது.

3. கள்ளாமை

மகாவீரரின் அறிவுரைகளில் மூன்றாவது அறமாகப் பேசப் படுவது அஸ்தேயம் ஆகும்.

ஸ்தேயம் எனில் களவு. அஸ்தேயம் எனில் களவு புரியாமை எனும் கள்ளாமையாகும்.

கொல்லாமை அறத்தினால் பிற உயிர்களுக்கு தீங்கு புரியாமை குறித்த மகாவீரர் கள்ளாமை அறத்தினால் பிறர் உடைமைகளுக்கு தீங்கு நேராதபடி வாழவேண்டும் என வலியுறுத்துகிறார்.

எப்பொருளாக இருப்பினும், பிறர் கொடாத பொருளைக் கொள்ளுதல் கூடாது என்பதுதான் கள்ளாமையாகும்.

சமண நூல்களில் ஐந்து வகையாக கள்ளாமை விளக்கப்படுகிறது.

1. பிறர் இருக்கையில் தங்க முன்னிசைவு கேட்டல், 2. பெற்ற பிச்சையில் பங்குகொள்ள குருவின் இசைவு கேட்டல், 3. தங்குமுன் வீட்டின் உரிமையாளரின் இசைவினைப் பன்முறை வேண்டல், 4. ஆசனங்கள் மற்றும் பிறபொருட்களைப் பயன்படுத்த இசைவு கேட்டல், 5. மற்றொரு துறவிக்காக இவை வேண்டுவதல்.

4. பிரம்மசரியம்

காமம் இன்மை என்பது மகாவீரரின் மற்றொரு அறமாகும். தகாத ஆசையே மனிதன் துயரப்பட காரணமாகிறான். தனக்குரிய தலைவியைத் தவிர, பிறன் மனை வாழும் பெண்ணை மனதால்கூட தொடுதல் பாவம் என்று மகாவீரர் எச்சரித்தார்.

5. அவாவறுத்தல்

அவா அறுத்தல் என்பது மகாவீரரின் ஐந்தாம் அறமாகும். அவாவறுத்தல் என்பது ஆசையைக் குறிப்பதாகும். அவாவறுத்தல் (அவா + அறுத்தல்) ஆசையைத் துறத்தலாகும்.

ஆனால் அறநெறியில் பொருள் ஈட்டும்படியும், ஆனால் முறைகேடாக செல்வத்தை ஈட்டுவதை மகாவீரர் கண்டித்தார்.

எனவே, அளவாகவும், குறைவாகவும் பொருள் ஈட்ட வேண்டும், தேவைக்கு மேல் பொருள் ஈட்டக்கூடாது என்பது கருத்தாகும்.

(குணவிரதங்கள் மற்றும் சிட்சா விரதங்களைப் பற்றியும் இல்லறத்தாருக்குரிய சமணர்கள் விதிகள் பற்றியும் விரிவாக விளக்கம் தர இங்கு இடம் போதாது. இது குறித்து சமணசமய விளக்கங்களில் படித்து இன்புறலாம்.)

சமண சமயத்தில் இல்லறம்-துறவறம் பற்றி கொள்கைகளுக்கு திருத்தக்க தேவர் அருளிய நரிவிருத்தத்தில் வரும் இப்பாடலை முன்வைக்கிறார்.

**‘பாங்கமை செல்வராகிப் பகுத்துண்டு வாழ்தல் ஒன்றே
தாங்கிய தவத்தின் மிக்க தவநிலை நின்றல் ஒன்றே’**

சமணர்கள் என்றாலே ஆடை துறந்து அம்மணமாக அலை பவர்கள் அல்ல என்றும், சமண சமயத்தில் உயர்நிலையடைந்த துறவிகள் மட்டுமே அது போன்று இருப்பார்கள், மற்றபடி இல்லற அறத்தை மேற்கொள்ளும் சமணர்கள் நம்மை போல் ஆடை உடுத்தி பத்து வகை ஒழுக்கத்தை கடைப்பிடித்து வாழ்ந்தனர் என்பதை திருக்கலம்பகம் என்னும் சமண நூல் வழியாக விளக்குகிறார்.

வேறு எச்சமயமும் இல்லற வாழ்க்கைக்கு இவ்வளவு கடுமையான விதிகளையும் விரதங்களையும் விதிக்க வில்லை.

சமணத் துறவியர்கள் கடுந்துறவிகள் என்றால் சமண இல்லறத்தார், சிராவகர், கடுநோன்பிகள்.

இல்லறம் நல்லறமாக மாற மகரிசி சிந்தனைகள்

இல்லற வாழ்க்கைக்கு கடுமையான விதிகளையும் விரதங்களையும் சமண சமயம் விதித்திருப்பதற்கு இக்காலத்திற்கு பொருந்துவது கடினமாகும்.

இல்லற வாழ்க்கை எப்படியிருக்க வேண்டும், எப்படி அமைய வேண்டும் என்பதற்கு இந்த நூற்றாண்டு மகான் மகரிசியின் கருத்துக்கள் எல்லா காலத்திற்கும் எல்லா மதத்திற்கும் எல்லா நாட்டிற்கும் பொருந்துவனவாக அமைந்துள்ளது. அறிவியல் பூர்வமாகவும் ஆக்கப்பூர்வமாக அமைந்துள்ளது.

நாம் கற்க வேண்டிய எல்லாப் பாடங்களையும் குடும்பத்துக்குள்ளேயே கற்றுக் கொள்ளலாம். ஒரு பல்கலைக் கழகத்தையே கூடக் குடும்பத்துக்குள்ளேயே காணலாம் என்கிறார்.

1. பொருள் ஈட்டும் திறன், வாழ்க்கை அனுபவம் இரண்டும் இணைந்தால் தான் மனிதன் வாழ்வு நன்கு நடைபெறும். இந்நிலையில் வாலிபப் பருவத்தினர்கள் தான் உழைத்துப் பொருள் ஈட்ட வேண்டும், இது இயற்கை நியதி. இதனை மாற்ற முடியாது. இந்த இயற்கை நியதியானது பெற்றோர் மக்கள் பராமரிப்புக் கடமையாக மாறி அது செயலாகும் கூட்டுறவு வட்டம் எனப்படுகிறது. மனித சமுதாயத்திற்கு அடிப்படைச் சிறுவட்டம் குடும்பமேயாகும்.
2. வாழ்க்கையிலேயே மேம்பாடாக, நற்றுணையாக மதிக்க வேண்டியது கணவன் மனைவியையும் மனைவியைக் கணவனுமே. எனவே, ஒவ்வொருவரும் கணவன் மனைவி உறவை உயிருக்கும் மேலானதாக மதித்துப் போற்ற வேண்டும்.
3. ஒருவர் தேவைகளையும் விருப்பங்களையும் மற்றவர் மதித்து, உதவி, தன் தேவை விருப்பங்களைக் கட்டுப்பாட்டோடு முடித்துக் கொள்ள வேண்டிய வாழ்க்கை அறத்தைக் கணவன் மனைவி இருவருமே உயிர்போல் காக்க வேண்டும்.

4. ஒருவருக்கொருவர் ஏற்றத் தாழ்வான திறமையும் பொறுப்பும் உடையவராகவோ இருக்கலாம். ஆயினும், காப்பது, நுகர்வது, பிறர்க்கிடுவது ஆகிய செயல்களில் இருவரும் சமமான பொறுப்பை ஏற்க வேண்டும்.
5. காதல் காட்சிகளடங்கிய சினிமாப் படங்களை அடுத்தடுத்துப் பார்ப்பது கணவன் மனைவி உறவில் சலிப்பைத் தரும். தங்கள் வாழ்வில் இயல்பாக, உயர்வாக, ஒழங்காக அமைந்த காதல் இன்பத்தை நுகர முடியாது.
6. குழந்தைகள் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்ள ஏற்ற கல்வி, ஒழுக்கம், தொழில் திறம், கடமை உணர்வு இவை உடையோர்களாக ஆக்க வேண்டியது பெற்றோர் பொறுப்பு.
7. கற்பு என்பது ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் உயிரைவிட மேலாகப் போற்றக் கூடிய ஒழுக்கம், உடல் உரம், மனநலம், பொருள் வளம் மூன்றையும் காக்க வல்லது.

குடும்ப அமைதியின்மைக்குரிய காரணங்கள்

பெரும்பாலோர் குடும்பத்தில் வரவிலேயும் செலவிலேயும் தான் பிணக்குகள் தோன்றுகின்றன என்கிறார் மகரிசி.

1. குடும்ப உறுப்பினர்களுடைய குறைகள்.
2. குடும்பத்தை நிர்வகிக்கும் போது அறிவுக்குத் தான் முதலிடம் தர வேண்டும். எந்தக் காரணத்திற்காகவும் உணர்ச்சிகள் முதலிடம் பெறக்கூடாது.
3. மனைவிக்குத் தெரியாமல் கணவனோ, கணவனுக்குத் தெரியாமல் மனைவியோ சம்பாதிப்பதும், செலவு செய்வதும், சேர்த்து வைப்பதும் பின்னால் பிணக்குக்கு இடம் தரும்.
4. போதுமான அளவு பொருட்கள் இருக்கும் போதே, மேலும் வாங்குவது போன்ற செலவுகள் அமைதியைக் கெடுக்கும்.
5. சிறிய காரணத்திற்காகவும், பெரிய காரணத்திற்காகவும் குடும்பத்தில் பிணக்கு எழலாம். அவை நான்கு பகுப்புகளாக அமையும். 1. தேவை 2. அளவு 3. தன்மை 4. காலம். இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றையோ அல்லது இரண்டையோ மையமாகக் கொண்டுதான் பிணக்குகள் தோன்றும்.
6. கணவன்-மனைவி பால் உறவு சமநிலையாக இல்லாமை.

7. கணவன்-மனைவி ஒருவரை ஒருவர் திட்டிக் கொண்டிருந்தால், அந்தச் சூழலில் வளரும் குழந்தையின் குணமும் ஊனமுற்று அதன் வாழ்க்கையில் பல குறைகள் தோன்றும்.

ஆகவே, இவற்றை நினைவில் கொண்டு திறம்பட செயலாற்ற வேண்டும்.

குடும்ப அமைதி – மகரிசி கூறுவன

பிணக்கில்லாத வாழ்க்கை அமைந்தவன் தான் ஞானி. ஒருவர் பெற்ற ஞானத்தைப் பரிசோதிக்கக் கருவி ஒன்று இருக்குமேயானால் அது அவரது குடும்பத்தின் அமைதி தான் என்று கூறுகின்றார்.

1. குடும்பத்தினர் அனைவருக்கும் உடல் நலமாக இருக்க வேண்டும்.
2. மனவளம் இருக்க வேண்டும்.
3. குடும்பத்தில் போதுமான செல்வ வளம் இருக்க வேண்டும்.
4. குடும்பத்தின் அளவும், குடும்பத்தின் பொருளாதார வசதியும் சமமாக இருக்கும்படி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.
5. வருமானத்திற்கேற்ப செலவினத்தைத் திட்டமிட்டுக் கட்டுப் பாட்டோடு குடித்தனம் நடத்த வேண்டும்.
6. சிக்கனம், பேராசை ஒழிந்த நிறை மனமும் சேரும் போது அமைதி நிலவும்.
7. குடும்ப உறுப்பினர்களிடையே உறுதியான, நெருக்கமான, உண்மையான இனிய நட்பு நிலவ வேண்டும்.
8. தன்முனைப்புக் கூடாது.
9. கணவன் மனைவிக்கிடையே எக்காரணத்தாலும் தளராத அன்புப் பிடிப்பு வேண்டும்.
10. இணக்கத்தை வற்புறுத்தும் போதும், பிணக்கத்தைத் தீர்க்கும் போதும் இன்சொல்லையே உள்ளமும் உதடும் உபயோகப் படுத்த வேண்டும்.
11. ஒருவரை மற்றவர் துல்லியமாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.
12. தலையெடுக்கக் கூடிய கருத்து வேறுபாடுகளையும் மனம் விட்டும், தைரியமாகவும், வெளிப்படையாகவும் பேசி அன்போடு தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

13. சலனமில்லாததும், விசாலமானதுமான மனம் வேண்டும்.
14. எதையும் தாங்கும் இதயம் வேண்டும்.
15. தன் கருத்து சரியேயாயினும், உயர்வேயாயினும் வாழ்க்கைத் துணை ஒத்துக் கொள்ளவில்லை என்றால் அதனை சிறிது காலம் ஒதுக்கி வைத்தால் நல்லது.
16. இருவரில் யார் அதிகமாக விட்டுக் கொடுக்கிறார்களோ அவர்தான் அதிக அறிவாளி.
17. பொறுமையும், சகிப்புத் தன்மையும் வேண்டும்.
18. குடும்ப உறுப்பினர்கள் அனைவரும் தத்தம் கடமையை உணர்ந்து செயலாற்ற வேண்டும்.

பிறவிக் கடல் நீந்துதல் என்ற பெரிய காரணத்திற்காக நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

அதற்கு குடும்பமும், குடும்ப அமைதியும், இல்லற ஒழுக்கமும் இன்றியமையாதன.

9. கொலை புலைப் பாவம்

தூன்னுடைய வாயின் நாக்கு ருசிக்காகவும், உணவுக்காகவும் ஒருவன் புலால் உண்கிறபோது பிற உயிரின் உடம்பை உண்ணலாகிய திருட்டைச் செய்கிறான். அந்தத் திருட்டைச் செய்வதற்காக அந்த உடலுக்கு உயிரைக் கொலை செய்கிறான்.

மனிதன் மரணத்தைக் கண்டு பயப்படுகிறான். ஆனால் தானே பிற உயிர்களுக்கு எமனாகிறான். தன் மீது கத்திப் பட்டால் ஐயோ என்று அலறுகிறான்.

ஆயிரக்கணக்கான உயிர்களை வாளாலும், கத்தியாலும் அறுத்து உண்கிறான்.

சுடுகாட்டில் உறவினர்களைப் புதைக்கும் போது விம்மி அழுகிறான். ஆனால் தீங்கற்ற உயிர்களின் பிணங்களை வாட்டி, மசாலாச்சேர்த்து, வயிறு எனும் சுடுகாட்டில் போட்டுப் புதைக்கிறான்.

ஆ, ஆ என்ன கொடுமை, கொடுமை, மேலும் செத்துப்போன பிணங்களை சமைத்து வைத்து, பெரிய விருந்துகளும் கொண்டாடுகிறார்கள். இது என்ன அறியாமை, அறியாமை.

அறியாமை அகன்றாலன்றி துன்பம் தொலையாது. துன்பத்திற்கு காரணம் அறியாமை. இன்பத்திற்கு காரணம் அறிவு.

சமண இலக்கியங்களுள் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் சிறுபஞ்ச மூலமும் ஒன்று.

பஞ்சமூலம் என்பது ஐந்து வேர்கள் எனப் பொருள்படும். சிறுவழுதுணை, சிறுநெருஞ்சி, கண்டங்கத்திரி, சிறுமல்லி, பெருமல்லி ஆகிய ஐந்தின் வேர்களும் சிறுபஞ்சமூலம்.

நான்கு வரிகள் உள்ள பாடலில் ஐந்து அருமையான நீதிகள் சொல்லப்படுவதால் இந்நூலுக்குச் சிறுபஞ்சமூலம் என்ற பெயரிட்டுள்ளார்கள்.

ஓர் உயிரைக் கொண்டு அதன் மாமிசத்தை உண்பதால் ஏற்படும் பாவம் யார் யாரைச் சேரும் எனச் சிறுபஞ்சமூலம் பாடல் ஒன்றில் விரிவாகவும் தெளிவாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது.

**“கொன்றான், கொலையை உடன்பட்டான், கோடாது
கொன்றதனைக் கொண்டான், கொழிக்குங்கால் - கொன்றதனை
அட்டான், இடஉண்டான், ஐவரினும் ஆகும்என
கட்டெறிந்த பாவம் கருது”**

கொன்றான் - கொன்றவன்

கொலையை உடன்பட்டான் - கொலைக்கு உடன் பட்டவன்-
உடனிருந்து துணைசெய்தவன்.

கொண்டான் - கொண்டவன், விலைக்கு வாங்கியவன்

அட்டான் - சமைத்தவன்

இடஉண்டான் - உண்டவன்

ஆக கொன்றவன், உதவி செய்தவன், (விற்பவனையும்)
வாங்கியவன், சமைத்தவன், சாப்பிட்டவன் ஆகிய ஐந்து பேருக்குமே
கொலைப்பாவம் சேரும்.

**“கொல்லான் புலால் மறுத்தானை எல்லா
உயிர்களும் கை கூப்பி தொழும்”**

என்ற திருக்குறளுக்கு அறிஞர் ஒருவருக்கு ஐயம் வருகிறது.

அவர் வேதாத்திரியிடம் வந்து, “விலங்குகளுக்குத் தான் கைகள்
கிடையாதே? அவ்வாறு இருக்கையில் எல்லா உயிரும் கைகூப்பித்
தொழும் என்கிறாரே. இது எவ்வாறு சாத்தியம்? தெய்வப் புலவர்
கூற்றில் தவறு இருக்க நியாயம் இல்லை”.

அதற்கு மகரிசி பதில் சொல்கிறார்.

“அய்யா, இதை ஏற்கனவே நான் சிந்தித்துள்ளேன். வள்ளுவரின்
கூற்றில் தவறில்லை. தாங்கள் கைகூப்பி என்ற வார்த்தையை புலால்
மறுத்தானை என்ற வார்த்தைக்கு முன் போட்டு பொருள் கொண்டு
பாருங்கள்” என்றார்.

“கொல்லான் கைகூப்பி புலால் மறுத்தானை
எல்லா உயிரும் தொழும்”

ஒருவர் மற்றவரை புலால் உண்ண வற்புறுத்தி அழைக்கிறார். அதை மறுப்பவர் தன் உறுதிப்பாட்டை வெளிப்படுத்த இரு கரங்களையும் குவித்து ஐயா, நான் புலால் உண்ண மாட்டேன். என்னை விட்டு விடுங்கள், என வேண்டுகிறார்.

இவ்வாறு செய்பவரை இதற்கு மேல் யாரும் வற்புறுத்த முடியாதல்லவா?

புலால் மறுத்தலில் இத்தகைய உறுதிப்பாட்டை உடையவர்களுக்கு உயிர்கள் மீது இயற்கையில் அன்பு செலுத்தும் தன்மையும் வந்து விடும்.

அவ்வாறு உயிர்கள் மீது அன்பு செலுத்துபவரை எல்லா உயிர்களும் நேசிக்கும் அல்லவா?

திருக்குறளுக்கு வள்ளுவர் வழி நின்று பொருள் கூறியவர் வேதாத்திரி மகரிசியே!

தருமர் பீஷ்மரை நோக்கி, “கொல்லாமை சிறந்த அறம் என்று கூறுகின்றனரே!, எவ்வாறு?” என வினவ, பீஷ்மர் விரிவாக விளக்குகிறார்.

கொல்லாமை நான்குவகை எனச் சான்றோர் கூறுவர். ஒன்று தவறினாலும் அது கொல்லாமை ஆகாது. உலகில் உள்ள அனைத்து தருமங்களும் கொல்லாமையில் அடங்கி விடுகின்றன.

மனத்தாலும், சொல்லாலும், செயலாலும் ஒருவனை பாவம் பற்றுகிறது. ஆகவே துன்பங்களை விட வேண்டும். பிற உயிர்க்குத் துன்பம் செய்யக் கூடாது.

இத்தகைய துன்பங்களும் மூன்று வகை ஆகும்.

நினைப்பதாலும், கொல்வதாலும், செயலாலும், இது குற்றமாகக் கருதப்படுகிறது.

புலால் உண்ணாதவன் இம் மூன்று குற்றங்கள் அற்றவன் ஆகிறான். மனம், சொல், ருசி காணும் நாக்கு, இம்மூன்றிலும் இந்தக் குற்றங்கள் நிற்கின்றன என்று வேதம் உணர்ந்தவர்கள் கூறுவர். அதனால் தவம் இருக்கும் ஞானிகள் புலால் உண்பதில்லை.

புலால் உணவில், தன் மகனது தசை போன்றது என்பது தெரிந்தும் புலாலைப் புசிக்கும் மனிதன் கீழானவனாகக் கருதப்படுகிறான்.

தாய், தந்தையர் சேர்க்கையால் மகன் தன் வசம் இல்லாமல் பிறப்பது போல உயிர்க்குத் துன்பம் செய்பவன் தன் இச்சை இல்லாமலேயே பாவப் பிறவி எடுப்பது உறுதி.

எப்போது நாக்கு சுவையை உணர்கிறதோ.. அப்போது மனதில் ஆசை தோன்றுகிறது. புலால் உண்ணும் இயல்புடையவர்கள் ஏழிசையை அனுபவிக்க இயலாது.

பிறரது செல்வத்தைக் கெடுப்பவரும், புலாலை விரும்புவவரும் சுவர்க்கத்திற்குச் செல்ல முடியாது. புலாலை விரும்பிப் பேசுவது கூட அதனை உண்பது போன்ற குற்றமாகும்.

இரக்க குணம் மிக்க சான்றோர் தம் உடலையே பிறர்க்குக் கொடுத்துச் சுவர்க்கம் சென்றனர். இவ்வாறு கொல்லாமையின் மேன்மை கூறப்பட்டுள்ளது”.

பின்னர் தருமர், “கொல்லாமை என்பது தர்மங்கள் அனைத்திலும் மேலானது என்றீர்..ஆனால் சிரார்த்தங்களில் முன்னோர்க்குப் புலால் விருப்பத்தைத் தரும் என்று முன்னர் கூறியுள்ளீர்..இது முரணாக உள்ளதே.?

புலாலை விடுதல் என்னும் தருமத்தில் எங்களுக்கு ஐயம் உண்டாகிறது. புலால் உண்பதால் ஏற்படும் குற்றம் யாது? புலால் உண்ணாமையால் ஏற்படும் நன்மை யாது?

கொன்று உண்பவன், பிறர் கொடுத்ததை உண்பவன், விலைக் காகக் கொல்பவன், விலைக்கு வாங்கி உண்பவன் ஆகிய இவர்களுக்கு நேரும் குற்றங்கள் யாவை? இவற்றையெல்லாம் விளக்க வேண்டுகிறேன்” என்றார்.

பீஷ்மர் சொல்லலானார்.

“அழகான உடல் உறுப்புகளையும், நீண்ட ஆயுளையும், துணிச்சலையும், ஆற்றலையும், நினைவாற்றலையும் அடைய விரும்புபவர்கள் புலால் உண்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

இது குறித்து ரிஷிகளின் முடிவைக் கேள்.’ புலால் உண்ணாமலும், பிற உயிர்களைக் கொல்லாமலும், கொல்லத் தூண்டாமலும் இருக்கும் ஒருவன் பிராணிகளின் அன்பன்’ என்று பதினான்கு மனுக்களுள் ஒருவரான ஸ்வயம்பு மனு சொல்லியிருக்கிறார்.

புலால் உண்ணாதவனை சாதுக்களும் போற்றுகின்றனர். 'எவன் தன் தசையைக் கொண்டு பிறரை வாழவைக்க நினைக்கின்றானோ, அவன் நம்பத்தக்கவன்' என்று நாரதர் கூறியிருக்கிறார்.

“ஊனையும் கள்ளையும் விடுபவன் தானம், தவம், யாகங்கள் செய்வதால் பெறும் பயனைப் பெறுகிறான்” என்று பிரகஸ்பதி சொல்லியிருக்கிறார்

இடைவிடாமல் நூறு ஆண்டுகள் அஸ்வமேத யாகம் செய்வதும். புலால் உண்ணாமல் இருப்பதும் சமம் என்பது என் கருத்து.

புலால் உண்ணும் பழக்கத்தை எவன் ஒருவன் விட்டு விடுகிறானோ அவன் வேதங்களாலும் யாகங்களாலும் பெற முடியாத நன்மையை அடைவான்.

ஏதோ ஒரு காரணத்தால் புலால் உண்ண நேர்ந்தாலும் பிராயச்சித்தமாகக் கடும் தவம் புரிய வேண்டும்.

சுவை கண்டவன் புலாலை விடுவது கடினமானது என்பது உண்மையாயினும், எல்லா உயிர்களுக்கும் அபயம் கொடுப்பதாகிய இந்த புலால் உண்ணாமை என்னும் விரதத்திற்கு இணை ஏதுமில்லை.

எவன் எல்லா உயிர்களுக்கும் அபயம் அளிக்கின்றானோ அவன் உலகுக்கே உயிர் அளிக்கிறான் என்பதில் ஐயமில்லை. மேலோர்கள் இதனையே முதன்மையான அறம் என்று போற்றுகின்றனர்.

அறிவும், தூய மனமும் உள்ளவன் தன்னைப் போலவே எல்லா உயிர்களையும் நேசிப்பான்.

எறியப்பட்ட தடியால் புல் அசையும் போதும் அதற்கும் பயம் இருக்கிறது என்றால், விரைவாகக் கொல்லப்படும் உயிர்கள் படும் துன்பத்தைச் சொல்லவா வேண்டும்?

ஒரு தீமையும் செய்யாத ஒரு விலங்குக்கு நோய் இல்லாமலேயே புலால் உண்ணும் புல்லர்களால் மரண பயம் இருக்கிறது என்பதை எண்ணுகையில் துக்கம் உண்டாகிறது.

எனவே புலால் உண்பதைத் தவிர்த்தல் தருமத்திற்குக் காரணமாகிறது என்பதை ஒவ்வொருவரும் உணர வேண்டும்.

கொல்லாமைதான் மிக உயர்ந்த தருமம்..கொல்லாமையே மிக உயர்ந்த தவம்..கொல்லாமையே மிக உயர்ந்த வாய்மை!

புல்லிலிருந்தோ, கல்லிலிருந்தோ, கட்டையிலிருந்தோ புலால் கிடைப்பதில்லை. ஒரு உயிரைக் கொன்றால் தான் கிடைக்கும்.

ஆகவே அதை உண்பது பாவம் ஆகும். புலால் உண்ணாதவனுக்கு அச்சம் இல்லை. அவன் ஏற முடியாத மலை மீது அஞ்சாமல் ஏறுவான்.

இரவிலும், பகலிலும் அவனுக்குப் பயம் இல்லை. பிறர் ஆயுதத்தால் தாக்க வந்தாலும் அவன் அஞ்ச மாட்டான். அவனைக் கொடிய விலங்குகளும் பாம்பும் ஒன்றும் செய்யாமல் விலகிச் செல்லும்.

அவன் அஞ்ச வருவது எதுவும் இல்லை. புலால் உண்ணாமல் இருப்பது செல்வத்தைத் தரும். புகழைத் தரும். நீண்ட ஆயுளைத் தரும். பின் சுவர்க்கத்தைத் தரும்.

புலால் உண்பவன், கொல்பவன் போலவே பாவம் செய்கிறான். விலைக்கு வாங்குபவன் பொருளால் கொல்கிறான். சாப்பிடுபவன் உண்பதால் கொல்கிறான். ஒரு விலங்கைக் கொண்டு வருபவன், அதனை ஒப்புக் கொள்பவன், கொல்பவன், விற்பவன், வாங்குபவன், சமைப்பவன், புசிப்பவன் இவர்கள் அனைவரும் கொலையாளிகள்தாம்.

இறுதியாகக் கொல்லாமையின் சிறப்பை உனக்கு உணர்த்து கிறேன்.

கொல்லாமையே உயர்ந்த தானம். கொல்லாமையே சிறந்த நண்பன். கொல்லாமையே யாகங்கள் அனைத்திலும் சிறந்தது.

கொல்லாமை மேற்கொள்பவன் உலக உயிர்களுக்குத் தாயாக விளங்குகிறான். தந்தையாகப் போற்றப்படுகிறான்.

ஆண்டுகள் பல நூறு ஆனாலும் கொல்லாமையின் பெருமையை முற்றிலும் உரைக்க முடியாது” என்று கூறி முடித்தார் பீஷ்மர்.

10. நான்கு தானங்களும் வேதாத்திரியமும்

சமண சமயத்தில் நான்கு தானங்கள் மிகச் சிறந்தனவாகப் போற்றப்படுகின்றன.

1. அன்னதானம்
2. ஓளடத தானம் (மருத்துவ தானம்)
3. சாத்திரதானம் (ஞானதானம்)
4. அபயதானம்

அன்னதானம்

உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே என்பது நம் முன்னோர் மொழிகள். தமிழர்களின் விருந்தோம்பும் பண்பை விளக்கும் வரிகள்.

சமணத்தில் நான்கு தானங்களில் முதல் தானம், அன்னதானம்.

“மீனைக் கொடுக்காதே மீன் பிடிக்கக்கற்றுக் கொடு” என்ற சீனப் பழமொழிக்கேற்ப, ஞானதானத்தில் தொடங்குகிறது வேதாத்திரியம்.

இயற்கை ஒழுங்கமைப்பில் அளவிடமுடியாத செல்வம் நிறைந்துள்ளது. இதில் வறுமை, பசி என்பதெல்லாம் போதிய கல்வியும், முயற்சியும், உழைப்பும் இல்லாமையால் ஏற்படும் துன்பங்களாகும். இத் துன்பங்களை களைய வேதாத்திரியம் வழிகாட்டுகின்றது.

2. மருத்துவ தானம்

நோயுற்ற உடம்பை வைத்துக் கொண்டு எப்படி ஆன்ம சாதனைகள் செய்ய இயலும். எனவே நோய் நீக்க மருத்துவ தானம் செய்தனர் சமணர்கள்.

A

சமண முனிவர்களே மருத்துவ ஞானம் பெற்றிருந்தனர்.

சமண நூலான பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஏலாதி, சிறுபஞ்சமூலம், பெரும்பஞ்சமூலம் என்ற நூல்கள் மருத்துவப் பொருள்களாற் பெயர் பெற்றவை.

வேதாத்திரி மகரிசி தரும் விழிப்புணர்வு

நோயற்ற வாழ்வுக்கு மகரிசி மனவளக்கலையில் வழிகாட்டுகிறார். அதற்கு உடல் நலமே முதல் நலம் என்கிறார்.

உயிர் சக்தி உடலில் ஒழுங்காக ஓடிக் கொண்டிருப்பதே இன்ப உணர்வாகும். உடல் நலமாகும்.

அதைப் பாதுகாக்க 1. உணவு 2. உழைப்பு 3. உறக்கம். 4. ஆண்-பெண் உடலுறவு 5. எண்ணம் என்ற ஐந்து அம்சங்களில் தொடர்ந்த கவனம் தேவை.

இவை அளவிற்கு அதிகமானாலும் குறைந்தாலும் முறை தவறி கொள்ளப் பெற்றாலும் உயிர்ச்சக்தி ஓட்டம் பாதிக்கப்படும். நோய்கள் உண்டாகும்.

கருவமைப்பு, எண்ணம், செய்கை, கோள்களின் சஞ்சாரத்தில் அமையும் நிலை, சந்தர்ப்ப மோதல் ஆகிய காரணங்களால் உடலில் இரசாயன வேறுபாடுகள் உண்டாகின்றன.

இத்தகைய வேறுபாடுகளால் உடலில் சுழன்றோடும் காந்தம், மின்சாரம், காற்று, இரத்தம் ஆகிய நான்கும் அவயங்களுக்குள் ஊடுருவிச் செல்லும் ஓட்டத்தில் தடை உண்டாகும். இந்தத் தடையே நோயாக உணரப்படுகிறது.

நோய்களை நீக்கிக் கொள்ளும் சக்தி இயற்கையாக உடலில் அமைந்துள்ளது.

ஓத்த முறையில் பத்தியம் காத்து ஓய்வும் எடுத்துக் கொண்டால் நோய்கள் மிகவும் விரைவாகத் தீர்ந்து விடும். நோய் கடினமாக இருந்தால் தக்க மருந்து வகைகளை உபயோகிக்கலாம்.

நோயற்ற உடலில்தான் அறிவும் திறன்பட இயங்கும். இயற்கை இன்பங்களைத் துய்க்க இயலும். எனவே ஒவ்வொருவரும் நோயற்ற வாழ்வு வாழ வழிகண்டு நின்று ஒழுகி வாழ வேண்டும் என்று மகரிசி வழிகாட்டுகின்றார்.

நோயற்ற வாழ்க்கை வாழ்வதற்காக எளிய முறை உடற் பயிற்சியும், காயகல்பப் பயிற்சியும் தந்து நோயற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்கி வருகிறார்.

மனவளக்கலை எனும் மாமருந்து கொடுத்து இன்றைய சமூகத்திற்கு மகரிசி வழிகாட்டி வருகிறார்கள்.

3. சாத்திர தானம்

சமணர்களின் மூன்றாவது தானம் சாத்திர தானம். தோத்திர நூல்களைப் பாடஞ் சொல்லுவது ஞானதானமாகும். நகல் எடுத்து பலருக்கு வழங்குவது ஞானதானம்.

சமணப் பள்ளிகள் பலவாக இருந்ததைப் பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன.

பள்ளிகளிலும், பள்ளிக்கூடங்களிலும் ஞானதானம் நன்கு நிகழ்ந்தது. பள்ளிகளுக்குத் தேவையான அடிப்படை நூல்களான வாய்ப்பாடு, கணிதம் போன்றவை சமயப் புலவர்களால் செய்யப் பெற்று விளங்கின.

4. அபயதயானம் [அடைக்கல தானம்]

பயந்து வந்தவர்களுக்குப் பாதுகாப்பளித்தல் அபயதானம். இதனை அடைக்கல தானம் என்று கூறுவார்கள்.

இக்காலத்து முதியோர் இல்லம் போன்றனவே எனலாம். ஆதரவின்றி ஆதரவும் பாதுகாப்பும் தேடி வருவோர்க்கு அபயமளிப்பதை அபயதானம் என்று ஓர் அறமாகவே சமண சமயம் கொண்டிருந்தது.

சமணர்கள் காலத்தில் அன்னதானமும், மருத்துவ தானமும், கல்வி தானமும் தேவைப்பட்டது.

அந்தக் காலச் சூழ்நிலைகளைப் பயன்படுத்தித்தான் மருத்துவத் தொண்டு செய்தும் கல்வி ஸ்தாபனங்களை தொடங்கியும் கிறிஸ்துவ மிஷினரிகள் வெற்றி கண்டனர். கிறிஸ்துவ மதத்தையும் வளர்த்தனர்.

ஆனால் இன்றோ அரசே கல்விக்கூடங்களில் இலவச உணவு, ஊர் தோறும் அரசு மருத்துவ மனைகள், முதியோர் இல்லங்கள் அமைத்து விட்டன.

உண்மையான ஆன்மீக கல்வியான ஞானம் தான் இப்போதையத் தேவை. இதனைத்தான் வேதாத்திரி மகரிசி மனவளக்கலை மன்றங்கள் மூலமாகக் கொடுத்து வருகிறார்கள்.

மனவளக்கலை

மனத்தினை வளப்படுத்தும் கலை. மனதினை திருத்தி அமைக்கக் கூடிய ஒரு பயிற்சி.

உடலாலும் உள்ளத்தாலும், செயலாலும் மனிதனை மனிதனாகவே வாழச் செய்ய அவசியமான திருத்தங்களை கொடுக்கும் கலை. மனிதனை முழு மனிதனாக்க வல்ல கலை.

ஆறாவது அறிவை மேம்படுத்தி, வாழ்க்கையில் பொருத்தி பயனும் உயர்வும் காணவுதவும் கலை மனவளக்கலை.

பழக்கத்திற்கும் விளக்கத்திற்கும் இடையே போராடிக் கொண்டிருக்கும் மனிதன் பழக்கத்தை முறையாக மாற்றிக் கொண்டு விளக்கத்தை நல்விளக்கமாகப் பெற்று அந்த விளக்கத்தின் வழியே வாழ்க்கையை மாற்றிக் கொண்டு வாழ்வதற்கான ஒரு பயிற்சியே மனவளக்கலை.

வாழ்வில் எதெது அவசியமோ, அதை செய்வதற்கு பொதுவாக மனித குலத்திற்கு அனைத்தடக்கமான கேப்ச்யூல் (Capsule) மனவளக்கலை.

செயலில் திருத்தமின்றி அறிவில் தெளிவோ, உயர்வோ கிட்டாது. இத்தகைய வினைத் தூய்மைக்கு, தற்சோதனையும் தவமும் வழி செய்கிறது.

தான் உயரவும், பிறரை உயர்த்தவும் ஏற்ற பயிற்சி மற்றும் தொண்டு ஆகிய இரண்டும் மனவளக்கலையில் அடங்கி உள்ளது.

மனவளக்கலை மன்றங்கள் அமைத்து அகத்தாய்வுப் பயிற்சியை நான்கு நிலைகளாக நடத்துகிறார். ஐந்தொழுக்கப் பண்பாட்டை பதிய வைக்கிறார்.

அதன்பின் பிரம்ம ஞானமும், ஆசிரியர் பயிற்சியும் அளித்து அருள்நிதிகளாக்குகிறார்.

அனைவருக்கும் எளிய உடற்பயிற்சியும், காயகல்பப் பயிற்சியும் அளிக்கும் இவர் ஆளுமைத் திறனுக்கப் பயிற்சியும் அளித்து வருகிறார்.

எளிய முறை தியானப் பயிற்சியைக் கொடுத்துள்ளார்கள்.

இந்தப் பயிற்சிகள் எந்த வயதினரும் ஏற்றுச் செய்யக்கூடிய பக்கவிளைவுகள் இல்லாத பயிற்சிகள் ஆகும்.

மனவளக்கலை மன்றம் சமுதாயத்தில் ஓர் மருத்துவ மனையாகவும், ஓர் நீதிமன்றமாகவும், ஒரு கல்விக்கூடமாகவும், ஓர் கோயிலாகவும், ஓர் அழகு நிலையமாகவும் செயல்பட்டு வருகிறது.

சமணம் சொன்ன நான்கு தானங்களும், மனவளக்கலையில் அடங்கி உள்ளது. பல ஞான ஆசிரியர்களையும் வேதாத்திரியம் தந்துள்ளது.

11. துமிழ்தொண்டு

ஔமணர்கள் எல்லாத் துறைகளிலும் தமிழை வளர்த்துத் தமிழை வாழச் செய்து தமிழ் ஆழத்தைத் தம்மைப் போல் பிறரும் அறியப் பெரிதும் உதவ முயன்றனர்.

அம்முயற்சியில் வெற்றி கண்டனர். சிறந்த இலக்கண நூல்களில் பெரும்பான்மையானவை சமணர்கள் எழுதினவையேயாம்.

தொல்காப்பியம் சமண நூல் என உறுதி கூறமுடியாமற் போனாலும், சமணம் பரவிய காலத்தெழுந்த தமிழ் வழக்கிற்கே இலக்கணம் கூறுகிறதெனலாம்.

இறையனாரகப் பொருள், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வீரசோழியம், இலக்கண விளக்கம், தொன்னூல் விளக்கம், பிரயோகவிவேகம் நீங்கிய மற்றைய இலக்கணப் பரப்பெல்லாம் சமணர் தந்த கொடையே எனலாம்.

இவையும் சமண இலக்கணங்களின் துணைகொண்டு விளங்குவனவேயாம். பாட்டுக்களை எல்லாரும் ஒப்புக் கொள்ளும் வகையில் சீர் பிரிப்பதற்குப் பெருவழி ஒன்றை காட்டியவர் யாப்பருங்கலக்காரரே ஆவார்.

எழுத்து, சொல் ஆராய்ச்சியைச்சிறுவரும் கொண்டு விளையாடும் படியாகச் செய்தவர் நன்னூல் எழுதிய பவணந்தி ஆவார்.

நிகண்டிற்குக் கடைகாலிட்டுக் கோட்டை கட்டியவரெல்லாம் சமணர்களே ஆவர். மேனாட்டார் அகராதி தொடங்குமுன் சமணர் முயற்சியே சிறந்து விளங்கியது.

இலக்கியத்தில் பழைய காப்பியங்கள், மணிமேகலை, குண்டலகேசி நீங்கலாக, வழங்கியவையெல்லாம் சமணக் காப்பியங்களேயாம்.

காப்பிய வழியினைக் கம்பர் முதலோர்க்குச் செவ்வனே அமைத்துத் தந்தவர்களும் அவர்களேயாம்.

வசனத்திலும் பழைய இலக்கியமாக நின்று நிலவுவது சமணரது ஸ்ரீபுராணம் ஒன்றேயாம்.

அறவழி நூல்களைச் செய்தவர்கள் பெரும் பான்மையிலும் சமணர். பிறர் எழுதிய அறநூல்களும் சமணர்களிட்ட அறநூல் திட்டத்தைப் பின்பற்றுவனவேயாம்.

திருவள்ளுவர் சமணர் அல்லர் என்று கொள்வோரும் சமண அடிப்படையாம் அருளறத்தின் மேலேதான் திருவள்ளுவர் எக்காலத்துக்கும் எந்நாட்டினர்க்கும் தக்கதானதொரு அறக்கோயிலை எழுப்பியுள்ளார் என்று ஒப்புக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

ஆதலின், எந்தத் துறையை நோக்கினாலும் சமணர் செய்த பேருதவியைத் தமிழர் எந்த நாளும் மறுப்பதற்கில்லை. இந்த உண்மையை 20 ஆம் நூற்றாண்டைய தமிழர்கள் நன்குணர்ந்து போற்றிவருகிறார்கள்.

சமணர்கள் தந்த தமிழ் நூல்கள் பட்டியலைப் பார்ப்போம்.

ஐம்பெரும் காப்பியங்கள்

1. சிலப்பதிகாரம்
2. சீவகசிந்தாமணி
3. வளையாபதி

ஐஞ்சிறு காப்பியங்கள்

4. சூளாமணி
5. நீலகேசி
6. யசோதர காவியம்
7. உதயணகுமார காவியம்
8. நாககுமார காவியம்

பதினெண் கீழ்கணக்கு நூல்கள்

9. பெருங்கதை
10. நாலடியார்

11. பழமொழி
12. சிறுபஞ்சமூலம்
13. ஏலாதி
14. திணைமாலை நூற்றைம்பது
- அறநெறிச் சாரம்**
15. அறநெறிச்சாரம்
- சிற்றிலக்கியம்**
16. கலிங்கத்துப்பரணி
- இலக்கணங்கள்**
17. அவிநயம்
18. இந்திரகாளியம்
19. யாப்பருங்கலம்
20. யாப்பருங்கலக்காரிகை
21. நம்பியகப்பொருள்
- பாட்டியல்**
22. வச்சிணந்திமாலை
- நிகண்டுகள்**
23. திவாகரம்
24. பிங்கலம்
25. சூடாமணி நிகண்டு
- சமண சமய தத்துவ நூல்கள், தோத்திர நூல்கள்**
26. மேருமந்தர புராணம்
27. ஸ்ரீ புராணம்
28. அருங்கலச் செப்பு
29. நரிவிருத்தம்
30. திருக்கலம்பகம்

31. திருநூற்றந்தாரி
32. திருவெம்பாவை
33. ஆதிநாதர் பிள்ளைத்தமிழ்
34. திருமேற்றிசை அந்தாதி
35. திருநாதர் குன்றத்துப் பதிகம்
36. ஜீவசம்போதனை
37. சினேந்திர மாலை.

வேதாத்திரி மகரிசியின் தமிழ்த் தொண்டு

மனித குலம் மேம்பாடு அடையவும் அவனது சிந்தனைகள் மேலோங்கி காலங்காலமாகப் பல்வேறு இலக்கியங்கள் தோன்றி பெரும்பங்கு ஆற்றி வருகின்றன.

அவ்விலக்கியங்கள் தான் மனிதர்களை நெறிப்படுத்தி, அனுபவங்களின் உத்தியால் வடிவமெடுத்து அடுத்த சந்ததியினரையும் நெறிப்படுத்தவே தோன்றுகின்றன.

இவ்விலக்கியங்களைத்தான் இலக்கிய அறிஞர்கள் ஞான இலக்கியங்கள் என்பர். இதன் வரிசையில் தோன்றிய இலக்கியமே வேதாத்திரி மகரிசியினுடைய இலக்கியமாகும்.

திருவள்ளுவருக்குப் பிறகு, தமிழில் தத்துவங்களை மிக எளிமையாகச் சொன்னவர் வேதாத்திரி மகரிசியே என்று தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் பதிவு செய்துள்ளது,

சமய இலக்கியங்களிலும் நீதி நூல்களிலும் கூறிய தத்துவங்களை மிக எளிமைப்படுத்தி ஞானக்களஞ்சியத்தில் தந்துள்ளார்கள் மகரிசி.

“அறந்தழைக்கவும், மறம் வீழவும், காலத்தின் கட்டாயமாக உலகை உய்விக்க மகான்கள் தோன்றுவார்”, என்ற வாக்கிற்கிணங்கத் திருமூலர் முதலிய சித்தர்களும், ஆழ்வார்களும், நாயன்மார்களும், தாயுமானவரும், வள்ளலாரும், என வாழையடி வாழையாக வந்த ஞானியர் திருக்கூட்டம், தமிழ்நிலத்தில் அணிவகுத்து, தமிழ் இலக்கியத்திற்கு இந்த அணி தந்த மகானாக, வருகிற மகரிசியின் எளிமைக்குச் சான்று இவரது வேதாத்திரியக் கவிதைகளே.

இலக்கியங்களை காலக் கண்ணாடி என்பர் அறிஞர்கள். ஆனால், மகரிசியின் இலக்கியங்களை ஞானக் கண்ணாடி எனலாம்.

அவருடைய இலக்கியங்கள் அனைத்தும் முற்போக்குச் சிந்தனையாளர்க்கு ஏற்றவையாக அமையும். அவரது கவிதையின் நடையும் இலக்கியங்களும் உயிருள்ள ஓவியமாகத் திகழ்ந்து உலா வருகின்றன எனலாம்.

உலக சமாதானத்திற்காகவே கவிதைகளை இதுவரையில் எந்தக் கவிஞரும் உலகிற்கு வழங்கியதில்லை. மகரிசி அவர்கள் “உலக சமாதான புரட்சிக் கவிஞராக” விளங்குகிறார்.

ஞானக்களஞ்சியம்

அருள்தந்தை மகரிசி படைத்தளித்த கவிதைகள் “ஞானக் களஞ்சியம்” எனும் தலைப்பில் இரண்டு தொகுதிகளாக வெளி வந்துள்ளன.

இக்கவிதைகளில் அரசியல், பொருளாதாரம், சமுதாயம், விஞ்ஞானம், மெய்ஞ்ஞானம் எனும் தலைப்புகளில் தொகுத்தளிக்கப் பெற்றுள்ளன.

இந்நூலில் 1795 கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இவை பொதுவாக இறையணர்வு, இன்றைய சமூகம், சுவாமிஜி காண விழையும் உலகு எனும் மூன்று பெரும் பகுதிகளை உள்ளடக்கியுள்ளன.

தனது தத்துவங்களை எளிய தமிழில் பாமரனும் படித்துப் புரிந்து பின்பற்றக் கூடிய வகையில் பல நூல்களை மகரிசி தமிழுக்குத் தந்துள்ளார்கள்.

1. மனவளக்கலை பாகம் ஒன்று
2. மனவளக்கலை பாகம் இரண்டு
3. மனவளக்கலை பாகம் மூன்று
4. எளியமுறை உடற்பயிற்சி
5. எனது வாழ்க்கை விளக்கம்
6. ஞானமும் வாழ்வும்
7. பாடு பாப்பா
8. மகரிஷி மணிமொழிகள்
9. உலக சமுதாய சேவா சங்கம்
10. காந்த தத்துவம்

11. என் குருநாதர்
12. உலக சமாதானம்
13. அருட்பேராற்றலின் அன்புக்குரல்
14. வான் காந்தத்தத்துவம்
15. திருக்குறள் உட்பொருள் விளக்கம்
16. இறையணர்வும் அறநெறியும்
17. ஜீவகாந்தம்
18. அருள்தந்தையின் பதில்கள் பாகம் - 1
19. அருள்தந்தையின் பதில்கள் பாகம் - 2
20. பிரம்மஞானம்
21. இன்பமாக வாழ
22. குடும்ப அமைதி
23. வாழ்க்கை வள உயர்வுப்படிகள் ஐந்து
24. செயல் விளைவுத் தத்துவம்
25. மாக்கோலமாய் விளைந்தமதி விருந்து
26. சமூகச் சிக்கல்களுக்கான ஆய்வுத் தீர்வுகள்
27. மனம்
28. ஞானக் களஞ்சியம்1,2
29. வாழ்க்கை மலர்கள் (நாள் ஒரு நற்சிந்தனை)
30. வேதாத்திரியம்
31. ஆன்மீக விளக்கு
32. அணுவிஷம்
33. பிரம்மஞான சாரம்
34. இறைநிலை அறிவு
35. மதமும் மனிதனும்
36. அறிஞர்களின் கடமை

37. அருளருவி பாகம்
38. வாழ்வியல் விழுமியங்கள்
39. அருள்தந்தை வேதாத்திரி மகரிசி பன்முக ஆய்வு
40. வேதாத்திரியத்தின் இறைநிலை விளக்கம்
41. நான் யார்?
42. கடவுளும் கருமையமும்
43. உலகச் சமுதாய வாழ்க்கை நெறி
44. அருளருவி பாகம்.2

வெளியுலகப் புதுமையான செய்திகளையெல்லாம் தமிழில் செய்யும் முயற்சியில் மகரிசி ஈடுபட்டு அதில் வெற்றியும் பெற்றுள்ளார்.

மகரிசியின் இலக்கியங்கள் யாவும் மனித உள்ளங்களைப் புடம் போட்ட தங்கமாய் உருப்பெறச் செய்யும் என்பது உறுதி.

இலக்கியங்கள் யாவும் “ஊரோடு ஒத்து வாழ்” என்ற தத்துவத்தை உள்நோக்காகக் கொண்டபோது மகரிசி மட்டும் “உன்னோடு ஒத்துவாழ்” என்ற தத்துவம் தந்தார்.

12. உணவுக் கொள்கைகள்

உணவு என்பது வாழும் உயிரினங்களால் உட்கொள்ளப்படும் திடமான, நீர்மப் பொருட்களைக் குறிக்கும்.

சமணர்கள் என்பவர்கள் மிகவும் ஆச்சாரமான, கடுமையாக சைவ உணவு பழக்கத்தை கடைப்பிடிப்பவர்கள் என்பதை நாம் அறிவோம்.

தண்ணீரைக் கூட வடிக்கட்டி குடிப்பவர்கள், தப்பி தவறியும் பூச்சிகளை விழுங்கிவிடக் கூடாது என்பதால்.

அவர்களிடம் இருந்து தான் பெளத்தம், இந்து மதம் தாவர உணவுப் பழக்கத்தைக் காப்பியடித்தன.

சமணர்களின் உணவுப் பழக்க வழக்கங்கள் மிகவும் கடினமானது. இக்காலத்தில் பின்பற்றுவது சற்று கடினமாகத் தோன்றலாம்.

சமண இல்லறத்தார் வீட்டில் என்றும் சமய விதிப்படியே உணவு சமைக்கப்படுகிறது.

சமணத்துறவிகள் இல்லறத்தார் இல்லங்களில் பிச்சை எடுத்தே உண்பார்கள். தாமே சமைத்து உண்ணமாட்டார்கள்.

உணவு சமைப்பதில் 46 குற்றங்கள் என்னென்ன என்பதை ஸ்ரீபுராணம் என்னும் நூல் குறிப்பிடுகின்றது.

உணவுக்குற்றங்கள் 46

உக்கம குற்றங்கள் - 16

உத்பாத குற்றங்கள் - 16

ஏடாணா குற்றங்கள் - 10

சம்யோஜநா குற்றங்கள் - 4

இவற்றில் உத்கம குற்றங்கள் பதினாறாவன.

1. சமைத்த பாண்டத்திலிருந்து மற்றொரு பாத்திரத்தில் உணவை மாற்றி வந்து தானம் செய்தல்.
2. பலியிட்ட தானியத்தால் தானம் செய்தல்.
3. காலம் கடந்து தானம் அளிப்பது.
4. தீ கொழுந்து விட்டெரியும்போது தானம் செய்தல்.
5. விலைக்கு வாங்கிய உணவைத் தானம் செய்தல்.
6. தீய வழியில் வந்த பொருளால் தானம் செய்தல்.
7. உணவு போதாதிருக்கும்போது வேறு வாங்கித் தானம் செய்தல்.
8. அமங்கலமான எண்வகைக் குற்றமுற்ற பாத்திரத்தில் தானம் செய்தல்.
9. தளத்தின்மேல் சமையல் செய்து இழித்து வந்து தானம் செய்தல்.
10. வலிய வாங்கி வந்த பொருளினால் தானம் செய்தல்.
11. முலைக் கூலி செய்து வந்த பொருளால், தானம் செய்தல்.
12. தூது நடந்த பொருளால் தானம் செய்தல்.
13. தன்னை, புகழ்ந்து தானம் செய்தல்.
14. மருத்துவம் செய்து வந்த பொருளால் தானம் செய்தல்.
15. சினத்தால் தேடிய செல்வத்தால் தானம் செய்தல்.
16. கர்வத்தால் தேடிய செல்வத்தால் தானம் செய்தல்.

உத்பாத குற்றங்கள் பதினாறு.....

1. மாயையினால் தேடிய பொருளால் ஆன உணவு.
2. பேராசையால் தேடிய பொருளால் வந்த உணவு.
3. ஒருவனைப் புகழ்ந்து வாங்கிய பொருளால் ஆகிய உணவு.
4. உண்டபின் தரும் உணவு.
5. மந்திரத்தினால் வாங்கிய பொருளால் வரும் உணவு.
6. சூரத்தினால் (பொடியினால்) வாங்கிய பொருளால் செய்யப்பட்ட உணவு.

7. கூட்டில் நெடுநாள் நின்ற நெல்லின் உணவு.
8. உலாந்த பூ இலை முதலியவைகளைத் தொட்ட பின் இடும் உணவு.
9. பச்சிலை இட்டு மூடி வைத்த உணவு.
10. நன்றாக மூடாத உணவு.
11. முன்றானை தரையில் புரண்டுவரக் கொண்டு வந்து இடும் உணவு.
12. குழந்தையைப் பெற்ற பெண்மணி ஒரு மாதத்திற்குள் கொண்டு வந்து இடும் உணவு.
13. கள், சாராயம் குடிப்பவன் மனையில் தரப்படும் உணவு.
14. நோயாளி தீண்டின உணவு.
15. இடுகாடுவரை பிணத்தின்பின் சென்றவன் தீண்டிய உணவு.
16. பேடி (அலி) தொட்ட உணவு.

ஏடாணா குற்றங்கள் பத்தாவன...

1. ஆறு மாதத்திற்கு மேலான கர்ப்பிணி கையால் இடும் உணவு.
2. சந்ததியற்றவர் கையாற் கொள்ளும் உணவு.
3. நீராடித் தூய்மை பெறாதார் கையாலிடும் உணவு.
4. தவமுனிவர் முன்னே இடறி விழுந்தவரின் கையாலிடும் உணவு.
5. ஐவகைப் பொய்க் காட்சியாளர் கையால் கொள்ளும் உணவு.
6. நோன்பியற்றாதார் கையாலிடும் உணவு.
7. எட்டு வயதுக்குட்பட்ட சிறுவர் கையாலிடும் உணவு.
8. கற்புத் தவறியவளின் கணவனால் இடப்படும் உணவு.
9. உறுப்புக் குறைந்தவர் கையாலிடும் உணவு.
10. பல நாட்கள் பெரியோர்களைக் குறைகூறும் மக்கள் கையில் கொள்ளும் உணவு.

சம்யோஜநா குற்றம் நான்காவன.....

1. துறவியர் முன்னே தீ மூட்டியும் அவித்தும் அப்பொழுதே இறக்கி வந்து இடும் உணவு.
2. முனிவர்முன் மெழுகுவதும், பெருக்குவதும் செய்து பிள்ளையை அழவிட்டும் இடும் உணவு.
3. முனிவர் கீழே இருக்க, தான் மேலே இருந்து இடும் உணவு.
4. கலகலவெனப் பேசிக்கொண்டே இடும் உணவு.

தீர்த்தங்கரர்கள் இருபத்து நால்வரின் வரலாற்றைக் கூறுவது ஸ்ரீபுராணம் என்னும் சமண நூல்.

தமிழும் சமஸ்கிருதமும் கலந்த மணிப்பிரவாள நடையில் இயற்றப்பட்டது.

(வர்த்தமானன் பதிப்பகத்தின் இரண்டாவது பதிப்பிலிருந்தே மேற்காணும் 46 குற்றங்கள் பகுதி எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.)

வேதாத்திரி மகரிசியின் உணவுக் கொள்கைகள்

தத்துவஞானி வேதாத்திரி மகரிசி சித்த, ஆயுர்வேத மருத்துவ முறைகளைக் கையாண்டதன் பயனாகப் பெற்ற அனுபவங்களையும், தான் வாழ்வில் கண்ட அனுபவங்களையும் தனது உபதேசங்களில் ஆங்காங்கே சொல்லி வந்துள்ளார்கள்.

இயற்கைப் பேராற்றல் அனைத்து உயிர்களுக்குமான உணவை, ஏதாவது ஒரு வகையில் படைத்தளித்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறது.

உயிர் வாழ்வதற்கு உணவு என்பது மிகவும் தேவை, என்பதால் உணவே உடலாக வந்துள்ளது.

ஆகையினால் உணவை உண்டு தானே உயிர் வாழவேண்டும் என்று கூறுகிறார் வேதாத்திரி மகரிசி.

உணவு என்பது உடல்நலம், உடல்வலிமை, உடல்வளம் என்ற பல்வகைக் கருத்துக் கூறுகளுடன் தொடர்புறுத்தி கூறுவது இயல்பு.

ஆனால் மகரிசி அவர்கள், உணவு தான் எண்ணத்தை வடிவமைக்கும் மூல ஆற்றலாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

மனிதனிடம் உருவாகும் எண்ணங்கள், சிந்தனைகள், அவன் உண்ணுகின்ற உணவின் மூலமாகவே எழுச்சி பெறுகின்றன என்கிறார் வேதாத்திரியார்.

“உண்ணும் உணவு உடல் மட்டும் பாயும்
எண்ணும் எண்ணம் எங்குமே பாயும்.”

ஒரு மனிதனிடையே உருவாகும் சிந்தனைகள், எண்ணங்கள், அவன் உண்ணுகிற உணவின் மூலமாகவே எழுச்சி பெறுகின்றன.

ஒரு மனிதனின் புகழும் பெருமையும், இழிவும் அழிவும் அவனுடைய எண்ணத்தின் நன்மைக் கூறுகளாலும், தீமைக் கூறுகளாலுமே ஏற்படுகின்றன.

வேறுவகையில் சொல்லப்போனால், ஒரு மனிதன் உண்ணும் உணவுதான் அவன் வாழ்க்கையை தகமைக்கிறது.

உணவுத் திட்டம்

உணவு எப்படி உண்ண வேண்டும் என்பது மனிதனின் உடல் அமைப்பு, உள்ளத்தின் அமைப்பு இரண்டையும் கருதிப்பார்த்து அவற்றிற்கேற்றவாறு உணவுத்திட்டத்தை அமைக்க வேண்டும் என்பது வேதாத்திரியார் கருத்து.

கடுமையான உடல் உழைப்பு செய்பவர்களும், உடல் உழைப்பே இல்லாதவர்களும் ஒரே மாதிரி உணவு உண்பது பொருத்தமாக இருக்காது.

பிறவித் தொடர்பால், பெற்றோர் மரபால், பிறப்பிடச் சூழலால் மனிதர்களிடையே வெவ்வேறு வகை உடலமைப்புகள் அமைந்து விடுகின்றன. வேறு வேறு வகை உடலியக்கத் திறன்கள் அமைந்துவிடுகின்றன.

எனவே, அந்தந்த வேறுபாடுகளைக் கருதாமல் அனைவருக்கும் ஒரே மாதிரியான உணவு முறையை அமைப்பது எப்படி பொருத்த மாயிருக்கும்?

எனவே தான் மகரிசி அவர்கள் மனித உடல் உள்ளம் இவையமைப்பு நோக்கி உணவுத் திட்டத்தை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்கிறார்.

உணவு என்பதை வயிற்றுக்கான தீனி என்பதாக மட்டும் அணுகாமல், உடல், உள்ளம், உயிர் இவையனைத்தும், இயற்கை வெளியுடன் இயைந்து இயங்கும் ஒரு கட்டமைப்பின் ஆக்க சக்தியாகவே மகரிசி கருதுகிறார்கள்.

“மனித உடல் உள்ளம் இவையமைப்பை நோக்கி
 மரக்கறிகள் நஞ்சை புஞ்சை தானியங்கள்
 தனிச்சிறப்பாம் இரத்தத்திற்குகந்த நல்ல
 சக்தி தரும் முட்டை பால் தயிர் நெய் மற்றும்
 இனிப்பு முதல் அறுசுவைகள் ரசாயனங்கள்
 இயன்ற மட்டும் நாட்டு வெப்ப தட்பம் ஒக்க
 கனி கீரை இவற்றை உணவாகக் கொள்பவர்
 கண்டிப்பாய் மாமிசத்தை எவரும் உண்ணார்”

நாள் தோறும் என்ன வகையான உணவு உண்ண வேண்டும் எனபதைப் பற்றி மகரிசி அவர்கள் மிக அருமையான திட்டம் ஒன்றை வழங்கியுள்ளார்கள்.

காலையில் - புஞ்சைத் தானிய உணவு. அதுவும் கஞ்சி வடிவில் அமைதல் நல்லது. கூடுதலாக சிறிது தேங்காய் உண்ணலாம்.

மதியம் - பகலில் வேலை முடிந்த பிறகு காய்கறிகள் விதவிதமாய் கூடிய அரிசி சாதம்

மாலையில்- காய்கறிகள், கோதுமைமாவு கொண்டு தயாரிக்கும் உணவு போதும். பாலைக்காய்ச்சி, இனிப்பு சேர்த்து அருந்தலாம்.

தவிர்க்க வேண்டிய உணவுகள்

புலால் உணவு, தேநீர், காப்பி என்று தனது ஞானக்களஞ்சியத்தில் வலியுறுத்தி உள்ளார்கள்.

எப்படி உண்ணுவது?

உண்ணுதல் என்பது வயிற்றுப் பசிக்காக மட்டுமே ஆன செயல் அல்ல. உண்ணுதல் என்பது உணர்வு சார்ந்த ஒரு செயல்.

உணர்வுகளைப் பண்படுத்தி, சமூக உறவு நிலைகளை வலுப்படுத்தி வாழ்தலமைப்பை மேன்மையுறச் செய்வதற்கான ஒரு சீராக்கச் செயல் என்பதை வேதாத்திரியார் எடுத்துக் காட்டுகிறார்கள்.

கூடி உண்ணுதல்

உணவு உண்ணும் போது பிறருடன் கூடி உண்ணவேண்டும். தானே தனியாக உண்ணுதல் கூடாது. அன்புக்குரியவர்களுடனும், நட்புக்குரியவர்களுடனும் கூடி உணவு உண்ணுதல் நல்ல மன உணர்வுகளையும், உறவுகளையும் ஏற்படுத்தும்.

நன்றியுடன் உண்ணுதல்

உணவு உண்ணத் தொடங்குமுன், இந்த உணவை உண்பதற்கான வாய்ப்பை அளித்த அனைவருக்கும் நன்றியை உணர்ந்து சொல்லி உண்ண வேண்டும்.

ஒரு பிடி சோற்றிலே பலருடைய உழைப்பு இருக்கிறது. அவர்களுக்கு எல்லாம் நன்றி சொல்ல வேண்டும்.

உடல்நலம் கருதி உண்ணுதல்

வெறும் நாக்கின் சுவைக்காக உண்ணக்கூடாது. இந்த உணவு நம்முடைய உடலுக்கும், உடல் நலத்திற்கும் எந்த வகையில் பயன் தருகிறது என்பதை அறிந்து உண்ண வேண்டும்.

அளவை எண்ணி உண்ணுதல்

மனிதனின் உடம்பு வளர்வதற்கு உணவு தேவை. அந்த உணவை தேவைக்கு அதிகமாக உண்டாலும் நோய்க்கு ஆளாக நேரிடும். குறைவாக உண்டாலும் நோய்க்கு ஆளாக நேரிடும் என்பதை யாவரும் ஒப்புக்கொண்ட உண்மையாகும். இதனையே

“மிகினும் குறையினும் நோய்செய்யும் நூலோர்
வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று”

என்று வள்ளுவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

உடம்பானது அதற்குத் தேவையான சக்தியை உணவிலிருந்தும் காற்றிலிருந்தும் கோள்களிலிருந்தும் கதிர் வீச்சிலிருந்தும் பூமிப் பரப்பிலிருந்தும் எடுத்துக் கொள்கிறது.

இந்த நான்கில் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு விதமான தன்மையும் அதற்கேற்றதொரு நன்மையும் உண்டு.

நாம் உண்ணும் உணவை மட்டுமே அதிகமாக உட்கொண்டால் மற்ற மூன்றிலிருந்து கிடைக்கும் சத்துக்கள் தடைப்பட்டுவிடும். வயிற்றில் உணவு அதிகமாக நிரம்பியிருக்கும் போது சிந்தனையாற்றல் சோர்வடைந்து விடுகிறது என்று மகரிசி கூறுகின்றார்.

தூய்மையான இடத்தில் உண்ணுதல்

உண்ணுதல் என்பதே ஓர் அறச் செயலாதலின், அதை நிகழ்த்தும் இடம் தூய்மையுடையதாக அமைதல் வேண்டும்.

நல் மனப்பாங்குடன் உண்ணுதல்

உண்ணும் போது கண்ட விஷயங்களையும் எண்ணியபடியே உண்ணுதல் கூடாது. உண்ணும் போது மனதில் நல்லமைதி நிலவ வேண்டும். நன்று மென்று உண்பதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டும். நொறுங்கத் தின்றால் நூறு வயது என்பது பழமொழி.

வாழ்த்துதலுடன் உண்ணுதல்

உணவு உண்ணும்போது அவ்வுணவைத் தனக்கு அளித்தவர்களை நன்றியோடும், மகிழ்வோடும் வாழ்த்த வேண்டும்.

அவ்வாறு வாழ்த்தும் போது, எல்லாம் வல்ல இறையருளையும், நல்ல வகையில் உணவு அளிக்கப் பல்வேறு நிலைகளில் பங்களிப்பு செய்தவர்களையும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, உலகில் வாழும் உயிர்கள் அனைத்தையும், மனதார வாழ்த்த வேண்டும்.

காயகல்பப் பயிற்சி முறை

வேதாத்திரி மகரிசி அறிமுகப்படுத்தியுள்ள காயகல்பப் பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கு கூடுதலாக ஒரு சிறப்புப் பயிற்சியையும் உணவு கொள்ளும் போது மேற்கொள்ள கூறி வழிகாட்டுகிறார்.

காயகற்பக் கலை கற்றோர் அனைவரும் தூய மனதுடன் பத்துத் தடவைகள் நரம்பூக்கம் என்னும் நல் பயிற்சியும், சிரம் வித்தேற சிந்தனை உயர, ஓஜஸ் மூச்சை ஓரிரு தடவைகள் தேஜஸ் உயர்ந்திடச் செய்துண் உண்போம்'' என்று வழிகாட்டுகிறார்.

உணவுப் பாடல்

உணவு உண்ணுதல் என்பதை ஏதோ ஒரு நிகழ்வாக மட்டும் கருதாமல், அதைப் பற்றி நுணுகி ஆராய்ந்து. உண்ணுதல் தொடர்பான ஒரு கருத்தாக்கத்தை வேதாத்திரியார் முன் வைக்கிறார்கள்.

“அன்பர்கள் நண்பர்கள் அனைவரும் கூடி
நன்றியுணர்வுடன் நாம் இவ்வுணவை
உண்ணத் தொடங்குவோம் உடல் நலத்துக்கே.
எண்ண விழிப்புடன் இவ்வுணவு அளவுடன்
உச்சியில் நினைவை வைத்துக் கொள்வோம்.
உண்போம் இனிய நினைவோடு இவ்வுணவை
உடல் நலம் ஆயுள் உயர்புகழ் அமைதி
இடமதன் தூய்மை எல்லாம் அமைக

இவ்வுணவை அளித்தோர் இறைவன் அருளால்
எவ்வகையாலும் ஏற்றமாய் வாழ்க!
எல்லாம்வல்ல இறைவனைப் போற்றுவோம்!
நல்லதோர் உணவினை நமக்கே அளித்தோர்
வாழ்க வளமுடன், உலக உயிர்களெல்லாம்
வாழ்க, வாழ்க! வாழ்க வளமுடன்!”

என்பது மகரிசியின் பாடலாகும்.

உணவில் அளவுமுறை

உணவு உண்ணுதல் இயல்பான செயல்முறைதான். ஆனாலும் அதில் ஓர் ஒழுங்கமைப்பை மகரிசி அவர்கள் நெறிப்படுத்துகிறார்கள்.

உணவின் அளவு, உணவை, உடல்நிலைக்கேற்ற அளவில் உண்ண வேண்டும் என்பதை மகரிசி பல்வேறு இடங்களில் வற்புறுத்துகிறார்.

உடலின் இயக்கத்திற்காகத் தான் உணவு உண்ண வேண்டுமே தவிர, தேவைக்கு அதிகமாக உணவை உண்டு உணவையே உடலாக மாற்றி விடக் கூடாது.

**“உணவில் அளவுமுறை மாறிட மீறிட
உணவாகவே உடல்மாறியும் போமன்றோ”**

என்கிறார் மகரிசி. மேலும் உறக்கம், உழைப்பு, உடை, உணவு, எண்ணம் ஆகிய ஐந்திலும் அளவு முறை வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறார்.

ஒவ்வொரு முறை உண்ணும் போதும், “உணவு முறையைத் திருத்தி உயர் வாழ்வு காண்போம், உயிர்களிடம் அன்பு கொள்வோம்” என்றும், “உண்ணும் உணவு உனக்கு கிடைத்த வகை எண்ணி யுண்ணிடல்” என்றும் “உன்கடன் என்றும் உணவிலே உலக ஒற்றுமை கண்டிடு, உழைப்பினால் பதில் உலகுக்குத் தந்திடு” என்றும் மகரிசியின் அறிவுரைகள் நாம் நினைவில் கொள்வோம்.

13. துறவு

துறவி என்பது உலக இன்பங்களில் மனத்தைச் செலுத்தாது, ஆன்மீக ஈடேற்றத்தை நோக்கமாகக் கொண்டவர், ஆசையை விட்டவர், சந்நியாசி.

இந்து மதக் கருத்து

இந்து சமயம் “மனிதனின் வாழ்க்கையை நான்கு வகையாக பிரித்தது. அவை பிரம்மச்சரியம், கிரகஸ்தம்(இல்லறம்), வனப் பிரஸ்தம், சன்னியாசம் (துறவறம்)” என்று கூறப்படுகின்றன.

அவற்றில் பிரம்மச்சரியம் என்பது கிரகஸ்தம் ஆவதற்கு முன்பு கடைப்பிடிக்கும் சாதகர் நிலை(பயிற்சி நிலை) எனவும், வனப்பிரஸ்தம் என்பது துறவறம் மேற்கொள்வதற்கான சாதகர் நிலை எனவும் கொள்ளலாம்.

இந்த அடிப்படையில் மனிதனின் வாழ்க்கை பிறந்ததிலிருந்து பதினாறு வயது வரை பாலபருவம் எனவும், அந்த சமயம் அவனை எந்த நியதிகளும் கட்டுப்படுத்துவதில்லை. அடிப்படைக் கல்வி மட்டுமே கட்டுப்படுத்தும்.

பதினாறு வயதிலிருந்து இருபத்துநான்கு வயது வரை அவன் பிரம்மச்சாரி, அந்த சமயம் வாழ்க்கை கல்வியை கிரகஸ்தனாக இருப்பதற்கு வேண்டிய சகல விதமான விஷயங்களையும் படிப்பறிவாக அறிந்து கொள்கிறான்.

இருபத்து நான்கு வயதில் பிரம்மச்சரிய நிலையை முடித்து தான் கற்ற கல்வியை தனக்கென்று இறைவனால் உருவாக்கப்பட்ட மனைவியுடன் சேர்ந்து கிரகஸ்தனாகி அனுபவ நிலைக்கு கொண்டு வருகின்றான். அந்த நிலை ஐம்பத்தாறு வயது வரை நீடிக்கிறது.

ஐம்பத்தாறு வயதிலிருந்து மனிதன் வனப்பிரஸ்த நிலைக்கு சென்றுவிடவேண்டும்.

அதாவது எதிலும் பொதுவான நோக்கம் கொண்டு துறவு நிலைப்பற்றி முழுமையாக படிப்பறிவாக அறிய வேண்டும். அதிக பட்சமாக அவன் எழுபத்திரண்டு வயதுக்கு மேல் வாழ்ந்தால் முற்றிலும் துறவியாகி விடவேண்டும்” என்று மனிதன் வாழ்க்கையை நான்காகப் பிரித்துத் துறவும் வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதி என்கிறது.

கிறித்துவ மதம்

கிறித்தவத்தில் துறவி எனப்படுவோர் துறவற சபையில் சேர்ந்து, அச்சபையின் சட்டங்களுக்கு கீழ்ப்படிந்து, கற்பு, ஏழ்மை, கீழ்ப்படிதல் என்னும் வார்த்தை பாடுகளை எடுத்துக் கொண்டோரைக் குறிக்கும்.

கிறித்தவ துறவிகளுக்கும் குருக்களுக்கும் வேறுபாடு உள்ளது. எல்லா குருக்களும் துறவிகள் அல்லர்.

ஆதி திருச்சபைகளில் வனத்து சின்னப்பரைப் போல் துறவிகள் தனியே வாழ்க்கை நடத்தினர்.

பிற்காலத்தில் இத்தகையோர் ஒருங்கே கூடி ஒரு குழுமமாக செப வாழ்வில் ஈடுபட்டனர்.

இத்தகையோரை ஒழுங்குப்படுத்த புனித ஆசிர்வாதப்பர் பல சட்டங்களை இயற்றினார். இவையே இன்றளவும் பல இடங்களில் உள்ளது.

இசுலாம் மதம்

இசுலாம் மதத்தைப் பொறுத்தவரை துறவுக்கு அனுமதியில்லாத நிலையே உள்ளது.

இது குறித்து இசுலாம் தத்துவ நூல்களில் பல கருத்துக்கள் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளன.

“இளைஞர்களே உங்களில் திருமணத்துக்கு சக்தி பெற்றவர் மணமுடித்துக் கொள்ளட்டும்! இயலாதோர் நோன்பு நோற்றுக் கொள்ளட்டும்! ஏனெனில் நோன்பு (ஆசையைக்) கட்டுப்படுத்தக் கூடியதாகும்” என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: இப்னு மஸ்ஆத் (ரலி) புஹ்காரி (5065), முஸ்லிம் (2710)

சமண மதம்

அகிம்சையை தீவிரமாக வலியுறுத்திய சமணம் துறவறத்தில் ஈடுபடும் துறவிகளுக்கு 28 வகையான ஒழுக்கங்களை தீவிரமாக கடைப்பிடிக்கவும் வலியுறுத்தியது.

இவையனைத்தும் தங்களைத் தாங்களே வருத்திக் கொள்ளக் கூடியவை ஆகும். முனிவர்களது ஒழுக்கங்கள் 28-ஐ மூல குணங்கள் என்பார்கள்.

அவை: மாவிரதங்கள் ஐந்து, சமிதி ஐந்து, ஐம்பொறி அடக்கம் ஐந்து, ஆவஸ்யகம் ஆறு, லோசம், திகம்பரம், நீராடாமை, பல் தேய்க்காமை, தரையிற் படுத்தல், நின்று உண்ணல், ஒரே வேளை உண்ணல் ஆகியவனவாகும்.

நமது ரத்த சுழற்சியை முடக்கி நரம்பு மண்டலத்தை செயலிழக்கச் செய்யும் யோகாசனங்கள் சமண முனிவர்களால் உருவாக்கப்பட்டவை.

சமணமுனிவர் ஒழுக்கம்

வாழ்க்கையை இல்லறம் துறவறம் என்று சமணர் இரண்டு விதமாகப் பிரித்துள்ளனர்.

இவ்விரண்டினையும் முறையே சாவக (சிராவக) தர்மம், யதிதர்மம் என்றுங் கூறுவர். இல்லறம் எனப்படும் சாவக தர்மம், மனைவி மக்கள் சுற்றத்தாருடன் இருந்து ஒழுகும் ஒழுக்கம்.

துறவறமாகிய யதிதர்மம், உலகத்தைத் துறந்து வீடுபேற்றினைக் கருதித் தவஞ் செய்யும் முனிவரது ஒழுக்கம். சமண சமய ஆராய்ச்சிக்கு, யதிதர்மம் எனப்படும் சமண முனிவர் ஒழுக்கம் சற்று கடுமையானதாகும்.

மாவிரதங்கள் ஐந்து: 1. அகிம்சை, 2. வாய்மை, 3. கள்ளாமை, 4. துறவு, 5. அவாவறுத்தல் என்பன. துறவு பெறும் சமண முனிவர் இவ்வைந்து மாவிரதங்களையும் தவறாமல் மேற்கொண்டொழுக வேண்டும்.

1. அகிம்சை: “பரமோதர்ம” என்பது சமணரின் அடிப்படையான தர்மம்.

இன்னா செய்யாமை, அருளுடைமை, கொல்லாமை, புலால் மறுத்தல் ஆகிய இந்நான்கும் ஒன்று சேர்ந்ததே அகிம்சை என்பது, ‘முதலாக ஐயறிவுயிர் ஈறாக, அவை சிறியனவாயினும் பெரியனவாயினும், அவற்றைக் கொல்ல மாட்டேன்; கொல்லச் சொல்லவும் மாட்டேன்; கொல்ல நினைக்கவும் மாட்டேன்; மற்றவர் கொல்வதற்கும் மனம் மொழி மெய்களால் உடன்படவும் மாட்டேன்’, என்று உறுதி கூறிச் சமண முனிவர் அகிம்சா விரதத்தை மேற்கொள்கிறார்.

2. வாய்மை : அஃதாவது பொய்யாமை. ‘தீமை பயக்கும் சொற்களைக் கூறாமை’ என்றார் சமணராகிய இளம்பூரண அடிகள்.

சமணசமயக் கொள்கையின்படி, வாய்மை என்பது, மேற்கூறிய அகிம்சையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஒருவன் ஓர் உயிரைக் கொல்லத் துணிவானாயின், அவ்வமயம் பொய் சொல்லியாகிலுங் கொலையினின்றும் அவ்வுயிரைக் காப்பாற்ற வேண்டியது, சமணத் துறவியின் கடமையாகும்.

ஓர் உயிரைக் காப்பாற்றப் பொய் சொல்லுவது வாய்மையினுள் அடங்கும் என்பது சமணரின் கருத்து.

இக்காரியத்துக்காக மட்டும் பொய் சொல்லலாமே தவிர மற்றப்படி சமணத் துறவிகள் சிறிதும் பொய் பேசக்கூடாது என்பதும், மனம் மொழி மெய்களால் மெய்பேசுவதை மேற்கொண்டொழுக வேண்டும் என்பதும் சமண சமயக் கொள்கையாகும்.

3. கள்ளாமை: எவ்வளவு அற்பமான பொருளாயிருந்தாலும், அதனை அதற்குரியவர் கொடுத்தாலன்றி, எடுத்துக்கொள்ள மனத்தினாலும் நினையாதிருத்தல்.

‘நாட்டிலாயினும், காட்டிலாயினும், கிராமத்திலாயினும் நகரத்திலாயினும் பிறர்க்குரிய பொருளை - அது அற்பமானதாக இருந்தாலும் விலைமதிக்கத் தக்கதாயிருந்தாலும், உயிருள்ளதாயிருந்தாலும் உயிரற்றதாயிருந்தாலும்- அதற்குரியவர் கொடுத்தாலன்றி அதனை எடுத்துக் கொள்ளமாட்டேன்;

பிறர் எடுத்துக்கொள்ளவும் உடன்படமாட்டேன். மனம் மொழி மெய்களால் கள்ளாமையை மேற்கொள்கிறேன்” என்று உறுதி கூறிச் சமண முனிவர் இந்த மூன்றாவது விரதத்தை மேற்கொள்கிறார்.

4. பிரம்மச்சரியம்: அதாவது புணர்ச்சி விழையாமை. சிற்றின்பத்தை மனம் வாக்குக் காயங்களால், செய்யாதிருத்தல்.

“தெய்வங்களுடனாவது மனிதர்களுடனாவது விலங்குகளுடனாவது இணைவிழைச்சாகிய சிற்றின்பத்தைத் துய்க்க மாட்டேன்; இதனை மனம் மொழி மெய்களால் முக்காலத்திலும் செய்யாதிருக்க உறுதி கூறுகிறேன்” என்று கூறிச் சமணத் துறவி இந்த நான்காவது மாவிரதத்தை மேற்கொள்கிறார்.

5. அவாவறுத்தல்: அஃதாவது முற்றத் துறத்தல். “தன்னுடைய பொருளைப் பற்றறத் துறத்தல்” என்றார் சமணராகிய இளம்பூரண அடிகள். இதனைப் ‘பரிக்கிரகத் தியாகம்’ என்பர்.

‘அவாவென்ப எல்லா உயிர்க்கும்எஞ் ஞான்றும்

தவாஅப் பிறப்பினும் வித்து” (குறள்: 461)

என்றபடி, அவாவினால் மேன்மேலும் வினைகள் ஏற்பட்டு, அவற்றால் பிறப்பாகிய சம்சாரம் உண்டாகும். ஆகையால், பிறப்பறுக்கத் துணிந்த துறவி அவா வறுத்தல் வேண்டும்.

‘பொருளாயிருந்தாலும் உயிரற்ற பொருளாயிருந்தாலும் சிறியதாயினும் பெரியதாயினும் எல்லாப் பொருள்களையும் துறந்து அவற்றின் தொடர்பை நீக்கிக் கொள்கிறேன்;

இதனை மனம் மொழி மெய்களால் முக்காலத்திலும் செய்ய உறுதி கூறுகிறேன்”, என்று கூறி இந்த ஐந்தாவது மாவிரதத்தைச் சமண முனிவர் மேற்கொள்கிறார்.

இந்த ஐந்து மாவிரதங்களைப் பற்றிச் சமண நூல்களில் இவ்வாறு கூறப்பட்டிருக்கிறது:

“ஐவகைப் பொறியும் வாட்டி, ஆமையின் அடங்கி, ஐந்தின் மெய்வகை தெரியுஞ் சிந்தை விளக்கும் நின்றெரிய விட்டுப் பொய் கொலை களவு காமம் அவா இருள் புகாது போற்றிச் செய்தவம் நுனித்த சீலக் கனைகதிர்த் திங்கள் ஒப்பார்”

(சிந்தாமணி, 2834)

‘கோரல் பொய்த்தல் கொடுங்களவு நீக்கிப்

பிறர்மனைகள்மேல்

சேறலின்றிச் செழும்பொருண்மேல் சென்ற சிந்தை

வேட்கையினை

ஆறுகிற்பின் அமருலகம் நுங்கட் கடிய தாமென்றான்

நீறும் ஓடும் நிழன்மணியும் பொன்னும் நிகரா

நோக்குவான்.”

(நீலகேசி, 40.)

சமிதிகள் ஐந்து :

1. இரியை, 2. பாஷை, 3. ஏஷணை, 4. ஆதான நிக்ஷபனை, 5. உத்சர்க்கம் என்பன. இவற்றை விளக்குவோம்:

1. **இரியா சமிதி:** சமணத்துறவி, நடக்கும்போது தரையை மூன்றுமுழ தூரம் பார்த்துப் புழுப்பூச்சிகள் இருந்தால் அவற்றை மிதிக்காமல் நடத்தல் வேண்டும்.

“நூற்கதிகொண்டு கண்ணால் நுகத்தளவெல்லை நோக்கி,” நடக்கவேண்டும் என்றார் சிந்தாமணி ஆசிரியர்.

கொல்லா நோன்பை அடிப்படையாகக் கொண்டவர் ஆதலால் எறும்பு, புழு, பூச்சி முதலிய சிற்றுவிலங்களும், நடக்கும் போது காலினால் மிதிபட்டிற்றவாத படி விழிப்பாகத் தரையைப் பார்த்துச் சமணத் துறவி நடக்க வேண்டும்.

இது பற்றியே அவர் இராக்காலங்களில் பிரயாணம் செய்யார். வழியில் உள்ள சிற்றுவிலங்கள் காலில் மிதிபடாதபடி ஒதுக்குவதற்காக மயிற்பீலிக் குஞ்சத்தை அவர் கையில் வைத்திருப்பார். இதுவே இரியா சமிதி எனப்படும்.

2. **பாஷா சமிதி:** நாவடக்கம் அல்லது வாக்கடக்கம், பழித்துப் பேசுதல், புகழ்ந்து பேசுதல், கோபமாகப் பேசுதல், கடுஞ்சொற்கூறல் முதலிய பேச்சுக்களை நீக்கி இனிமையாகப் பேசுவதையும், தரும ஒழுக்கம் சமயக் கொள்கை இவற்றைப் போதிப்பதையும் துறவி தமக்கு ஒழுக்கமாகக் கொள்வது பாஷா சமிதி எனப்படும்.
3. **ஏஷணா சமிதி:** நாற்பத்தாறுவகையான குற்றங்கள் இல்லாத உணவைச் சமணத் துறவி யாசித்துப்பெற்று அதிகமாக உண்ணாமல் அளவாக உண்ணுதல் ஏஷணா சமிதியாகும். உணவின் நாற்பத்தாறுவகைக் குற்றங்களைச் சமண நூல்களில் கண்டுகொள்க.
4. **ஆதான நிக்ஷபனா சமிதி:** சமண முனிவருக்குரிய நூல் (புத்தகம்), குஞ்சம் (மயிற்பீலி), கமண்டலம் என்னும் இப்பொருள்களை எடுக்கும்போதும் வைக்கும் போதும் எறும்பு முதலிய சிற்றுவிலக்கிகள் இறந்துபோகாதபடி விழிப்போடு இருந்து பைய எடுத்தலும் பைய வைத்தலுமாம்.
5. **உத்சர்க்க சமிதி:** சமணத் துறவி மல மூத்திரங்கழிக்கும்போது, ஊருக்கு அப்பால், ஒருவரும் நடமாடாததும் பாராததுமான இடத்தில் கழிக்கவேண்டும்.

அன்றியும் புழு பூச்சிகள் உள்ள இடங்களிலும் வளை முதலியவையுள்ள இடங்களிலும் கழிக்கக் கூடாது.

ஐம்பொறி அடக்கம்:

ஐம்பொறிகளின் வாயிலாகவே நல்வினை தீவினைகள் உயிரைப் பற்றிப் பிணித்து, அதனைப் பிறப்பு இறப்புகளிற் செலுத்து கிறபடியால் ஐம்பொறிகளை அடக்க வேண்டுவது துறவிகள் கடமை.

நாட்டியம், நடனம் முதலிய காட்சிகளைக் காண்பதும், பாட்டு, யாழ், வீணை முதலிய இசைகளைக் கேட்பதும், சந்தனம், பூ முதலியவற்றின் நறுமணங்களை முகர்வதும், அறுசுவையுணவுகளை உண்பதும், ஊறு என்னும் புலனுக்கு இன்பமளிக்கிற பொருள்களைத் தொடுதல் தேய்த்தல் முதலியவற்றைச் செய்வதும் ஆகிய ஐம்புலநுகர்ச்சியை மனம் மொழி மெய்களாலும் நீக்குதல் ஐம்பொறியடக்கம் எனப்படும்.

தீர்த்தங்கரர், அருகர் முதலிய கடவுள்களின் தோத்திரப் பாக்களைப் பாடும் இசைப்பாட்டு முதலியவற்றைக் கேட்பது, அவர்களின் சரித்திரங்களை நாடகங்களில் காண்பது முதலியவை கடவுட்பற்றுக்குக் காரணம்.

ஆகையால் அத்தகையவற்றைச் சமண முனிவர் ஐம்பொறிகளாலும் துய்க்கலாம். ஆனால், சிற்றின்பத்திற் செலுத்தக்கூடிய ஐம்பொறி இன்பங்களை மட்டும் அடக்கவேண்டும்.

“மெய்வாய் கண்முக்குச் செவிஎனப் பேர்பெற்ற
ஐவாய வேட்கை அவாவினை - கைவாய்
கலங்காமல் காத்துய்க்கும் ஆற்றல் உடையான்
வலங்காது வீடு பெறும்.”

என்பது நாலடி நானூறு என்னும் சமண நூல்.

ஆவஸ்யகம் ஆறு:

இவை ஷடாவஸ்யக்கிரியை எனப்படும். அவையாவன:

1. சாமயிகம். 2. துதி. 3. வணக்கம். 4. பிரதி கிர்மணம். 5. கழுவாய்.
6. விசர்க்கம் என்பன. இவற்றின் விளக்கம் வருமாறு:

1. சாமயிகம்:

இன்ப துன்பம், நன்மை தீமை, உயர்வு தாழ்வு முதலிய வற்றை ஒரு தன்மையாக (சமமாகப்) பார்த்தல்.

2. துதி:

இருஷ்பர் முதலிய இருபத்து நான்கு தீர்த்தங்கரர்களையும் அருகப் பரமேட்டியையும் போற்றித் துதித்தல்.

3. வணக்கம்:

அருகர், சித்தர், தீர்த்தங்கரர் முதலியவர்களின் திருவுருவங்களையும், சாத்திரங்களைக் கற்ற தபசிகளையும் தீக்ஷ கொடுத்த குருக்களையும், பெரியோர்களையும் மனம் வாக்குக் காயங்களினால் வணங்குதல்.

4. பிரதிகிர்மணம்:

பாவத்திற்குக் காரணமானவை தன்னிடத்தில் மனம் வாக்குக் காயங்களினால் நேராதபடி காத்துக் கொள்ளுதல்.

5. கழுவாய்:

அதாவது பிராயச்சித்தம். சமண முனிவர் தமது விரதத்தில் ஏதேனும் குற்றம் நேர்ந்துவிட்டால், அதனையுணர்ந்து வருந்தி மனம் மொழி மெய்களால் தம்மையே நொந்துகொண்டு அக்குற்றத்தைக் கழுவதல்.

“ஒன்றியும்ஒன்றாதும் தான்செய்த தீவினையை
நின்று நினைத்திரங்கற் பாற்று.”

‘தீயவை எல்லாம் இனிச்செய்யேன் என்றடங்கித்
தூயவழி நின்றலும் அற்று’ (அருங்கலச் செப்பு.)

6. விசர்க்கம்:

காயோத்ஸர்க்கம் எனவும் கூறுவர். தவம் செய்யும்போது வரும் துன்பங்களை அஞ்சாமல் பொறுத்தல். வாளும உறையும்போல உடலும் உயிரும் வேறு வேறு என்பதை உணர்ந்து, தமது உடம்பையும் தமது என்று கருதாமல் யாக்கையிற் பற்றறுத்தல்.

“பிறப்பறுக்க லுற்றார்க்கு உடம்பும் மிகை” என்று கருதி உடற்பற்றையும் நீக்கித் துறவின் உயர்நிலையைடைந்த சமண முனிவர், தாம் துறந்த தமது உடலினை எவ்வாறு வைக்கவேண்டும் என்பதைக் கூறுவதுதான் கீழ் வரும் ஏழு ஒழுக்கங்கள். அவையாவன.

1. லோசம், 2. திகம்பரம், 3. நீராடாமை, 4. தரையிற் படுத்தல், 5. பல்தேய்க்காமை, 6. நின்று உண்ணல், 7. ஏகபுக்தம் என்பன. இவற்றை விளக்குவோம்.

1. லோசம்: அஃதாவது மயிர் களைதல், சமண முனிவர் துறவுகொள்வதற்கு முன்னர்த் தீட்சைப்பெறுவர்.

தலைமயிரைக் களைவது தீட்சையில் இன்றியமையாதது. தலை மயிரைக் கத்தியால் மழிக்காமல் கையினால் பிடுங்கிக் களையவேண்டும்.

மீண்டும் மயிர் வளரும்போதெல்லாம் அவ்வப்போது பிடுங்கிக் களையவேண்டும். இதனைச்செய்யும் நாட்களில் பட்டினி நோன்பிருக்கவேண்டும்.

இவ்வாறு மயிர் களையும்போது தேகத்தில் உண்டாகும் பொறுத்தற்கரிய பெரிய வலியைப் பொறுத்துக்கொள்வது, சமணத் துறவியின் துன்பத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ளும் ஆற்றலையும் மன வலிமையையும் தேகத்தின்மேல் பற்றின்மையையும் காட்டுகிறது.

2. திகம்பரம்: அஃதாவது நிர்வாணமாக இருத்தல். நகை முதலிய வற்றை நீக்கித் துணி, தோல், மரவுரி, இலை முதலியவற்றாலும் உடலை மூடாமல் திகம்பரமாக (ஆகாயமே உடையாக) இருத்தல்.

“பிறப்பறுக்க லுற்றார்க்கு உடம்பும் மிகை” எனக் கண்டு தமது உடலையும் தமதன்று என உடற்பற்றையும் நீங்கிய சமணமுனிவர், அதுதொடர்பான உடை உடுத்தல் முதலியவற்றையும் நீக்கி முழுத்துறவு கொள்வர்.

வெயிலின் வெம்மையும் குளிரின் தண்மையும் தேகத்தில் பட்டால் அவற்றையும் பொறுத்துக் கொள்வதும், எறும்பு கொசு முதலியவை கடித்தால் அத் துன்பங்களையும் தாங்கிக் கொள்வதும் உடம்பு தமதன்று எனத் துணிந்த சமணமுனிவரின் கடமையாகும்.

3. **நீராடாமை:** துறவு நிலையின் உயர்ந்தபடியிற் சென்று உடம்பும் தமதல்லவென்று துறந்து அதற்கு உடையுடுத்துவதும் பற்றுக்குக் காரணமாகும் என்று கருதித் திகம்பர நிலையை மேற்கொண்ட சமண முனிவர் உடம்பில் உண்டாகும் வியர்வை அழுக்கு முதலியவற்றைக் கழுவிப் போற்றமாட்டார்.

நீராடிச் செய்யும் புறத்தூய்மையைவிட அகத் தூய்மையே சிறந்ததெனக் கருதுவர் சமண முனிவர். இதுபற்றி நீலகேசி உரையில் இவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

“இந்திரிய ஜயார்த்தமாக அஸ்நான (நீராடாமை) விரதங்கொண்ட தல்லது யாங்கள் சரீர்த்து மலமாக்க வேண்டுமென்று சொல்லியதூஉம் செய்ததூஉம் இல்லை” (மொக்கல. 318 ஆம் பாட்டுரை).

“செற்றம் விட்டார் திருமேனியெல்லாம் மாசுவிம்ம
வற்றவிட்டார் நம்தொழு தெய்வமே”

என்பது திருநூற்றந்தாதி.

சமண முனிவர் நீராடாமைக்கு இன்னொரு காரணமும் இருக்கக்கூடும். நீரில் மிகச் சிறிய கண்ணுக்குப் புலப்படாத உயிர்கள் உள்ளன என்பது சமண மதக்கொள்கை.

சிற்றுயிரையும் கொல்லாத அகிம்சா விரதத்தை முதன்மையாகக் கொண்ட சமண முனிவர், உடற்றுய்மைக்காக நீராடினால் அந்நீரில் உள்ள நுண்ணுயிர்கள் ஊறுபட்டு இறந்துபடும் என்றஞ்சிப்போலும் அவர் நீராடாதொழிந்தது எனக் கருதுவதும் பொருந்தும்.

நீரில் உயிர் அணுக்கள் உள்ளமை பற்றியே சமணமுனிவர் நீருண்ணும்போது ஏழுமுறை வடிகட்டிய பின்னர்க் குடிக்கவேண்டும் என்னும் ஒழுக்கத்தைச் சட்டமாக வைத்துள்ளனர்.

4. **தரையிற் படுத்தல்:** பாய் படுக்கைகளின்றித் தரையின்மீது படுத்து உறங்கும்போது கல் மண் உறுத்துவதனால் உண்டாகும் வேதனைகளைப் பொறுத்தல்.

படுக்கும்போது இடது அல்லது வலது பக்கமாகப் படுக்க வேண்டும் என்பதும், குப்புறப் படுப்பதும் மல்லாந்து படுப்பதும் கூடாது என்பதும் கட்டளை. எறும்பு, புழு, பூச்சிகள் நசுங்கி இறவாதபடி அவை இல்லாத இடங்களில் படுக்கவேண்டும்.

5. **பல் தேய்க்காமை:** உடம்பும் மிகை என்று தமது உடம்பையுந் துறந்த சமண முனிவர் பல் தேய்த்துச் சுத்தம் செய்யார். அப்படிச் செய்வது, தாம் புறக்கணித்துவிட்ட உடம்பின்மீது மீண்டும் பற்றினை உண்டாக்கும் எனக் கருதுவர்.

இதனால், அவர்கள் தமது உடலையுங்கூட எவ்வளவு திடமாகப் புறக்கணித்தனர் என்பது அறியப்படும்.

6. **நின்று உண்ணல்:** சமண முனிவர், நின்றபடியே உணவை உட்கொள்ளவேண்டும். இலை முதலிய உண்கலங்களில் உண்ணாமல் கையில் வாங்கிப் புசிக்க வேண்டும். தமது அன்று என்று உடற்பற்றினையும் நீக்கிவிட்ட அவர்கள், அதற்குச் சுகங்கொடுத்து ஆசனத்தில் அமர்ந்து உண்கலத்தில் உண்பது அதனிடத்துப் பற்றுக் கொண்டு அதனைப் போற்றி வளர்ப்பதற்குக் காரணம் ஆகும் எனக் கருதி, இவ்வாறு நின்றவண்ணமே கையில் உண்பர்.

8. **ஏக புத்தம்:** ஒரு நாளைக்கு ஒரே வேளை உண்ணுதல், சமண முனிவர்களில் சிலர் இரண்டு நாட்களுக்கு ஒருமுறை, மூன்று நாட்களுக்கு ஒருமுறை உண்ணும் விரதத்தையும் கொண்டிருந்தனர்.

எட்டு நாட்களுக்கு ஒரு முறை உணவுகொண்ட அட்டோப வாசிகள் சாசனங்களில் கூறப்படுகின்றனர். சூரியன் புறப்பட்ட மூன்று நாழிகைக்குப் பின்னரும், சூரியன் மறைவதற்கு மூன்று நாழிகைக்கு முன்னரும், அதாவது, பகல் நேரத்திலேயே சமண முனிவர் ஒருவேளை உணவு கொள்ளவேண்டும்.

இதுகாறும், கூறிய இவையே சமண முனிவர் கைக் கொண்டொழுகவேண்டிய இருபத்தெட்டு மூல குணங்களாகும்.

சமண முனிவர் உடற்பற்றினைக் குறைத்துச் சக்திக்குத் தக்கபடி நோன்பிருந்தனர். இப்படிச் செய்வதை அளவுக்கு மிஞ்சிச் செய்யாமல் தமது உடல் நிலைக்கு ஏற்றபடி செய்துவந்தனர்.

சமணரைக் ‘‘கடுநோன்பிகள்’’ என்று ஏனைய சமயத்தவர் குறைகூறியதற்கு விடையாக, நீலகேசி என்னும் சமண நூலில் கீழ்க்கண்ட செய்தி கூறப்படுகிறது.

‘‘யாங்கன்(சமணர்) கொலை முதலாகிய பாவநிவர்த்தி யார்த்தமாக சக்திக்குத் தக்கவாறு அனசனாதிகள் (உண்ணாவிரதம் முதலியன) செய்து விஷயாநுபவம் (இன்ப நுகர்ச்சி) துறந்தனம்’’.

இதுகாறும் கூறிய இவை யதிகர்மம் ஆகும். அதாவது சமணசமயத் துறவிகள் ஒழுகவேண்டிய முறையாகும்.

சமணத்துறவிகள்

சமணத் துறவிகள் பிரம்மச்சரியத்தில் மிகவும் விழிப்பாக இருப்பர். சமணத் துறவறத்தார்க்கு மற்றொன்றின் உடலுறவு அறவே விலக்கப்பட்டது.

துறவிகள் திருமணங்களுக்குச் செல்லக் கூடாது. திருமணக் காட்சியைக் காணக் கூடாது.

தெருவில் செல்லும்போது திருமண ஊர்வலம் வந்தால், அதனைப் பாராது அப்புறம் திரும்பிக் கொள்ள வேண்டும்.

வேதாந்த துறவி சுவாமி சித்பவானந்தரும் துறவி என்ற நூலில் விரிவாக விளக்கம் தந்துள்ளார்.

சமணத் துறவிகள் நூறு வயதான பெண்களின் அருகில்கூட இருக்கக்கூடாது என ஆசாரங்கம் என்ற சமண ஆகமம் கூறுகிறது.

‘‘மாதரைப் புகழ்தல் பார்த்தல்
மற்றவர் அட்ட தென்றால்
ஆதரித்து உண்டல் புக்கு
அவ்வகத்து உறைதல் அம்சொல்
மேதகக் கேட்டல்மேவிச்
சிரித்திடல் விழைவு நோக்கல்
ஏதமின்று இவற்றின் நீங்கி
இலங்கும் உள்ளத்தர் ஆனார்’’

என்பது மேமந்தர புராணம் கூறும் செய்தியாகும்.

வேதாத்திரி மகரிசி காட்டும் துறவு

“உறவிலே கண்ட உண்மை நிலைத் தெளிவே துறவு” என்பது மகரிசியின் கருத்தாகும்.

“உற்ற உலகிய லோமுகி இல்லறம் ஆற்றிப்
பெற்ற அறிவின் உயர்வே பெருந்துறவு
மற்றவழி-முற்றாத காயதனை மூடிவைத்தே கனியப்
பெற்றது போலாகும் பிழை” (ஞா.க.520)

என்று முறையான துறவைப் பற்றி விவரிக்கிறார்கள் மகரிசி.

மேலும் உறவும் துறவும் பற்றித் தெளிவாகக் கூறுகிறார்.

“உறவிலே அமைந்துள்ள உண்மையை உணர்ந்திடு
துறவிலே உள உள்ளத் தாய்மை பெற்றுய்யலாம்” (ஞா.க.515)

துறவறத்தில் இருந்து கொண்டு அறிஞர்கள் போதிக்கும் அறிவுரைகளைப் பட்டியலிடுகிறார்.

“துறவறத்தில் அறிஞர் பலர் கண்டதென்ன?

சோறு துணி வீடு இவை தோற்று தற்கும்
பிற ஏதும் எளிய வழி போதித்தாரா?
பிச்சை எடு! தொண்டு புரி! பற்று விட்டு
அறநெறி நில்! போதனை செய்! ஐம்புலன்கள்
அடங்க மன ஓர்மைக்கு மெளனம் போற்று!
மறவாதே மயங்காதே என்று சொன்னார்.

மனிதரெல்லாம் இவையேற்றால் உலகு என்னாம்?” (ஞா.க.519)

இவ்வாறு துறவறத்தை மக்கள் எல்லாரும் பின்பற்றினால் உலகம் எப்படித் தழைக்கும் என்ற வினாவை நம் முன் வைக்கிறார்.

உயர்ந்த துறவறம் எது என்பது பற்றியும் தெளிவாகத் தெரிவிக்கிறார்கள்.

“ஈட்டல் காத்தல் ஒழித்து எல்லார்க்கும் பொதுமகனாய்
வாட்டும் பசிக்குப் பிறர் வழங்க ஏற்றுணவுண்டு
போட்டி, பிணக்கு, பகை, போர், நோய்கள் அற அறிவை
யுட்டும் அருள் நெறியே உயர்ந்த துறவறம் ஆகும்”. (ஞா.க.517)

நாட்டிலே போலித் துறவிகள் பலர் இருப்பதையும், அவர்களை அடையாளம் காண்பதையும் விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும் என்று எச்சரிக்கிறார்.

தான் துறவு பூண்ட வரலாற்றையும் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

“என் பிறப்பு, என் மரணம் இரண்டையும் யான் அறியேன் எனினும் அவ்விரு நிகழ்ச்சி என் மனத்தில் கொண்டே பொன் முதலாய்ப் பொருளைத்தும் ஈட்டுகின்றேன். அவற்றைப் புவிவாழ்வின் இயல்பொக்கப் பொது நலமே கருதி நன்மை எனும் வழிகளிலே இவற்றைச் செலவாக்கி நற்சமயம் வாய்க்கு மெனில் அனைத்தையும் அளிப்பேன் இன்முகமும், எளிமையுமே எனது செல்வம், வீடோ ஏகவெளி என்றெண்ணி யான் துறவு பூண்டேன்”. (ஞா.க.518.)

துறவு பற்றி வேதாத்திரியார் மேலும் விரிவாக விளக்கம் தருகிறார்கள்.

உலகப் பொருட்கள் மீது பற்றுள்ள வரையிலும் மெய்ப் பொருளான இறைநிலையை உணர முடியாது. பிறப்பு, இறப்பு எனும் வாழ்க்கைக் கடலைக் கடக்க முடியாது.

உடல், உயிர், சீவகாந்தம் மூன்றும் கூடிய சீவனின் உடலுக்கு, பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையில் பெரும்பாலும் துன்ப அனுபவங்களாகவே இருக்கின்றது.

இந்த உண்மையை ஒரு பேரறிஞர் தொகுத்துக் கூறியிருக்கிறார் ஒரு கவியின் மூலம்.

“வேதநூல் பிராயம் நூறு மனிதர்தாம் புகுவரேனும்
பாதியும் உறங்கிப் போகும் நின்றதில் பதினைத்தாண்டு
பேதை பாலகனதாகும் பிணி பசி மூப்பு துன்பம்
ஆதலால் பிறவி வேண்டேன் அரங்கமாநகருளானே”

இது ஒரு பக்திப் பாடலாக இருந்த போதிலும் மனித வாழ்க்கையில் அனுபவிக்க வேண்டிய துன்பங்களை விளக்கிக் கூறுகிறது.

“பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப் பற்றுக் பற்று விடற்கு” என்ற குறளில் இறைநிலையுணர்வும், பொருட்கள் மீது பற்று விட்டு மனம் தூய்மை பெற வேண்டியதும் ஒன்றிணைந்து பேறாக உணர்த்தப்பட்டுள்ளன.

இறைநிலையை, அதன் பேரியக்கச் சிறப்புகளை அதன் வியத்தகு விளைவுகளை, ஐயமின்றி ஒருவர் உணர்ந்து கொண்ட பின்னர்தான் உலகப் பொருட்கள் மீது உள்ள பற்றுக்கள் நீங்கும். பிறவிக் கடலையும் கடக்க முடியும்.

பொருள் பற்று உடையவர்கள் அடிக்கடி உலகப் பொருட்கள், மக்கள், புலன் இன்பம் இவற்றை நினைந்து நினைந்து மனதை அவற்றிலேயே ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருப்பார்கள்.

ஒவ்வொரு நினைவும் அவர்கருமையத்தில் வினைப் பதிவாகி அது அடிக்கடி மூளை செல்கள் மூலம் அவ்வப்போது எண்ணங்களாக மலர்ந்து கொண்டிருக்கும்.

இதனால் மனம் களங்கப்பட்டுக் கொண்டேயிருக்கும். இக்களங்கமே இறைநிலையை உணர முடியாது தடையாக இருக்கும்.

இதனை அழகணி சித்தர் ஒரு கவியின் மூலம் விளக்குவதை உணர்வோம்.

“காட்டாணை மேலேறிக் கடைத்தெருவே போகையிலே
நாட்டார் நமை மறித்து நகை புரியப் பார்ப்பரன்றோ
நாட்டார் நமை மறித்து நகை புரியப் பார்த்தாலும்
காட்டாணை மேலேறி என் கண்ணம்மா கண்குளிரப் பாரேனோ”

காட்டான் என்றால் உருவமற்றவன் தன் இருப்பை உணரக் காட்டிக் கொள்ளாதவன் என்பதாகும்.

இத்தகைய காட்டான் எனும் உருவமற்ற நிலை பேரியக்க மண்டலம் முழுவதிலும் நிறைந்து இறைவன் (இறைவெளி) ஆகவும், ஒவ்வொரு சீவனிலும் அறிவாகவும் இருக்கிறது.

எனவே காட்டான் என்ற சொல் அறிவையும் குறிக்கும் இறைவனையும் குறிக்கும்.

காட்டான் எனும் அறிவானது பேரியக்க மண்டல தத்துவங்களில் பஞ்ச பூதங்களாக உள்ள நிலம், நீர், வெப்பம், காற்று, விண் என்ற ஐந்து நிலைகளையும் தாண்டி இவற்றிற்குப் பிறப்பிடமாகவுள்ள பரம்பொருளை உணர்ந்து அதனோடு இணைய முயலும் போது எனது வாழ்க்கையில் நான் பற்றுக் கொண்டு அனுபவித்த வினைப் பதிவுகள் எல்லாம் எண்ணங்களாக அடுத்தடுத்துத் தோன்றுகின்றன.

இந்த நிகழ்ச்சி எப்படியிருக்கின்றதென்றால் எனது வினைப் பதிவுகளிலிருந்து எழும் எண்ணங்கள் என்னை நோக்கி, நீ எங்களை யெல்லாம் தாண்டிப் போய் கடை நிலையாகவுள்ள பரம்பொருளை உணர்ந்து கொள்ள முடியுமா என்று தடுத்து நிறுத்தி எனைப் பார்த்து ஏளனமாகச் சிரிப்பது போல் உள்ளது.

எப்படியாயினும் எனக்கு உறுதியிருக்கிறது. வினைப்பதிவுகள் என்ற தடைகளை வினைத்தூய்மை, மனத்தூய்மை இவற்றால் நீக்கிக்கொண்டு என் அறிவைக் கொண்டே இறைவனை அடைவேன் என்ற கருத்தே இக்கவி.

உலகப் பொருட்கள் மீது உள்ள பற்றுக்கள் எவ்வாறு இறை நிலையுணரும் பேற்றைத் தடுக்கின்றது என்பதை விளக்குவதற்கே உவமையாக இந்த அழகணி சித்தர் பாடலை வாசகர்களுக்கு நினைவுபடுத்தியுள்ளேன்.

இதனால் தான் உறவிலே கண்ட உண்மை நிலைத் தெளிவே துறவு என்றார் மகரிசி.

14. மும்மணிகளும்

வேதாத்திரியமும்

மகாவீரரது போதனைகள் 'திரிரத்தினம்' அல்லது 'மும்மணிகள்' என்றழைக்கப்படும்.

முதல் ரத்தினம் நன்னம்பிக்கை. நன்னம்பிக்கை என்பது மகாவீரரின் சக்தி, தூய்மை, மாசற்றத்தன்மை, உண்மை அறிவு ஆகியவற்றில் ஒருவர் உண்மையான, உறுதியான நம்பிக்கை கொள்ள வேண்டும் என்பதாகும்.

வீடுபேறு அடைவதற்கு நம்பிக்கை சீராக இருக்க வேண்டும் என்பதனை இது தெளிவுபடுத்துகிறது.

இரண்டாவது ரத்தினம் நல்லறிவு. சமண சமயத்தின் கோட்பாடுகளைத் தெளிவுற உணர்ந்தால் அண்டத்தைப் பற்றி அறிய முடியும் என்பதே நல்லறிவாகும்.

நல்லறிவு என்பதற்கு முழுமுதற் கடவுள் இல்லை என்பதிலும், இயக்குபவர் இல்லாது உலகம் இயங்குகின்றது என்ற கோட்பாட்டையும், சம உரிமை பெற்ற எண்ணற்ற உயிர்கள் நிலைத்துள்ளன என்பதையும் உணர்வதாகும்.

மூன்றாவது ரத்தினம் நன்னடத்தை. இன்னா செய்யாமை. உண்மை மொழிதல். உடைமை நீத்தல், திருடாமை, சொல், சிந்தனை, செயல் ஆகியவற்றில் அறம் மேலோங்கி நின்றல் ஆகிய ஐந்து மாவிரதங்களைக் கடைப்பிடித்தலே நன்னடத்தை ஆகும்.

இம்மூன்று கொள்கைகளைப் பின்பற்றினால் வீடுபேற்றை அடைய முடியும் என மகாவீரர் போதித்தார்.

நற்காட்சி, நன்ஞானம், நல்லொழுக்கம் என்னும் மூன்றும்
மும்மணிகள் என்றும், முக்திக்குரிய வழிகள் என்றும் சமண சமயம்
கூறுகிறது.

நற்காட்சி - தத்துவங்களின் உண்மைப் பொருளை உணர்ந்து
நம்புதல்.

நன்ஞானம் - அவ்வாறு உணர்ந்தபின் அவற்றை ஆய்வு செய்தல்.

நல்லொழுக்கம் - மேற்கூறிய இரண்டையும் பெற்று
மேலோர் கூறிய ஒழுக்க நெறியில் நடத்தல்.

சீவக சிந்தாமணியிலும்

“மெய்வகை தெரிதல் ஞானம், விளங்கிய பொருள்கள் நம்மைப்
பொய்வகை இன்றித் தேறல் காட்சி, ஐம்பொறியும் வாட்டி
உய்வகை உயிரைத் தேயா தொழுகுதல் ஒழுக்கம், மூன்றும்
இவ்வகை நிறைந்த போழ்தே இருவினை கழியும்” என்றான்.

என்று தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

நற்காட்சி, நன்ஞானம் நல்லொழுக்கம் ஆகிய மூன்றையும்
காண்டல், கருதல், அனுபவம் என்று கூறலாம். காட்சியும் ஞானமும்
ஒழுக்கத்தால் நிறைய வேண்டும்.

சமணம் ஒழுக்கத்தை மிகவும் வற்புறுத்தும் சமயம்.
இல்லறத்தாருக்கும் துறவறத்தாருக்கும் என்று மிகக் கடுமையான
ஒழுக்க விதிகளை வகுத்தது சமணம்.

வேதாத்திரி மகரிசியின் தத்துவங்கள்

வாழ்க வையகம், வாழ்க வளமுடன், என்பது மகரிசி கூறும்
தத்துவ மகா வாக்கியங்களாகும்.

இவரின் தத்துவ சிந்தனைகள் இந்தியத் தத்துவஞானம் என்ற
வழித்தடத்தில் விளங்குகின்றபோதும், இவரது பல சிந்தனைகள்
இந்தியத் தத்துவ ஞானத்திற்குப் புதிய வரவாகவும் புத்தொளி
ஊட்டுவனவாகவும் உள்ளன.

இவரது சில சிந்தனைகள் இந்தியத் தத்துவ ஞான வரலாற்றில்
புரட்சிகரமானதாகவும் காணப்படுகின்றன. இவரது சிந்தனைகளில்
அறிவியல் நோக்கு மிளிர்கின்றது.

இவர் மெய்ஞானத்திற்குக் கொடுக்கும் சொல் புதிதாகவும், பொருள் புதியதாகவும் காணப்படுகின்றது. இவரது தத்துவ சிந்தனைகள் வேதாத்திரியம் என்ற பெயரில் அழைக்கப்பட்டு வருகிறது.

மகரிசியின் தத்துவங்கள் யாவும் மனித உள்ளங்களைப் புடம் போட்ட தங்கமாய் உருப்பெறச் செய்கின்றன..

பாமர மக்களின் தத்துவஞானி வேதாத்திரி மகரிசியின் தத்துவச் சிந்தனைகள் தனித்துவமான சிறப்புகள் உடையதாக விளங்குகிறது.

வாழ்க்கைத் தத்துவம், கடவுள் தத்துவம், காந்த தத்துவம், விண் தத்துவம், நான் யார்? என்ற தத்துவம், சுத்தவெளி தத்துவம், செயல்விளைவுத் தத்துவம் போன்ற தத்துவங்களை மிக எளிமையாகத் தந்துள்ளார்கள்.

சமண சமயத்தின் மும்மணி கொள்கைப்படி, “சொல்லால் மட்டும் நம்பாதே சுயமாய் சிந்தித்தே தெளிவாய்” என்ற தனது தத்துவங்களையும் சிந்தித்து செயல்படுத்தச் சொல்கிறார்.

“காயமே இது பொய், காற்றடைத்த பை” என்று தத்துவம் கூறும்போது,

“காயமே இது பொய் இதில்
கண்ணும் கருத்தும் மெய்”

என்ற தத்துவத்தை தந்தார் மகரிசி.

“வாழ்வாவது மாயம், இது மண்ணாவது திண்ணம்
என்ற வறட்டு வேதாந்தத்தின் இடையில்,
வாழ்வாவது எண்ணம். இதில் வளமாவது திண்ணம்”

என்ற நம்பிக்கையை வேதாத்திரிய தத்துவம் காட்டுகின்றன.

சமணரின் ‘நல்லொழுக்கம்’ என்ற சிந்தனைக்கு, வேதாத்திரியார் தனி மனித ஒழுக்கம் பற்றி ஐந்தொழுக்கப் பண்பாட்டினை வகுத்துள்ளார்கள்.

1. தனிமனிதன் சிறப்புற, அமைதியும் அறிவின் நுண்மையொடும் வாழ, தனக்கு வேண்டிய தேவைகளை முடித்துக் கொள்ளத் தன்னுடைய உழைப்பைப் பயன்படுத்த வேண்டும். எனது உழைப்பின் மூலமே வாழ்க்கையை நடத்துவேன் என்ற மன உறுதி வேண்டும்.

2. பிறருடைய மனம், உடல் வருந்தாத ஒரு விழிப்பு நிலையோடு வாழ்க்கைச் செயல்களை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதனைப் பிறருடைய மனதையும் உடலையும் எவ்வகையிலும் வருத்த மாட்டேன் என்ற கொள்கையாகும்.
3. பிற உயிர்களை உணவுக்காக கொல்ல மாட்டேன். இதன் வழி உணவுக்காக உயிர்க்கொலை புரிதல் கூடாது என்பது தெளிவு.
4. பிறருடைய வாழும் சுதந்திரத்தையும், பொருளையும் பறிக்க மாட்டேன். பிறருடைய வாழும் உரிமையையும் அவர்கள் ஈட்டி வைத்திருக்கும் பொருட்களையும் மதித்து, காத்து அவருக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதாகும்.
5. என்னால் முடிந்த வரை பிறர் துன்பம் போக்க தொண்டு செய்வேன் என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் துன்பப்படும் உயிர்களுக்கு தம்மாலியன்ற உதவியைச் செய்ய தயாராக இருக்க வேண்டும்.

இந்த ஐந்து ஒழுக்கப் பண்பாட்டின் மூலம் தனிமனித ஒழுக்க மேம்பாட்டிற்கு வேதாத்திரி மகரிசி வழி வகுத்துள்ளார். ஐந்தொழுக்கப் பண்பாட்டை இரண்டொழுக்க பண்பாடாகவும் உருமாற்றி கொடுத்துள்ளார்.

- ✦ நான் எனது வாழ்நாளில் யாருடைய உடலுக்கும் மனதிற்கும் துன்பம் தர மாட்டேன்.
- ✦ துன்பப்படும் உயிர்களுக்கு என்னால் இயன்ற உதவிகளை செய்வேன்.

வேதாத்திரி மகரிசி மகாவீரர் பண்பாட்டு நெறிமுறைகளை ஒவ்வொரு தனி மனிதனும் கடைப்பிடித்தால், தனிமனிதன் மட்டுமல்ல. உலக மக்கள் அனைவரும் பண்பாடுமிக்கவராக துன்பமின்றி வாழ வழி ஏற்படும்.

15. புலால் மறுப்பு

சமண, பௌத்த மதங்கள் தமிழகத்தில் பரவும் முன்னரே, சாருவாகம், ஆசிவகம் போன்ற அவைதீக மதங்கள் இருந்துள்ளன. எனினும் சமண மதம்தான், புலால் மறுப்பை மிக அழுத்தமாக இங்கு பதிய வைத்துள்ளது.

வேடிக்கையைப் பார்த்தீர்களா? இங்கே சமணம்தான் சைவத்தைக் கொண்டு வந்துள்ளது. மரக்கறி உண்ணும் பழக்கத்தை அறிமுகப் படுத்தியுள்ளது.

‘சைவம்’ என்னும் பெயர், மதத்தைத் தாண்டி, மரக்கறி உண்ணும் பழக்கத்தைக் குறிக்கும் சொல்லாகவும் இங்கு பயன்படுவதால், சமணம்தான் சைவத்திற்கு முன்னோடி என்று கூறலாம்.

உலக சமயங்களுள் சமண சமயம் ஒன்றே புலால் மறுத்தலைச் சமயக் கொள்கையாகக் கொண்டது.

சமணர்கள் அனைவரும் புலால் மறுத்த தாவர உணவினை உண்பவர்கள். இந்த நிலை சமண சமயம் தவிர வேறு எந்த சமயத்திலும் இல்லை. சமண முனிவர் என்று சொல்லப்படும் திருவள்ளுவர்.....

251. “தன்னான் பெருக்கற்குத் தான்பிறிது ஊனுண்பான் எங்ஙனம் ஆளும் அருள்?”

தன்னுடலை பெருக்கி கொள்ள பிற உயிரிகளை உண்பவரிடம் எப்படி அருள்(கருணை) நிலைத்திருக்கும்?

252. “பொருளாட்சி போற்றாதார்க்கு இல்லை அருளாட்சி ஆங்கில்லை ஊன்தின் பவர்க்கு”.

பொருளை பேணி பாதுகாக்காதவரை பொருளுடையோர் என்பதில்லை, அருளும் நிலைப்பதில்லை. பிற உயிர்களை உண்பவரிடம்.

253. “படைகொண்டார் நெஞ்சம்போல் நன்னூக்காது ஒன்றன்
உடல்சுவை உண்டார் மனம்”.

பிற உயிர்களை கொல்ல நினைப்பவரது நெஞ்சம்போல்
நல்லவற்றை நினைக்காது பிற உயிரின் உடல் உண்டோர்
மனம்.

254. “அருளல்லது யாதெனின் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்லது அவ்வூன் தினல்”.

அருள் என்பது எவ்வுயிரையும் கொல்லாதிருப்பது,
அருளற்றவை என்பது உயிர்களைக் கொன்று உண்பது.

255. “உண்ணாமை உள்ளது உயிர்நிலை ஊனுண்ண
அண்ணாத்தல் செய்யாது அளறு”.

ஊன் உண்ணாதவர்களால் தான் உலகில் உயிர்கள்
நிலைத்துள்ளன.

256. “தினற்பொருட்டால் கொல்லாது உலகெனின் யாரும்
விலைப்பொருட்டால் ஊன்றருவா ரில்”.

உண்பதற்காக உயிர்களை யாரும் கொல்லாவிட்டால்,
உலகில் உண்பதற்காக யாரும் உயிர்களைக் கொன்று விற்க
மாட்டார்கள்.

257. “உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ணது உணர்வார்ப் பெறின்”.

உண்ணாதிருக்க வேண்டும் பிற உயிர்களை, அவ்வாறின்றி
உண்பவர்கள் தங்கள் உண்பது பிறிதோர் உயிரின் உயிரற்ற
உடலென்பதை உணர வேண்டும்.

258. “செயிரின் தலைப்பிரிந்த காட்சியார் உண்ணார்
உயிரின் தலைப்பிரிந்த ஊன்”.

ஞானமுடைய உயர்ந்தவர்கள் பிறிதோர் உயிரின் உயிர்
பிரிந்த உடலை உணவாக உண்ணமாட்டார்கள்.

259. “அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலின் ஒன்றன்
உயிர்செகுத் துண்ணாமை நன்று”.

பல உயர்ந்த பொருட்களை தீயிலிட்டு வேண்டுவதை விட
மிக நல்லது பிற உயிர்களைக் கொன்று உண்ணாமலிருப்பது.

260. “கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லா உயிருந் தொழும்”.

எல்லா உயிர்களாலும் வணங்க தக்க சிறப்புடையோர்
உயிர்களைக் கொல்லாதவர். மேலும் உணவாக ஊன்
உண்ணாதவர்.

என்று தனது குறட்பாவில் புலால் மறுப்பினை எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

வேதாத்திரி மகரிசியின் புலால் மறுப்பு சிந்தனைகள்

பிற உயிர்களைக் கொன்று, அவற்றின் இழிவான உடல்
இறைச்சியை உண்பதை வேதாத்திரி மகரிசி ஏற்றுக் கொள்வதேயில்லை.

இந்த உலகில் தோன்றும் எல்லா உயிர்களும், வாழ்வதற்கான
வாழ்வுரிமையை இயற்கை தந்துள்ளது.

ஒருவனுடைய வயிற்றின் உணவுக்காக பிற உயிர்களை கொன்று
உண்பதில் என்ன நியாயம், நீதி இருக்க முடியும்?

புலால் உண்பதைக் குற்றமுள்ள உணவு என்கிறார் மகரிசி.
அதுவும் கொலை திருட்டு ஆகிய இரு பெருங்குற்றங்கள் இணைந்த
மிகப் பெருங்குற்றம் என்கிறார்.

“பிறர் பொருளை அபகரித்தல் திருட்டு என்போம் இந்தப்
பேருலகில் மக்கள் எல்லாம் பாபம் என்பார். இதனை
பிற உயிரை ருசிக்கும் உணவிற்கும் கொன்று
பிழைத்தல் கொலை திருட்டு இரு இணைப்புக் குற்றமன்றோ”

பிற உயிரினங்களைக் கொன்று தின்று வாழும் வாழ்க்கையை
விலங்கின வாழ்க்கை என்று கடுமையாகச் சாடுகிறார் மகரிசி.

“வெறித்து எழும் வேட்கையினால் பிற உயிரை உடலை
பிறவியதன் சுதந்திரத்தை விருப்பங்களிவற்றை
பறித்துண்டு புலன்பற்றில் இன்பங்கள் துய்த்து

பாலுணர்வில் பலபிறவி பெருக்கி வாழ்ந்து மடியும்
குறித்த இந்த வாழ்க்கை முறை விலங்கினத்தாகும்”

என்கிறார். விலங்குகள் தாம் சில பிற உயிரைப் பறித்துண்ணும்
இயல்பை உடையனவாக உள்ளன. அவற்றிற்கு அறிவு இல்லை.
உணவு தயாரிக்கத் தெரியாது.

“உணவு வகை உற்பத்தி செய்த தெரியாத

உயிர்வகைகள் விலங்கினங்கள் அனைத்தும் தாம் வாழ்
உணவுக்கே பிற உயிரைக் கொண்டு தின்று வாழும்
உண்மையறிவோம். இதுவே இயற்கை வள நீதி.

உணவுவகை பயிர்செய்து உண்டுவாழ் ஏற்ற

உயர்பிறவி மனிதன் அந்தச் செயல் செய்தால் குற்றம்
உணவுக்கே உயிர் கொல்லல் உடல்பறித்தல் வாழும்

உயர் சுதந்திரம் பறித்தல் மூன்றும் குற்றம் அன்றோ”.(ஞா.க.)

என்கிறார் மகரிசி.

புலால் உண்பவர்களுக்கு மலச்சிக்கல், அளவுக்கு மிஞ்சிய
சதை, ரத்தக் குழாய்களில் கொழுப்பு, வாத நோய், எலும்புருக்கி,
காமாலை, நீரிழிவு, பித்தம், இருதய நோய், புற்று நோய் முதலிய
பல கொடிய நோய்கள் ஏற்படக்கூடும் என்று பிரபல மருத்துவர்கள்
ஆராய்ந்து கூறுகிறார்கள்.

தாவர உணவு உண்பவருக்கும் இத்தகைய நோய்கள் வரக்கூடும்.
ஆனால் புலால் உண்பவர்களுக்கு இவை மிகுதியாக வர வாய்ப்புண்டு.
இந்த உண்மையை உலகப் புகழ்பெற்ற பல மருத்துவர்களும்,
அறிஞர்களும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

16. மானுடத்தை வளர்த்து மகாவீரரும் மகரிசியும்

மகாவீரர் பாரதத்தின் தவப்புதல்வர்களில் ஒருவர். அவர் வாழ்ந்த கி.மு.ஆறாம் நூற்றாண்டு இந்திய வரலாற்றில் ஒரு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த காலம்.

இக்காலகட்டத்தில்தான் உலகெங்கும் மக்களிடையே ஒருவகை அமைதியின்மை காணப்பட்டது. இந்தியாவிலும் இந்த அமைதியின்மை, சமயத் தொடர்பான கருத்து வேறுபாடுகளால் உண்டாயிற்று.

இந்நூற்றாண்டில் இந்து சமயத்தில் மூடப்பழக்க வழக்கங்கள் மலிந்திருந்தன. வேள்விகளும் சடங்குகளும் அதிகரித்திருந்தன. உயிர்ப்பலி கொடுப்பதும் பெருகியிருந்தது. சாதிப்பாகுபாடுகள் கடுமையாக இருந்தன.

வேதங்களும். இலக்கியங்களும் மக்களுக்கு எளிதில் பொருள் விளங்காத மொழியில் எழுதப்பட்டன.

கோயில்களில் வழிபாடு செய்யவும், வேதங்கள் ஓதவும், வேள்விகள் நடத்தவும் ஒரு சாரார் மட்டுமே அனுமதிக்கப் பட்டனர்.

இச்சீர்கேடுகளைக் களையும் பொருட்டே புத்த, சமண சமயங்கள் இந்தியாவில் தோன்றின.

சமண சமயம் இந்தியாவின் தொன்மை மிக்க சமயமாகும். அதனைத் தோற்றுவித்தவர் மகாவீரர்.

மகாவீரரின் அறநெறிக் கோட்பாடுகளில் மானுட நேயம் மேலோங்கி நிற்கிறது.

மகாவீரரின் அறநெறிகள் வேதத்தையும் வேள்வியையும் எதிர்க்கிறது.

வருணாசிரம தர்மத்திற்கு அங்கே இடமில்லை. 'எல்லா உயிர்களும் சமம்' என்றகருத்தை முன்னிலைப்படுத்தி மானுடத்தை உயர்த்தியவர் மகாவீரர்.

உயிரினங்களுள் மிக உயர்ந்த நிலையில் மனிதனை வைத்துப் பேசுகிறார் அவர். மனிதனை விட தெய்வங்கட்குச் சிறப்பு தரும் வேதக் கொள்கைகளைக் கடுமையாக சாடுகிறார்.

நம் இன்ப துன்பங்களுக்கு நாமே பொறுப்பு. நம் கருமங்கள் நம்முடைய முயற்சியினால் நாமே களைந்து விடுதலை பெற வேண்டும். அவ்வாறு அறவழி நடந்து மனத்தால் தூய்மை உடையோர் அனைவரும் கடவுளார்களே என்பது மகாவீரரின் கருத்து.

மகாவீரர் கொல்லாமைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். கல், மண், உலோகம் போன்றவற்றிற்கும் உயிர் உண்டு என்று கருதினார்.

தண்ணீரைக் காய்ச்சினால் அதிலுள்ள உயிரினங்கள் இறந்து விடும். எனவே தண்ணீரைக் காய்ச்சக் கூடாது. சுவாசிக்கும் போது உயிரினங்கள் மூக்கு வழியே சென்று இறந்து விடும். எனவே மூக்கை திரையிட்டு மூட வேண்டும்.

நடக்கும்போது பாதம் பட்டு எறும்பு போன்றவை இறந்து விடும். எனவே தரையைச் சுத்தம் செய்து உயிரினங்களை அகற்றி விட்டே நடக்க வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தினார்.

இல்லறத்தில் இருப்பவர்கள் இன்னா செய்யாமை (அகிம்சை), வாய்மை (சத்தியம்), கள்ளாண்மை (கள்ளாமை), பிறர் மனை விழையாமை (பிரமசரியம்), கவராமை (திருடாமை), ஊனுண்ணாமை முதலிய நற்பண்புகளைக் கடைப்பிடித்து ஒழுக வேண்டும்.

மகாவீரர் இந்து சமயத்தில் காணப்பட்ட குறைகளைக் களைந்தார். மக்களுக்குப் புரிகின்ற எளிய மொழியில் சமயக் கொள்கைகளைப் போதித்தார்.

மகாவீரரின் போதனைகளால் சமூகத்தில் இருந்த ஏற்றத்தாழ்வுகள் நீங்கின. கண்மூடித்தனமான கொள்கைகளும். உயிர்பலி இடுதலும் ஒழிந்தன.

மகாவீரரின் சிந்தனைகளை சிந்தையில் கொண்டு மானுடத்தை உயர்த்தி நானிலம் போற்றும் நன்மக்களாக வாழ நாம் முயற்சிக்க வேண்டும்

வேதாத்திரி மகரிசி இந்த நூற்றாண்டில் கிடைத்த மிகப் பெரிய பொக்கிஷமாகும்.

வேதங்களில் கூறப்பட்டுள்ள பேருண்மைகளை எளிய மக்களும் உணர்ந்து கொள்ளும் வகையில் அறிவியல் நோக்கோடு காரண காரியத் தொடர்புடன் விளக்குகின்ற மகரிசியின் புதிய நெறி வேதாத்திரியமாக மலர்ந்துள்ளது.

பைபிள், குரான், கீதை, மகாவீரரின் சமண சமய நூல்கள் போன்ற வேத நூல்களால் எல்லோரும் புரிந்து கொள்ள முடியாத வாழ்வியலை, எம்மதத்தவரும் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய அளவிற்கு மனவளக்கலை என்ற நூல் மூலம் மிகவும் எளிய முறையில் மக்களுக்குப் போதித்தவர் வேதாத்திரி மகரிசி.

மனவளக்கலையில் இல்லறத்தாருக்கு கடுமையான நோன்புகள் இல்லை. துறவறத்துக்கான பாதை மிகவும் எளிமை.

பிரம்மன் அருளியதாகச் சொல்லப்படும் பிரம்ம இரகசியம் என்ற பிரம்ம ஞானத்தை எல்லோரும் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய அளவில் புத்தகமாகவும் பயிற்சியாகவும் தந்தவர் வேதாத்திரி மகரிசி.

**“கண்டவர் விண்டிலர்
விண்டவர் கண்டிலர்”**

என்ற வாசகத்தை மாற்றி கண்டதை எளிய தமிழ் நடையில் சொல்லி, சொன்னதை காண வைத்தவர்-புரிய வைத்தவர்- உணரவைத்தவர் வேதாத்திரி மகரிசி.

மேலும், எளிய முறை உடற்பயிற்சியின் மூலம் நோய்களை களைந்து உடல் நலத்தை சீராக்கி எளிய முறை தியானத்தின் மூலம் மனதை தூய்மைப்படுத்தி எளிய முறை காயகல்பப் பயிற்சி மூலம் உயிராற்றலைப் பெருக்கி, அகத்தாய்வு மூலம் ஆறு தீயகுணங்களை சீரமைத்து இதன் மூலம் வாழ்வின் நோக்கமாகிய முழுமைப்பேற்றை அடைவதே வேதாத்திரி மகரிசி தந்த மனவளக்கலை.

வாழ்க வளமுடன் என்ற மந்திரச் சொல் மூலம், நோயை குணமாக்கவும், எதிரியை நண்பனாக்கவும், வாடிய பயிரைப்

புத்துயிர் பெறச் செய்யவும், வாழ்வில் பிணக்கு நீங்கி இணக்கமாக வாழ முடியும் என்பதை மானுடத்திற்கு உணர்த்தியவர் வேதாத்திரி மகரிசி.

இந்த வேதாத்திரியம் தந்த வாழ்வியலைப் பயின்று தங்கள் வாழ்க்கையில் பயன்படுத்தி குடும்பத்தில் அமைதியையும் பேரின்பத்தையும் பெற்று உலக அமைதி காணலாம்.

வேதாத்திரியம் என்ற ஆன்மீகப் பார்வை, தத்துவம் மற்றும் விஞ்ஞான உண்மைகளை ஒருங்கிணைத்துக் கொண்டு, புதிய பண்பாட்டுக்கான தளத்தை அமைக்கும் புதிய சக்தியாகும்.

சமூக ஆரோக்கியத்துக்கான வேர்களைப் பதிப்பதே வேதாத்திரியச் செயல்பாடு. தனி மனித வெற்றிக்கான திறவுகோல் வேதாத்திரியம் என்பதில் ஐயமில்லை.

துணை நீன்ற நூல்கள்

- ★ இந்தியத் தத்துவக் களஞ்சியம், முதல் தொகுதி, முனைவர். சோ. ந. கந்தசாமி, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சிதம்பரம்
- ★ இந்தியத் தத்துவ இயல், தேவிபிரசாத் சட்டோபாத்தியாயா, அலைகள் வெளியீட்டகம், சென்னை
- ★ Jainism: An Introduction (Hardcover) by Jeffery D. Long
- ★ The Jains (Paperback) by Paul Dundas
- ★ Jainism And The New Spirituality by Vastupal Parikh
- ★ The Heart of Jainism (1915) by Sinclair Stevenson
- ★ Jainism and Ecology: Nonviolence in the Web of Life (Hardcover) by Christopher Key Chapple
- ★ Outlines of Jainism (Paperback) by Jagmanderlal Jaini
- ★ Jain Food: Compasionate And Healthy Eating by Manoj Jain; Laxmi Jain Tarla Dalal
- ★ Life Force : The World of Jainism (Paperback) Michael Tobias
- ★ The Basic Thought of Bhagavan Mahavir, by Jaykumar Jalaj
- ★ The 5 Minute Guide to Jainism (Divers...by Des McCabe Kindle Edition
- ★ Lord Mahavira and his times" by Kailash Chand Jain (1991) Motilal Banarsidass Publishers PVT LTD Delhi (India)
- ★ Lord Mahavira (A study in historical perspective)" by Bool Chand (1987) P.V. Research Institute I.T.I Road Varanasi 5 (India)

- ★ Lord Mahavira in the eyes of foreigners" by Akshaya Kumar Jain (1975) Meena Bharati New Delhi 110003 (India)
- ★ புலால் உண்பதால் பல நோய்கள் ஏற்படக்கூடும், பகவான் மகாவீரர் அகிம்சை பிரசார சங்கம், சென்னை.
- ★ வேதாத்திரிய இலக்கியம், வேதாத்திரி பதிப்பகம்
- ★ மகாவீரர் வாழ்க்கை வரலாறு, இண்டர்நெட் தகவல்கள்
- ★ வேதாத்திரியச் சிந்தனைகள், தமிழ் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர்.
- ★ திருக்குறள் உட்பொருள் விளக்கம், வேதாத்திரி மகரிசி, வேதாத்திரி பதிப்பகம்.
- ★ ஞானக்களஞ்சியம், வேதாத்திரி மகரிசி, வேதாத்திரி பதிப்பகம்.
- ★ சந்நியாசி - சுவாமி சித்பவானந்தர், திருப்பராய்த்துறை
- ★ சமண சமயம், இண்டர்நெட் தகவல்கள்

ஆசிரியரின் பிற நூல்கள்

- கிழக்கும் மேற்கும்
- காலமே உன் உயிர்
- டென்சனை வெல்வது எப்படி?
- ஞாபகம் வருதே ஊர் ஞாபகம் வருதே
- அமெரிக்க மண்ணில் ஆறு மாதங்கள்
- அறிவியல் நோக்கில் 100 ஆன்மீகச் சிந்தனைகள்
- தியானம் பழக 100 தியானச் சிந்தனைகள்
- நன்மக்கட்பேறு 100 நற்சிந்தனைகள்
- ஓய்வுக்குப்பின்னும் உற்சாக வாழ்க்கை
- தன்னம்பிக்கை மலர்கள்
- மன்னார்குடி வரலாறு
- கோள்களை வென்ற இடைக்காட்டு சித்தர்
- நெப்போலியன் வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள்
- புத்தர் வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள்
- குருவுடன் வாழ்ந்தவர்
- தாயுமானவரும் வேதாத்திரி மகரிசியும்
- இயேசுவின் வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள்

- நபிகள் நாயகம் வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள்
- வேதாத்திரி மகரிசியின் வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள்
- வேதாத்திரி மகரிசி பற்றி 100 அறிஞர்கள்.
- வேதாத்திரி மகரிசியின் பொன்மொழிகள் 5000 (ஐந்து பாகங்கள்)
- வள்ளலாரும் வேதாத்திரி மகரிசியும்
- தவம் (சிறுகதைத் தொகுதிகள்)
- செயலே விளைவு (சிறுகதைத்தொகுதி)
- ஞானதீபமும் ஞான ஒளியும்
- வேதமுதல்வரும் வேதாத்திரி மகரிசியும்
- ஞாலம் போற்றும் ஞானிகள்
- தினசரி தியானம்
- வாழ்வை வளமாக்கும் எண்ணங்கள்
- வேதாத்திரியத்தில் கலந்த நதிகள்

